

I	II	III	IV
VII	V	VI	XII
VIII			

11 XI

D. W. Aug. Taylor
TUFTS COLLEGE LIBRARY

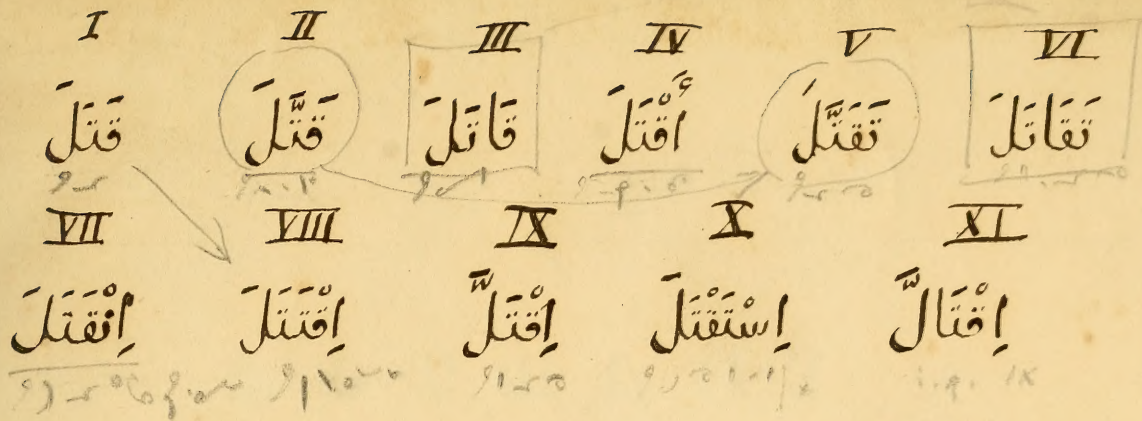
Gift Graduate

Hulda Falcon

May 1937

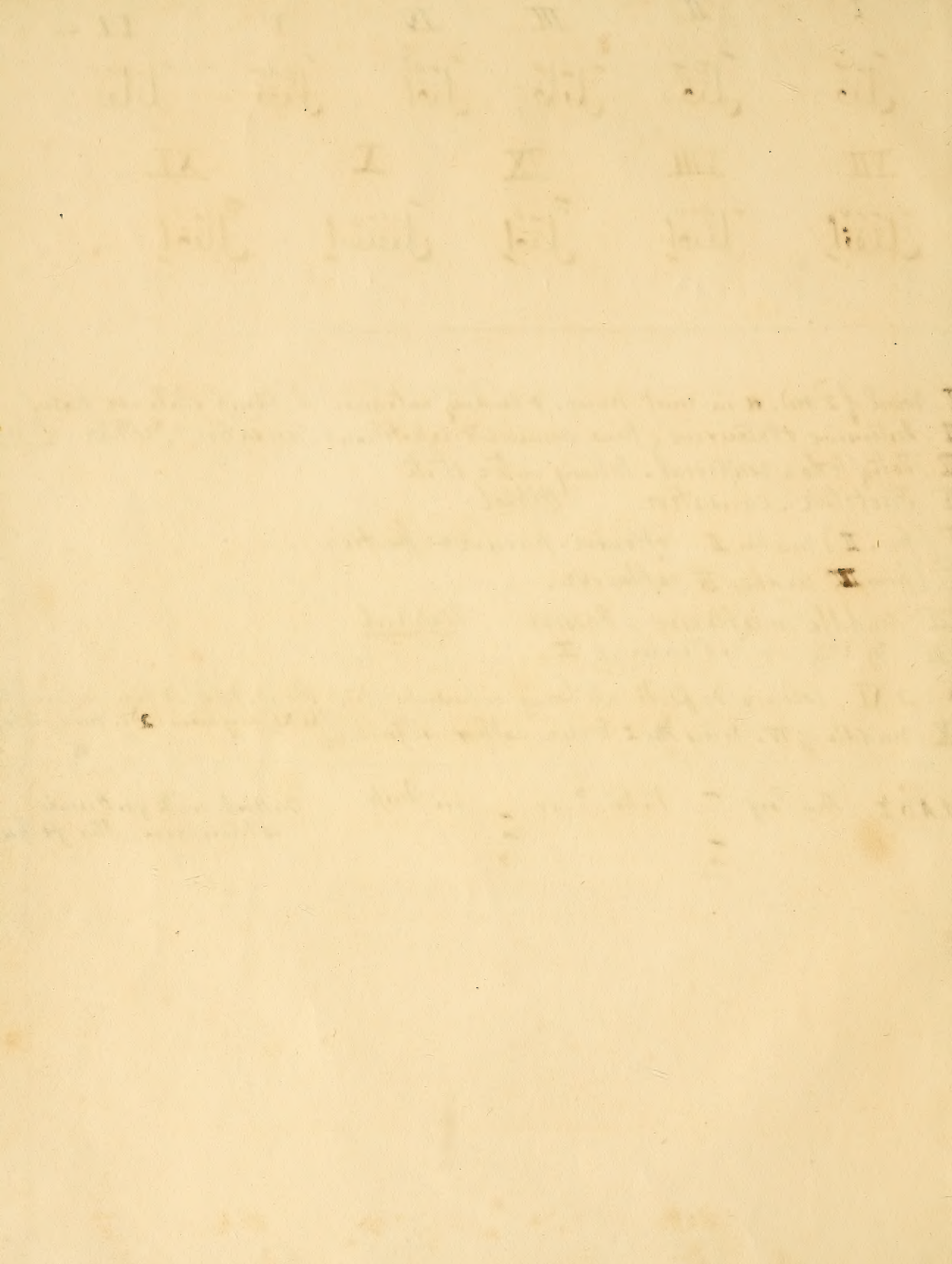
120239

a
i Δ u

- I. Vowel of 2nd rad. a in most times, & many initials. i temp. state is perm.
- II. Intensive & extensive (time number & repetition) causative & factitive. Pihel.
- III. To try to do - reciprocal. to bring into state
- IV. Factitive. causative. Hiphil.
- V (from II) makes II. reflexive. passive & effective.
- VI (from III) makes III reflexive.
- VII middle or reflexive. Passive. Niphal
- VIII. middle or reflexive of I.
- IX and XI. colours, defects w^h being inlucub (often) 3rd rad. doubled for intensity. The XI lengthen 2nd v. more intense.
- X. middle of IV. refers the I to one; self or as for it &c.

Ant. A, O, I. The Perf = takes ו or י in Imp. But Verbs with gutturals retain ש. The fatha.

**L O C M A N I
F A B U L A E**

Q U A E C I R C U M F E R U N T U R

A N N O T A T I O N I B U S C R I T I C I S

E T

G L O S S A R I O

E X P L A N A T A E

A B

A E M I L I O R O E D I G E R O

**P H I L . D O C T . L I N G U A R . O R I E N T . P . O . T H E O L . L I C . S O C I R T A T I S
A S I A T I C A E P A R I S I E N S I S S O C I O .**

E D I T I O A L T E R A A U C T A E T E M E N D A T A .

H A L I S S A X O N U M

A P U D S C H W E T S C H K I O S P A T R E M E T F I L .

M D C C C X X X I X .

IN OMNIBUS

LIBRARIIS

QUIE CIRCUMFERUNTUR

ASSOCIATIONIBUS CRITICIS

ET

GEORGIO

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from

Boston Library Consortium Member Libraries

THE BOSTON LIBRARY CONSORTIUM
MEMBER LIBRARIES

EDITIO ALTIORA AUCTA ET EMENDATA

HAERIS SAXONUM

ABBO SCHWARTZBURGII PATREM ET FILIUM

MDCCLXXXIX

LOCOMANI

FABULAE

QUAE CIRCUMFERUNTUR

ANNOTATIONIBUS CRITICIS

ET

GLOSSARIO

EXPLANATAE

^{AB}
AEMILIO ROEDIGERO

PHIL. DOCT. LINGUAR. ORIENT. PROF. P. O. THEOL. LIC.
SOCIETATIS ASIATICAE PARISIENSIS SOCIO.

EDITIO ALTERA AUCTA ET EMENDATA.

HALIS SAXONUM

APUD SCHWETSCHKIOS PATREM ET FIL.

MDCCCXXXIX.

THE GARDEN

LIBRARY

L O G M A N I

PARVULA

OF THE GARDEN

ANNOTATIONIBUS CRITICIS

GLOSSARIO

EXPLANATA

120239

LEONHARD ROEDIGER

LEONHARD ROEDIGER, HANNOVER, 1839

PJ

7741

.L9-

1839

LEONHARD ROEDIGER, HANNOVER, 1839

HANNOVER

LEONHARD ROEDIGER, HANNOVER, 1839

MDCCLXXXIX

P R A E F A T I O

EDITIONIS PRIMAE.

Solent, qui his temporibus arabica edunt, in eo quam maxime elaborare, ut inedita faciant publici iuris. Quod ego studium summopere laudo, quum plurima in bibliothecis lateant cognitu digna. Sed sunt etiam multa in lucem quidem diu emissa, ea tamen cura nondum tractata eoque studio haudquaquam expolita, ut nostrae aetatis hominibus satisfaciant. In quibus sunt fabulae illae, quae sub *Locmani* nomine circumferuntur. Postquam enim primus Erpenius has fabulas produserat simplices ac nudas ab omni signorum vocaliumque apparatu, importunus ad easdem accessit Deusingius quidam medicus, qui sinistro studio vocalium defectum compensaturus horrenda monstra vocabulorum composuit huiuscemodi: كُرُّ وَاِحِدٌ fab. 11, سَنَّةٌ pro سَنَّةٌ fab. 20 eiusque farinae plurima. Iam posteriores editores in hoc Augiae stabulo expurgando unice occupati editionem omnium primam prorsus neglexerunt. Ac maiore quidem nisu huic labori vacabant Golius et Bernstenius. Nova quaedam subsidia satis quidem exigua attulerat Marcelus; at plerique tamen in Golianis acquiescebant. Fabularum numerum tum additis quatuor postremis auxit nonnullasque ex reliquis secundum codicem Parisinum emendatiores dedit Caussinus, in plurimis tamen ultra Golianas correctiones haud processit.

Caussini denique vestigia persecutus cl. Freytagius librum eximia cura elimavit multoque, quam antea fuerat, politio-rem edidit, ut vitia admodum pauca et ea quidem magnam partem leviora relinqueret, e. c. *صَعَدَ* et *سَطَّحَ* fab. 35, *الْخَلْقُ* fab. 34, *لَحْسَهُ* fab. 31, *يَحْطُونَ* fab. 24, *نَعَتِي* fab. 23, *الْوَعْدُ* fab. 29 al. Sed praestat singula, quae ad manus mihi fuerunt, adminicula paucis describere.

1. *Editio igitur princeps* facta ab ERPENIO prodiit Lugd. Batav. 1615. in 8. min., et duplici quidem forma, altera arabica tantum, altera stipata interpretatione latina. Vid. Schnurreri biblioth. arab. p. 212 sq. Ego priore usus sum haud exiguo cum fructu, eoque usu didici, editorum praeter Deusingium neminem eam adhibuisse.

2. Secundam editionem curavit ANTONIUS DEUSING Groningensis, de quo supra dictum. Prodiit Lugd. Bat. 1636. in 4. adiuncta Grammaticae Erpenianae. Vid. Schnurrer. bibl. ar. p. 213. cf. p. 44.

3. Tertia insigni curae debetur IACOBI GOLII. Exstat in libro: Arabicae linguae tyrocinium etc. Lugd. Bat. 1656. 4. Vid. Schnurrer. l. l. p. 56 sq. Vitia Golius haud pauca partim tacitus correxit, partim in annotationibus subiunctis atque in Erratis.

4. Quarta est ALBERTI SCHULTENSI, qui paucissimis tantum Golianam auxit. Vid. fab. 6. annot. 7. Adiunctae autem fabulae sunt Gramm. Erpen. editioni novae. Lugd. Bat. 1748. 4., et alteri minus emendatae a. 1767.

5. I. F. HIRTIUS aliquot fabulas (2. 6. 8. 9. 12. 14. 17. 23. 27. 28. 35. 37.) denuo edidit in Institutionibus l. arab. Ien. 1770. 8. adiectis annotationibus grammaticis p. 342 — 379. Menda Schultens. editionis paene omnia repetiit Hirtius; paucissima ipse tentavit. vid. fab. 37. annot. 2.

6. I. DAV. MICHAELIS repetiit textum Schultens. in Chrestomathia Gottingae edita a. 1771. 8. iterumque a. 1781.

7. W. F. HEZELIUS octo fabulas (2. 8. 14. 24. 26. 32. 33. 38.) dedit mendis turbatas in: *Erleichterte arab. Gramm.* Ien. 1776. Accedunt ad easdem annotatiunculae in: *Anweisung zur arab. Sprache.* tom. I. Lips. 1784. In Grammaticae ed. II. (Lips. 1825.) menda plurima servata sunt, pauciora eliminata, nova etiam infuscata.

PRAEFATIO.

v

8. Editio, quam Io. Ios. MARCEL (Langlesii auspiciis?) paravit, sic inscripta est: *Fables de Loqman, surnommé le Sage. Edition arabe, accompagnée d'une Traduction française, et précédée d'une Notice sur ce célèbre Fabuliste. Au Kaire, de l'imprimerie nationale. An VIII de la république française. (1799 vieux style).* in 4. Textum exhibet ex Goliano et Schultensiano confectum. Bis tantum propriam quandam suam habet scripturam. vid. fab. 4. annot. 7. et fab. 29. annot. 11. Sed in Notis aliquoties codicum quorundam MSS. a se inspectorum laudat auctoritatem. vid. fab. 19. annot. 11, fab. 24. annot. 1, fab. 30. annot. 2, fab. 36. annot. 1. *). Ceterum vocalium signa posita nulla sunt. Exemplaria huius libri apud nos rarissima sunt, meum benigne suppeditavit b. Rosenmueller. Interpretatio gallica denuo edita est Paris. 1803. in 12. quatuor fabulis novis aucta iisdem, quas arabicas primus dedit Caussinus.

9. Porro cum aliis quibusdam Arabum scriptis has fabulas in lucem dedit ANDERS SVANBORG in libro sic inscripto: *Oefningar i Arabiskan.* Upsal. 1802. in 4. p. 1 — 33. addita interpretatione Sueca. Deusingi et Michaelis editiones huic sunt pro fundamento.

10. Paucas fabulas mala cura edidit HERBINUS quoque in: *Développemens des principes de la langue arabe moderne.* Paris. 1803. 4. Huius inscitia imprimis hac re arguitur, quod, quum labante calamo excidisset fab. 9. حب et fab. 11. أنتج pro جب et أنتج, ipse tamen latinis quoque litteris adscripsit *hobb* et *antoh!*

11. Editionem superioribus aliquanto emendatiorem curavit GEORG. HENRICUS BERNSTEIN in: *Michaelis arab. Gramm. und Chrestom.* ed. III. tom. 2. Gotting. 1817. 8. p. 3 — 44.

*) De his codicibus addubitabat Bernstenius in praef. Chrestom. arab. p. V, rem eam totam fictam clamans atque falsam. Quod nescio an temere fecerit. Nam etsi hoc certum est, tumultuarie factam esse istorum codicum collationem, eo tamen res valde comprobatur, quod tum quae tacito Marcelus in textum intulit fab. 4. et 29., tum quae in codicibus suis se repperisse ait, magnam partem apparent in aliis codicibus. Quod autem titulum quoque arabicum a Marcelo ipso confictum esse contendit, id ex vitio grammatico falso concludit. Quod enim أبو انعم ibi positum est loco أبي انعم, id frequenter fit in libris recentioribus. Eiusdem generis alterum vitium est, quod ne animadvertit quidem Bernst., in articulo voc. الامثال positum. Hic enim titulus est: هذا كتاب الامثال لقمان الحكيم أبو انعم.

12. Fabulas XXV secundum Schultensium vix adhibito proprio iudicio recoxit ANDREAS OBERLEITNER in Chrestomathia arab. (Vienn. 1823). p. 219 sqq.

13. Interim iam a. 1819. novam Parisiis fecerat editionem CAUSSIN DE PERCEVAL. Emendationes haud paucas depromsit ex *codice Parisino* (bibl. S. Germ. de Pratis. 540.), ad quem pridem ill. Silvester de Sacy digitum intenderat (*Magasin encyclopédique*. an VI. tom. 6. p. 353 sqq. et an IX. tom. 1. p. 382 sqq.). Ex eodem codice fabularum numerum auxit Caussin. Quum enim XXXVII ab Erpenio essent prolatae, hic primus *quatuor* adiecit novas. Quod ad reliquas, editor saepissime peccavit, maxime in vocalium signis ponendis, ita ut hac in re parum Golium superarit. Vid. *Allgem. Litt. Zeit.* 1829. n. 180.

14. Easdem quatuor fabulas novas cum ceterarum fragmentis ex *codice Oxoniensi* (Bodleiano 183.) exhibuit ALEXANDER NICOLL in: Bibliothecae Bodl. codd. MSS. orientalium catalogi partis II. vol. 1. Oxon. 1821. n. 111. p. 104. Sunt ibi scriptae fabulae stilo admodum vulgari et turbato; nihilominus tamen utilissima fuit horum fragmentorum collatio. Vid. infra dicenda de hoc codice Oxoniensi.

15. Editor porro novus isque maxime idoneus exstitit celeb. GEORG. GUIL. FREYTAG, cuius eximiam operam in has fabulas impensam supra laudavi. Bona scripturae genera, quae Caussin ex Paris. cod. eruerat, pleraque recepit, de recte ponendis vocalium signis apprime sollicitus, atque coniecturis etiam nonnunquam vacans. Oxoniensem autem codicem prorsus neglexit, ut mihi primo lieuerit illo uti ad emendandas fabulas.

16. Praeterea autem subsidii plane novi copiam mihi fecit insignis HENRICI EWALDI benevolentia. Is enim, quum nuper Parisiis degeret, nactus ab amico codicem a mercatore ex Aegyptō advectum, locos omnes, quibus differret ab exemplari Freytagiano, diligenter enotavit, notata mihi liberum in usum permisit. Cuius officii ut memoriam servarem et publicum quoddam testimonium perhiberem, hunc ipsum *codicem* vocavi *Ewaldianum*. Sic autem est inscriptus:

هذا كتاب أمثلة لحكيم لقمان وهو رشيد الحكماء أمين
 تر هذا كتاب الذي هو سبعة وثلاثون أمثلة على التمام والكمال بغير زيادة ولا نقصان
 Vocalium quidem signa appicta sunt, ita tamen, ut vulgaris et incorrecti sermonis vestigia ubique appareant.

17. Denique aliud criticae factitandae adminiculum memorandum, quod a nemine ante me erat tentatum, mancum id quidem et lubricum, nihilominus tamen utile futurum, si quis caute et circumspecte eo velit uti. *Syntipae* fabulas dico, quas graece e duobus codd. Moscoviensibus primus edidit Christianus Fridericus Matthaei *). Quarum cum Locmanianis fabulis tanta est ex parte similitudo, ut intimus qualiscunque nexus inter utrasque intercedat necesse sit **). Id quod unicuique facile apparebit, qui comparisonem ipsarum volet instituire. Multo rarius eiusmodi usum praebuere fabulae Aesopiae (ed. Schaefer. Lips. 1820. et Fr. de Furia. Lips. 1810).

Sed iam iure quodam tuo quaeris, quid post tam multiplices doctorum hominum curas ego potuerim praestare. Est sane longa editionum series, quarum nonnullae suo in genere excellunt. At vides etiam, post nuperas curas accessisse nova adminicula minime spernenda, quibus adiutus novus aliquis editor nonnihil possit proficere. Quid, quod hoc etiam optandum erat, ut ostenderetur, quid superiorum quisque potissimum effecisset, ut lautior prodiret liber. Id vero maxime criticis annotationibus studui assequi.

Sed praeter cetera ad opus suscipiendum me hoc potissimum commovit, quod, quum hae fabulae a patrum memoria in prima tironum institutione solerent adhiberi, peculiari *Glossario* tamen hucusque carerent. Scheidianum enim librum ne obiicias, qui tam ab omni parte mancus est tamque parum aptus ad nostrae aetatis studia, ut eum fugiendum potius tironibus quam adeundum arbitremur. Primum autem id curavi, ut plenum esset *Glossarium* omniaque in se contineret

*) Novam earum editionem curavit Coray. Ceterum *Syntipae* nomen vel ficticium esse, vel certe ad has fabulas nil pertinere, iure mihi videor contendere. Fabulae ipsae haud ita antiquae habendae sunt.

***) Vid. inpr. Grauert. de Aesopo et fabulis Aesopiis diss. Bonn. 1825. p. 96 sqq. Cui etsi contrariam sententiam sequor in singulis haud paucis, in summa re tamen assentior.

vocabula, quae leguntur in fabulis. Immo, ea quoque adiiicienda duxi, quae in annotationibus essent tacta. Deinde ut certae essent et contestatae tam formae verborum quam significationes, dedi operam, in eamque rem Arabum scripta adhibui optima quaeque, velut Firuzabadi Kamusum, Hamasae Haririque scholiastas al. Porro quamvis summo brevitatis studio esset utendum, in multis tamen, quo vera significationum series et rectus ex origine ordo stabiliretur, de etymo verborum plusculum disserui, in eaque re videor mihi aliquid effecisse, quod doctorum laude haud prorsus indignum iudicetur. Verum quum unius linguae semiticae subtiliorem cognitionem fere nemo possit acquirere, nisi reliquas circumspiciat, tum in etymologicis accurate facta ipsarum comparatione maxime opus est. Itaque in tironum usum consona cognataque vocabula plerumque breviter indicavi, quo ad semiticarum dialectorum coniunctum studium incitarentur. Etymologicas demonstrationes varias vide sub vocc. ^فبقل, ^نأن et ^{ان}إن, ^أأمّا, ^ححروف, ^ححال, ^ححل, ^ححسّر, ^ححوصل, ^ححج, ^ججاب, ^ججعل, ^ججاد et ^ججد, ^ججرد, ^ععند, ^عصار, ^عصلی, ^عصفاة, ^عشرك, ^رربح et ^ررب, ^ردكان, ^رخلص, ^عغفل, ^عشجر, ^ذذل, ^ذدام, ^ذدنا, ^ذدغل, ^ذخص, ^ححم, ^ححطب, ^حخش, ^ممثل, ^ققصف, ^قفقر, ^صصلح, ^سسام, ^ددبر, ^ححق, ^وو al. Tum ea potissimum vocabula diligenter exposui, quae novitia sunt vel in lexicis vulgatis desiderantur, ut ^ججو, ^ججوى, ^ججورة, ^وو al. Per totum autem fabularum librum orationis quaedam pravitatis cernitur in syntaxi verborum, quam omnem singulis quibusque locis notare longum est; reliqui igitur ipsi tironum institutioni. Ceterum prorsus tollere huiusmodi naevos sine codicum manu scriptorum auxilio, religio erat. Quicquid est enim de Locmano eiusve

actate statuendum *), hoc tamen certissimum mihi est, has, quae sub eius nomine circumferuntur, fabulas ad graecarum exemplum et eo quidem tempore demum litteris consignatas esse, quum iam Arabum lingua in peius iret. Quae sententia, ut a summo Sacyo est defensa, ita, credo, apud omnes illius linguae satis peritos scrupulum amplius non habet. Itaque praepostere faceret, qui sine codicum auctoritate naevos illos omnes exurere atque vulgaris sermonis vestigia ubique vellet delere. Eaque res me commovit, ut in variis locis ad primae editionis scripturam mallet redire, quam recentiorum correctiones sequi. In vocalibus tamen apponendis, quoad eius fieri potuit, politiore sermonem, quo tironum commodo prospicerem, diligenter restitui.

Dab. Hal. Sax. a. d. VII. kal. Octobr. MDCCCXXX.

*) Vide H. Ferd. Wuestenfeldi diss. de scientiis et studiis Arabum ante Mohammedem et de fabulis Lokmani. Gotting. 1831. p. 23—40.

P R A E F A T I O

EDITIONIS SECUNDAE.

Evenit, quod vix expectaveram tam brevi temporis intervallo, ut omnibus huius libri exemplaribus distractis nova mihi editio esset adornanda. Qua quid praestare studuerim, nunc paucis dicendum. Ac primum quidem quum criticae factitandae nova quaedam adminicula nactus essem, operam dedi cummaxime, ut horum ope adiutus libreriorum menda tollerem et rude horridumque orationis genus, quod his fabulis inest, dentis aliquot apertis vitiis, si fieri posset, comtius et elegantius redderem vel saltem minus nocuum tironibus, qui hoc libro solent uti. Inprimis autem largum fructum cepi ex duobus codicibus MSS., Parisino altero, altero Oxoniensi*). *Parisinum* dico illum, quem supra commemoravi p. VI, qui dudum quidem a b. SACYO et CAUSSINO nonnullis locis adhibitus, totus autem a FLUEGELIO demum exhaustus est. Is enim diligenter, ut solet, hunc codicem examinavit annotataque sua SCHIERIO permisit, qui Loemani fabulas gallica interpretatione et glossario auctas edidit anno 1831. *Oxoniensem* vero codicem (Bodleianum 183. vid. supra p. VI) excutiendi atque describendi gratiam mihi fecit V. S. R. REAY, bibliothecae inclytæ Bodleianae praepositus, qui intercedente V. S. R. CURETON, Musei Britannici praefecto, hanc provinciam benigne in se suscepit. Quibus viris eo maiores ago gratias, quo mihi huius codicis usus utilior

*) Vocalium signa, quibus codex uterque caret, ego tironum causa plerumque adieci.

fuit. Sero cognovi, praeter hunc, alterum codicem asservari in eadem bibliotheca, qui in cl. PUSEYI Catalogo numerum habet CCCXLIX, et his verbis describitur (l. c. pag. 344 sq.): „Codex bombycinus, forma octon., foliis 82, olim Io. Batt.^{ae} Du Vallii, Regii Lingg. Orient. Interpretis. Est Autographus, satis luculenter, sed imperite exaratus, Nasrallae Ibn Iohanna, vulgo dicti Ibn Alkelh, ابن الكحلج (ut fere pro certo affirmarim, codice dicto XXXI et Bodl. 183 cum hoc comparatis), qui Venetiis commorabatur annis C. 1592 et 1607. Complectitur Syntagma Proverbiorum et sapienter dictorum, et varia ad scientiam ethicam pertinentia undique collecta, adiecta duplici inscriptione Contextus Gemmarum, كتاب بستان نظم الجوهر, et كتاب بستنان, قاعدة الحكمة, Liber Horti Sapientum et Fundamenti Sapientiae. Dissertitur in Praefatione de praestantia hominis super cetera animalia, et animi eius facultatibus variis. . . . In codice haec comprehenduntur: . . . N. 7. *Fabulae Locmani* quadraginta et una, eadem omnino numero et argumento quae continentur in codice CXI, non tamen sine lectionis varietate, a fol. 53 ad fol. 62.”

Editiones harum fabularum, praeter Schierianam modo commemoratam, post editionem meam priorem hae mihi innotuerunt:

1) Erpenii gramm. arab. cum *fabulis Locmani* et glossario ed. MORSO. Panormi 1796. 8.

2) Editio *Calcuttensis* in libro: *The Arabic Reader, or Select Extracts from various Arabic writers.* 1828. 8. p. 47 sqq. Editor quis sit, nescio; hoc tamen compertum habeo, eum exemplar Golianum vel huic simillimum oculis usurpasse, in quo emendando passim quidem successum habuit, sed nimium quantum ad arbitrium suum egit. Praeter quatuor fabulas extremas quartam quoque neglexit; MSS. codicibus nullis usus est.

3) RASKII editio (Havn. 1831. 8.) meam, exceptis paucis locis, vestigiis insequitur, id quod auctor eius ingenue fatetur. Fabulam quadragessimam praetermisit. Glossario conficiendo supersedit.

4) Fabulas novem et viginti Chrestomathiae suae (Paris. 1834. 8.) inseruit cel. HUBERTUS Genevensis.

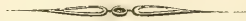
5) Denique nominandus liber: *Fables de Lokman, adaptées à l'idiome Arabe en usage dans la régence d'Alger, suivies du mot-à-mot et de prononciation interlinéaire par I. H. DELAPORTE, fils, secrétaire interprète de l'intendance civile. Alger 1835. 59 pagg.*

His adiutus subsidiis critica ratione has fabulas retractavi, locos mendosos correxi, hiulcos explevi, dubios coniectura tentavi. (Vid. fab. 3. l. 1. fab. 4. l. 4. fab. 9. l. 3. 4. fab. 13. l. 3. fab. 14. l. 4. fab. 18. l. 5. fab. 20. l. 2. fab. 23. l. 4. fab. 24. l. 6. fab. 27. l. 4. fab. 32. l. 2. 3. fab. 34. l. 4. 5. fab. 35. l. 4. fab. 36. l. 1. fab. 37. l. 2. fab. 41. l. 5 al.) Glossarium quoque passim emendavi et, ubi opus erat, auxi. (Vid. imprimis *برد*, *بعوض*, *جودون*, *جبل*, *جيب*, *حبيب*, *حوز*, *حوية*, *خلقين*, *سبح*, *مسلخ*, *شوحة*, *عجب*, *متقلب*, *عس* al.) Nihil autem magis exopto, quam ut hac quoque opella mea Arabicarum litterarum studium in dies latius propagetur ac laete crescat.

Hal. Sax. kal. Decembr.

MDCCCXXXVIII.

AEM. ROEDIGER.

G L O S S A R I U M.

ا

أَبٌ *pater*. Stat. constr. nom. أَبُو, gen. أَبِي, acc. أَبًا. plur. آبَاءٌ. — أَبُو الْخَصِينِ *pater munimenti parvi* i. e. *vulpes*. fab. 6. cf. Harir. 49. p. 581. أَبُو الْخَصِينِ idem (Kamus.).

أَبَدٌ *perennavit* (pr. seorsum processit, cf. h. et aram. אבדר oberravit, periiit).

أَبَدٌ *sempiternitas*. أَبَدًا *in sempiternum*. أَبَدَ الدَّهْرِ *unquam* fab. 17.

أَبْنٌ *filius*. vid. بَنِي.

أَتَى F. يَأْتِي *venit* c. إِلَى vel acc. p. locive. Aram. et hebr. poet. id.

أَثَرٌ et أَثَرٌ *vestigium*. pl. أَثَارٌ. Cf. aram. אַתַּר locus, בַּתַּר in vestigio, post.

أَثْنَانٌ *duo*. vid. ثَنِي.

Gloss. ad Loem. fab. Edit. II.

أَجَلَ (pr. volvit. cf. hebr. גָּדַל, hebr.

et syr. גָּדַל, مَجَلَّةٌ volumen, it. גָּרַר al.) 1) *volvit* aliquid (mali) in aliquem c. a. r. et عَلَى p. 2) *collegit, convolvit* undique

(lucrum). cf. جَلَّ *convolvit*, nec non hebr. גָּרַר *collegit*. 3) med. i. *moram traxit*, quasi cum mo-

lestia se devolvit. cf. جَدَّ *gravis, difficilis, magnus fuit*. V *convolvit se in unum, confluit* (multitudo).

أَجَلَ *causa* (ut سَبَبٌ, rabb. קְבִיעַ *causa, a* סָבַ). لَأَجَلَ c. gen.

(rei) *causa, propter* (rem). מִן

أَجَلَ id.

أَخَذَ *unus*. fem. أَخَذِي.

أَخٌ *frater; socius*. pl. إِخْوَانٌ, إِخْوَةٌ.

أَخَذَ F. u. *cepit, accepit, sumsit* c. a. (hebr. אָחַז, aram. אַחַד).

أَخْرَ fem. ة *posterior, postremus* (hebr. אַחֲרֵי). Fem. subst. *postremum*, (אַחֲרֵי).

A

extremum. أَلَاخِرَةُ *extrema vita*
et post mortem futura.

أَخْرُ alter, alius (h. אחר). Fem.
أَخْرَى.

آدَمُ *Adamus.* أَبْنُ آدَمَ *filius Adami*
i. e. *homo mortalis.* بَنُو آدَمَ
homines.

إِنَّ hebr. אִן; germ. *da* 1) *ecce* c. ب
fab. 40. 2) *quum, quod* fab. 9.

إِذَا *ecce, quum.*

إِذَا *atque, tum.*

أَرْضُ *terra.*

أَسَاثُ *vid. آسَا.*

أَسَدُ *leo.*

أَسْرَ F. i. *constrinxit, ligavit* (hebr. et
aram. אסר). V *cunctatus fuit.*

أَسْرُ *lorum, quo aliquid constringi-*
tur. شَىءٌ بِأَسْرِهِ *res cum loro suo*

i. e. *universa.* Eodem modo

usurpant بِأَسْرَتِهِ *cum fune suo.*

Hoc inde natum volunt, quod,
si quis camelum vendiderit cum
loro, quod in collo est, totum
vendidisse dicatur.

أَصْلُ *radix* (pr. iunctura, cf. وصل).

hebr. אֵיל *commissura, articu-*
lus).

أَصَلَ *firmus fuit, de radicibus* fab. 22.

أَكَلَ F. u. *noin. act. أَكَلَ edit, comedit,*
voravit c. a.

أَلُّ *articularus.*

أَلَّتِي fem. *أَلَّتِي* *pronom. relat. qui,*
quae, quod.

أَلَّا pro. *لَا أَنْ vid. أَنْ. — أَنْ vid. أَلَّا.*

أَلَّحُ (scrib. compend.) = إِلَى أَخْرِهِ *us-*
que ad extremum, et cetera.

أَلَّهُ *numen, deus.* c. artic. أَلَّه

Deus. (h. אלהים, aram. אלה.)

أَلَّى *praepos. ad, usque.* hebr. אֶל. *أَلَّى*

usque dum. أَلَّى حَيْثُ *quocun-*
que.

أَمْرُ *mater.*

أَمَّا *particula transitioni adhibita:*
quidem, igitur, quod attinet ad.

(Fortasse contractum ex *مَا أَنْ*,
ut proprie sit *ecce quod.* cf. *أَنَّ*.)

أَمَرَ F. u. *mandavit* alicui aliquid c. a. p.
et ر. (hebr. et aram. אמר *pro-*
tulit, dixit, edixit.) III *con-*
sultavit c. a. p. et في r. VI *con-*
silium invicem inierunt, decreve-

runt sq. *أَنَّ* fab. 36. VIII *id.*

أمر^{٥٤} *edictum; negotium; res.* plur.

أمر^{٥٤} (hebr. אָמַר, cf. אָמַר.)

أن^{٥٤} *si.* hebr. אַן, syr. ܐܢ. (proprie, ut videtur, ecce! cf. ܐܢ, quod est ipsum lat. *en*, אַן, *en*, *si*. cf. etiam אַן et אַז.) *etsi, etiamsi.*

أن^{٥٤} *contr.* ألا^{٥٤} *nisi.*

أن^{٥٤} (ortum ex أن^{٥٤} ut hebr. אָנָּה ex אָנָּה)

propr. *en, ecce* c. a. nominis subsequenti vel pronominis, ut אַתָּה.

Saepe hac particula utuntur ad ordiendum sermonem, ac tum quidem saepe vertere licet: *sane, utique, eadem.* אַתָּה *tantummodo.*

أن^{٥٤} et أن^{٥٤} *quod, ut.* Illud ponunt ante verbum, quod in subiunctivo, hoc vero ante nomen, quod in accusativo est. (Primitus autem ab

أن^{٥٤} et أن^{٥٤} haud videtur diversum fuisse.) لأن^{٥٤} *propterea quod.*

أن^{٥٤} *contract.* ألا^{٥٤} *ut non, ne.*

أنا^{٥٤} *ego.*

أنت^{٥٤} *m. tu.* أنت^{٥٤} *fem.* أنت^{٥٤} *Plur. m.*

أنتم^{٥٤} *vos.* أنتن^{٥٤} *fem.*

أنس^{٥٤} *genus humanum.*

أنسان^{٥٤} *homo.* plur. ناس^{٥٤}.

أنس^{٥٤} et أنس^{٥٤} *familiaris fuit,* أسّو^{٥٤} *c. الى p. fab. 5.*

أفّ^{٥٤} *praecessit; ad novum intactum-que pabulum pervenit, pede calcavit pabulum non depastum.*

أني^{٥٤} *appropinquavit tempori suo; tempestivus fuit. med. i. tardavit, moram traxit. V expectavit tempus, cunctatus fuit; lenitate et industria usus fuit. (Vicinum est آن^{٥٤} med. Ie: tempestivus fuit, lassus fuit, et وني q. v.)*

أو^{٥٤} *aut, vel, sive.* hebr. או.

أول^{٥٤} *fem.* أوّل^{٥٤} *prior, anterior, primus.*

أولاً^{٥٤} *adv. primum, primo, antea.*

أهل^{٥٤} *familia, familiares.* fab. 3. (pr.

tentorium, אָהֶל, cf. בֵּית.) أهّل^{٥٤} *بيتته*

familiares eius. fab. 7. *populus, incolae (urbis).* fab. 1; item

dignus aliqua re. c. ب vel ل r. vel c. gen., ut v. c. familiares benefici dicantur, qui ipso sint maxime digni. vid. fab. 18.

أي^{٥٤} *quisnam? quae? quod? لأي سبب*

quamnam ob causam? أيهم quis eorum.

أيها^{٥٤} et أيها^{٥٤} *adv. vocandi o!*

Nomen vocati semper est in no-

minat. atque articulo definitum.
fab. 33.

آد F. ^فيَمِينُ *firmus, validus fuit.*

(Cf. hebr. ^למַאדַּר valde.) II *firmavit, corroboravit.* V ^تأَيَّدَ *firmatus, corroboratus fuit.*

آص *reversus est.* (Cf. hebr. ^ععَانَ, ^ععَانَ)

^عأَيْضًا *adv. iterum, etiam.* Cf. hebr. ^עעָדָר.

^عأَيْل *cervus.* hebr. ^אאֵיל, ^אאֵיל, ^אאֵיל
syr. ^اأَيْل.

^عأَيْنَ *ubi?* hebr. ^אאֵין in ^אאֵין unde.

ب

^بپ *praepos. insepar. : in. est loci et temporis ; it. instr., ut* ^ببَاثِبِيَّاهُ *ut*
momordit eum dentibus suis. fab.

31. ^ببَقَرُونَهُمَا *cornibus suis* (petierunt eum) fab. 1. porro societatis, ut ^ببَهَّ *abiit cum illo*

i. e. *abstulit illud.* fab. 21. — ^ببَهَّ *vicit eum.* fab. 20.

^ببِئْسَ F. a. *miser, malae conditionis fuit.* In exclamatione utuntur formula ^ببِئْسَ *quam malus est!*

Vid. Ewald. gr. ar. I, 499. ^ببُوسُ
F. u. *strenuus, fortis fuit* (propr. atrox, malae indolis fuit. cf. aram. ^בבֹּשָׁ).

^ببָּאَسَ nom. act. *strenuitas, fortitudo.*
^ببָּحַרَ *fidit* (ut ^בבָּחַרَ, cf. ^בבָּחַרָה *segregavit, delegit.*)

^ببָּחַרَ 1) *fissura* ; 2) pl. ^ببָּחַרَ, ^ببָּحُورَ *mare, et flumen magnum.*

^ببָּדַדَ F. u. *separavit, disiunxit, dispersit.* V n. a. ^ببָּدַדَ *separatus, dispersus fuit.*

^ببָּדَرَ F. u. *properavit, festinavit, accurrit ad aliquem vel aliquid c. الى.*

III n. a. ^ببָּدَرَةَ id., *festinanter fecit rem c. الى r.* fab. 27.

^ببَرَّ F. i. a. (pr. dissectus, separatus, segregatus, selectus, *purus fuit, inde pius fuit.* VIII *separatus fuit.* Cf. ^ببَرِّي *purus, liber, immunis fuit.* (A *separando* apud Hebr. est *eligendi* potestas.)

^ببَرَّ 1) *purus, pius* ; 2) *campus* (isque propr. *purus a domibus et arboribus*), *desertum.* Cf. hebr. ^בבָּרָה *vacuus* Prov. 14, 4.

^ببَرِّي *campestris, agrestis.* fab. 15.

^ببَرَّنَ (pr. *secuit*, cf. ^ببَرَّنَ, ^ببَرَّنَ) 1) *lima-*

vit ferrum c. a. 2) *friguit* (cf. gelu acutissimum Horat., *schneidende Kälte*), *grandinavit*.

بَرْدٌ *frigus*. مَبْرَدٌ *lima*.

بَرَعَشٌ, nom. unit. بَرَعَشَةٌ *culicum* genus. fab. 13. annot. 1. cf. بعوض

id., et بَرَعُوثٌ hebr. פְּרִיעוּשׁ *pulex*.

بَرَكٌ F. u. *flexit genua*. III *bene precatus fuit*, *benedixit* alicui, *fortunatum reddidit* eum Deus c. a. vel ل vel في vel على p. hebr. בָּרַךְ.

بِرْكَةٌ *piscina*, *aquae receptaculum*.

hebr. בְּרִיכָה.

مَبْرَكٌ part. pass. coni. III. *fortunatus*.

بُوسْتَانٌ pl. بَسَاتِينٌ *hortus*: pers. بوستان.

بُسْتَانِيٌّ *hortulanus*.

بِسْمِ اللَّهِ *nomine Dei*. (اسم) *nomen*.)

بَصِيرٌ *videns*, *intelligens fuit*.

بَصِيرَةٌ *visus*, *intelligentia*.

بَضَعٌ F. a. *fidit*, *secuit* c. a. hebr. בָּצַע, aram. בָּצַע.

بَضْعَةٌ *pars resecta*, *frustum*.

بَطُوٌ *tardus fuit*, *lente processit*. V n. á.

تَبْطُوٌ *cunctatus fuit*, *moram traxit*.

بَطْنٌ *venter*.

بَعْدٌ et بَعْدٌ *distitit*, *longius abfuit*. V *recessit* ab aliquo c. عن. fab. 26. VI id.

بَعْدٌ adv. *postea*. بَعْدُ نَيْمًا id. fab. 25.

بَعْدٌ praep. *post*. بَعْدُ ذَلِكَ *posthac*.

بَعِيدٌ *distans*, *dissitus*, *longinquus*.

بَعِيدٌ مِنْ *e longinquo*.

بَعْضٌ II *partitus est*.

بَعْضٌ 1) *pars*; 2) *nonnulli* c. gen.; 3) *aliquis* c. gen.

بَعُوضٌ collect. *culex*. nom. unit.

بَعُوضَةٌ. Vid. Burckhardti proverb. 449.

Idem *culicum* genus in Aegypto vocatur ناموس

q. v. Ellious Boethor dict. II, 73:

Moucheron ناموسة, بعوضة, it.

II, 75: *Moustique* ناموسة, it.

I, 218: *Cousin* ناموس, بعوض, برعش.

بَغَاٌ F. i. *expetivit*, *quaesivit*.

بَقَرٌ coll. *boves*. hebr. בָּקָר.

بَقُلٌ pr. *fidit*, *dein prorupit*, *prodiiit*; *germinavit*. aeth. ጠቆላ: id.

بَقْلٌ *herba ex semine nata*, *olus*.

(Aeth. ጠቆላ: *germen*, *planta*.)

syr. بَقْلٌ id., et *baculus*. cf.

hebr. בַּקֶּל.)

بقي F. ^{بقي} *superstes fuit, mansit.*
IV *superstitem servavit.*

بدل particula, qua negantur vel corriguntur, quae modo dicta sunt, propr. *non, minime* (hebr. ^{בדל}), *quin, quinimmo, at vero.*

بدل F. ^{بيدل} *madefecit.*

بدل substitit, et commoratus fuit in loco
c. ب l. V *huc illuc impulsus fuit.*

بلع F. a. *deglutivit* c. a. hebr. ^{בלע}.

بلع *pervenit* c. a. ^{بلع} *pervenit ad eum* (nuntius), hoc vel illud factum esse. fab. 33.

بلا F. u. et i. 1) *exploravit, tentavit;*
2) *afflixit* c. a. p. et ب r.

بلا 1) *experimentum, tentamen;*
2) *afflictio, aerumna.*

بني F. i. *condidit, aedificavit.*

بني ^{بني} *filius, et de brutis pullus.* fab. 18.

Plur. ^{بني} *جنسهم. بنون* et ^{بني} *أبنائهم*
homo eiusdem generis ordinisve.
fab. 37. 40.

باب pl. ^{باب} *أبواب* *porta, ianua.*

باس F. ^{باس} *osculatus est.*

بهج F. a. *exhilaravit* c. a. med. i. *hilaris fuit, exsultavit.* VIII id.
c. ل ob rem.

أبهم IV *clausit.* X *obmutuit.* aeth.

أبهم id.

بهيمه pl. ^{بهيمه} *بهائم* *animal brutum, iumentum.* hebr. ^{בהמה}.

بهيو et بهي ^{بهيو} *et بهيا* *venustus, pulcher*
fuit, nituit.

بهيو ^{بهيو} *pulcher, nitens.*

بيوت pl. ^{بيوت} *أبيات* *tentorium, domus.*

باص F. ^{باص} *1) superavit albedine;*

2) *denom. a بيض* *ova excrevit*
avis. IX ^{باص} *أبيض* n. a. ^{باص} *أبيضاص*

albus fuit vel evasit. cf. hebr. ^{באש} *באש.*

بيض coll. *ova* (ab albedine dicta).

nom. unit. ^{بيض} *بيضة* *ovum unum.*
Hebr. ^{ביצה} *ביצה*, aram. ^{ביצה} *ביצה.*

بيصاص ^{بيصاص} *albedo, candor.*

بيص ^{بيص} *alb.* fem. ^{بيص} *بيصا*, pl. ^{بيص} *بيص.*

باع F. ^{باع} *بيع* n. a. ^{باع} *vendidit* c. a. r. et
p. vel c. a. r. et من p.

بان F. i. *distitit; distinctus fuit.*

بين ^{بين} *separatio, distantia.* بين prae-

pos. inter. ^{بين} *فيما بينهم* *in vel de eo quod inter ipsos est* i. e. inter se. fab. 32.

ت

تَبِعَ F. a. *secutus, persecutus, sectatus fuit* c. a.

تُرَابٌ terra, pulvis.

تَرَكَ F. u. *reliquit, missum fecit* c. a.

تَعَبَ F. a. *lassus, defatigatus fuit.*
IV *lassum reddidit, defatigavit* c. a.

تَابَ F. u. *reversus est, resipuit.*

تَيْسٌ hircus. hebr. תֵּיִשׁ.

ث

ثَبَّتَ F. u. *constitit; stabilis, fixus, constans fuit; perseveravit in re* c. اعلیٰ.; *permansit apud aliquem* c. مع p. fab. 21. (Cognat. hebr. *שָׁבַח* destitit, et *יָשַׁב* constitit in loco, sedit, mansit; it. *ثَبَطَ* immoratus est rei c. اعلیٰ.)

ثُعَالِبٌ pl. ثُعَالِبٌ et ثُعَالٍ vulpes. ثُعَالٌ id. hebr. *שׁוּעָלִים*, aram. *תְּעָלִים*.

ثَقُلَ ponderosus fuit; *gravis, molestus fuit alicui* c. اعلیٰ p. (Hebr. *שָׁקַל*, aram. *תְּקַל*.)

ثِقَلٌ nom. act. *gravitas.*

ثَلَجٌ niv. hebr. *תְּלִיג*, aram. *תְּלִגָּא*.

ثَمَرٌ adv. loci *istic, illic.* hebr. *שָׁמָּה*, talm. *תָּהָם*, aram. *תְּמָרָא, ܬܡܪܐ*.

ثَمَرٌ adv. temporis *tum, deinde, pr. illico, ut hebr. שָׁמָּה.*

ثَمَرَ fructus protulit arbor.

ثَمَرٌ coll. fructus. nom. unit. ثَمْرَةٌ.

ثَنَى F. a. et i. *flexit; complicuit, duplicavit; iteravit.* Cf. hebr. *שָׁנָה*, aram. *תְּנָא* et *תְּנָא*.

اثنان duo. fem. اثنتان. Hebr. *תְּנַיִם*, aram. *תְּנַיִם*.

ثَوْبٌ pl. ثِيَابٌ vestis.

ثَوْرٌ taurus. hebr. *שׁוֹר*; chald. *תּוֹרָא*, syr. *ܬܘܪܐ*.

ج

جَبَّ F. u. *exsecuit, effodit, excavavit.* (Inde *جَب* gibbus, dorsum.)

Vicina sunt *جَاب* fidit, VIII fudit puteum. *جَوْبَةٌ* fovea, hiatus.

جَبِيٌّ canalis. *جَابِيَّةٌ* aquarium.

cf. sanscr. *kūpa* fovea, cavum, puteus, gr. *κύπη, γύπη, κύφος*

et *σύφος*. porro *جَبِيَّةٌ* fornix a cavitate dictus, *جَبِيَّةٌ* fornicem

exstruxit, ^{בָּה} manus cava, ^{جَاف}
 concavus fuit, ^{جَوْف} venter. it.
 de rotundis: ^{كَبَّة} glomus, ^{دَدْبَل}
 id. ^{רֹחֵרֹחַ}: rotundus, ^{רֹחֵרֹחַ}:
 sphaera, orbis: quo pertinet quo-
 que ^{כּוֹכֵב} stella a rotundi-
 tate dicta pro ^{דדבב} al.)

^{جَب} ^{پوتیس} ^{ܦܘܬܝܫ} ^{ܦܘܬܝܫ} ^{ܦܘܬܝܫ}
 aeth. ^{ܦܘܬܝܫ}: id. cf. hebr. ^{יב} id.

^{جَبَل} pl. ^{جِبَال} *mons*, et is quidem altus
 et longus, haud separatus ab aliis
 (*Gebirge*).

^{جَد} F. i. et u. *cum studio versatus fuit*
 in re c. ^ق r. (pr. penetravit. cf.
^{جَدَر}).

^{جَد} *studium, opera.* Inde
^{جَدًا} adv. *magnopere, valde.*

^{جَدَل} F. i. et u. 1) *torsit et plexuit*
 (aram. id., h. ^{בְּדִילִים} *fila imple-*
xa); hinc 2) *firmus fuit* (hebr.
 magnus fuit). VI *luctatus, al-*
tercatus est unus cum altero.

^{جَرَح} F. a. *vulneravit c. a.* (cf. ^{جَرَد}).

^{جَوَارِح} propr. *vulnerans.* Pl. ^{جَوَارِح}
animalia rapacia, tam ferae,
quam volucres.

^{جَرَى} F. u. *scalpsit, abrasit* (nostr.
kratzen. cf. ^{χαράττειν}, hebr.

^{בְּרָר} Iob. 2, 8. aram. ^{בְּרָר});
avulsit, detraxit, decorticavit,
 de locusta: *avulsit herbas; de-*
traxit, exuit alicui vestem, de-
nudavit c. a. p. et r. II *fecit,*
ut exueret vestem, nudavit ve-
ste. fab. 34. (Vicina sunt ^{جَرَب}
 scabiosus fuit, ^{جَرَم} detondit,
 resecut, ^{بَرَب} totondit, ^{بَرَب} abri-
 puit, ^{جَر} traxit, ^{بَرَب} rasit,
^{بَرَب} verrit, al.)

^{جَرَاد} coll. *locustae.* nom. unit. ^{جَرَادَة}
locusta una. (samar. ^{ܝܪܐܕܝܬܝܢ} id.)

^{جَرْدُون} plur. ^{جَرَادِين} *muris campe-*
stris species magna, vel po-
tius mustela rustica s. viverra.
 Boethor dict. II, 234. Humbert
 (Guide de la conversation arabe.
 Paris. 1838) p. 64. Vid. fab. 4.
 annot. 2.

^{جَرْدَان} pl. ^{جَرْدَان} *mus campestris.*

^{جَرَز} F. u. *resecut, amputavit.*

^{جَرَزَة} *fasciculus foeni, lignorum.*

^{جَرَى} F. 1) ^{جَرَى} *cucurrit; processit;*
 2) *fluxit aqua.*

^{جَرَى} nom. act. *cursor.*

^{جَسَد} *corpus.*

^{جَسَر} F. u. propr. fort. *secuit, ut جزر,*
dein penetravit, transivit; au-

sus est c. على (pr. *darauf los gehen*).

جِسْم pl. أَحْسَام *corpus*. Chald. ܐܢܫܡܐ, syr. ܐܢܫܡܐ id.

جَعَلَ F. a. 1) *posuit*; 2) *constituit*, ut *metam*. fab. 20; 3) *instituit*, *coepit* facere aliquid seq. F. fab. 7. 25. 35. 41; 4) *fecit* c. a.

جَفَّ *siccus evasit*.

جَدَّ *magnus et illustris fuit*. IV *magnificavit*, *reveritus fuit*. cf. أَجَلَ.

جَدَّ *tegumentum*.

جَلِيلٌ *magnus, illustris*. Compar.

أَجَلٌ.

جِلْدٌ pl. جُلُودٌ, أَجْلَادٌ *cutis, pellis, corium*.

جَلَسَ F. i. *sedit, consedit, discubuit*.

جَمَعَ F. a. *collegit, congregavit*. VIII *congregatus fuit, convenit*.

جَمِيعٌ *collectus, congregatus, cunctus*.

جَمِيعًا *cunctim, simul*.

جَمَلَ F. u. 1) i. q. جَمَعَ *colligavit, collegit, congesit* (Kam.);

2) جَمَلَ *pulcher et elegans fuit* tam corpore quam moribus (pr. *consummatus, perfectus, integer*

fuit. vid. conit. IV. cf. كَمَلَ ple-

nus, integer, perfectus fuit, et

تَمَّ *completus, totus, perfectus,*

integer fuit, تَمَّامٌ coetus, تَمِيمٌ

plene formatus. Consummatis-

simum iuvenem dixit Plinius epp.

2, 7, *consummatam eloquentiam*

Quintilianus. Porro huc refer

hebr. et aram. גמל *complevit,*

perfectit, aeth. ܓܡܠ: *perfectit,*

hebr. גָּדַל *adultus, vir, mas, nec*

non hebr. גָּדַל *perfectit aliquid in*

aliquo, etwas an einem vollbrin-

gen, ihm etwas anthun). IV *col-*

legit in unum; in summam col-

legit computum, consummavit.

جَمِيلٌ *pulcher, elegans, decorus*.

جَمَلَةٌ *summa*.

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ id. جَانِبٌ *latus*.

ab omni latere, undique. fab. 34.

جَمَحٌ *latus; tractus*.

جَنَاحٌ *latus; ala avis*.

جِنْسٌ *γένος genus*.

جو. Haec radix vicina est illis, quae

supra s. جَبَّ sunt *congestae*

quaeque pertinent ad *notionem*

cavitatis. Sic جو est *scrobs* in

monte et in aliis rebus (Kamus.),

جو *interior pars domus et vallis*

[بَطْنُ الْوَادِي Tebrisi ad Hamas. p. 18. l. 24. cf. ^٧ vallis]. Concinunt syriaca ^٧ pars intima, penetrabile, ^٧ interior. ^٧ sunt, qui in ipsa urbe habitant, opp. hominibus, qui degunt in pagis et agris, Assem. Bibl. Or. I, 393. ^٧ intus, opp. ^٧ extra; ac his simillima chaldaea ^٧ opp. ^٧. Sic porro apud vulgum tritissima sunt hodie ^٧ intra, et ^٧ extra. Caussin Gramm. arab. vulg. p. 78.

^٧ interior. (voc. novitium. German. de Silesia Fabrica l. arab. p. 615, ubi quoque ^٧ id. Cf. Boethor I, 444.) ^٧ fab. 15 est *olus intus in hortis plantatum*, opp. ^٧).

^٧ F. u. *fidit, sequit.* IV pr., ut videtur, interpellavit aliquem (cf. *διακόπτειν*), hinc *respondit*, fab. 33; *annuit, morem gessit* c. a. p. et ^٧ r. fab. 5. 24.

^٧ *responsum; excusatio, defensio (Verantwortung)* c. ^٧ *fab. 30.*

^٧ F. u. pr. penetravit (cf. hebr. ^٧)

et ^٧), inde 1) *incessivit* aliquem amor c. a.; 2) *multum rigavit* (pluvia) terram c. a.; 3) *largiter dedit, liberalis fuit*; 4) *bonus, praestans fuit.*

^٧ *liberalissimus; foecundissimus* (de terra) fab. 22.

^٧ F. u. *deflexit* a via. (Inde ^٧ divertit, hospes fuit, ^٧ hospes.) III *prope adhabitavit, vicinus fuit* alicui c. a.; *in fidem et clientelam recepit* c. a. fab. 22.

^٧ vel ^٧ *fovea*, locus in quo aqua stagnat, quasi diverticulum aquae. fab. 36. (Vocabulum recentius, quod nec Firuzabadius memorat in Kamuso, nec Freytagius in Lexico. Legitur M noct. iv, 275., ap. Arab. Polyglott. Ies. 14, 23 pro gr. *βάραθρον*, et ap. Germanum de Silesia Fabrica l. ar. p. 245. Ibid. p. 487: ^٧ fovea, et Kam. p. 489: ^٧ aqua multa et profunda. Talm. ^٧ receptaculum aquae. Cf. ^٧ convenire.)

^٧ F. u. ^٧ *transiit; licitum fuit.*

^٧ F. u. nom. act. ^٧ *esurivit, fame et inedia laboravit.*

^٧ *fames, inedia.*

جَافٌ *cavus fuit.* Gol. ex Ibn - Ma'ru-
phi lexico. Vid. جَبٌ.

جَوْفٌ *venter.* chald. גוּרָה, hebr. גוּפָה.

جَالَ *circuivit* (cf. h. גָּלָה, גָּלָה) inpr. in pugna. VI *adortus est unus alterum in pugna.*

جَاهِلٌ F. a. *ignoravit; insipiens fuit.*

جَاهِلٌ *ignorantia; insipientia.*

جَاءَ F. مَجِيئِي, مَجِيئِي n. a. مَجِيئِي, مَجِيئِي F. مَجِيئِي n. a. مَجِيئِي, مَجِيئِي *venit, advenit* c. a. vel الى p. vel loci. (fort. pr. intro ivit, ut hebr. בָּאוּ, cf. جَو.)

جَابَ F. يَجِيْبٌ *adduxit, attulit.* fab. 5.

annot. 4. 2 Reg. 6, 19. Boethor dict. I, 35 s. Amener, et II, 412 s. faire Venir. Humbert guide de la conv. ar. p. 88. Est novum

voc. ex phrasi جَاءَ بِهِ ortum, ut

جَاءَ بِهِ pro جَاءَ بِهِ dicitur ex quorun-

dam auctoritate. Similia quoque

sunt فَذَلِكَ سَبْحَانَ, فَذَلِكَ

in diss. de arab. II. V. T. hist. interpret. (Hal. 1829. 4.) p. 105.

حَبٌ F. i. *amavit; cupivit, voluit* c. a.

IV i. q. I, sed frequentius utun-

tur IV. (Hebr. חָבַב Deut. 33, 3. aram. חָבַב. Vicina sunt חָבַב, חָבַב al.)

حُبٌّ *amor.*

حَتَّى 1) praepos. *usque ad*; 2) coni. *donec; adeo ut, ut c. subiunct.*

حَتَمٌ F. u. (pr. ambivit, circuivit, ut

حَتَمٌ *inde حَتَمٌ os oculo-*

circumdans, hebr. חָטַם sal-

tavit. similia sunt sub radd. حَجَب, حَجَب

(حَجَل, حَجَر) *contendit aliquo c. a. loci, spec. Meccam profectus est sacra obeundi causa.* III *con-*

tendit cum aliquo c. a. p., causam dixit. VIII *causae probationem attulit* sq. أن fab. 16.

حَدَّ F. u. pr. incidit (cf. حَدَّ fidit ter-

ram, حَدَّ secuit, حَدَّ id. et alia huiusmodi), *limitavit, termina-*

vit; acuit cultrum lapide vel limâ.

حَدٌّ *terminus, finis, scopus.*

حَدِيدٌ *acutus; acer; it. ferrum.*

حَدَّادٌ *faber ferrarius.*

أَحَدٌ *acutior; acrior.*

حَدَرَ F. u. et i. *descendit; deorsum se demisit.* VII id.

حَدَّةٌ vid. وحده.

حَرٌّ perf. حَرَّرْتُ et حَرَّرْتُ F. a. i. u. *ca-*

luit, incaluit, ferbuitt.

⁵ حرر calor, fervor solis.
 حرب F. u. spoliavit c. a.; bellum gessit. III pugnavit, bellum gessit cum aliquo, adversatus fuit, c. a. p., it. c. ل p. fab. 10. (Cf. حرب latrocinatus est, حرب va- status fuit, hebr. חרב id.)

⁶ حرب bellum, pugna.
⁵ حري dignus, conveniens. Compar. اخرى.

⁶ حرذون et حرذون pl. حرذيين (Abdal- latif. p. 72. Avicenn. II. p. 130) lacerta, mas lacertae Libycae (حرب, حرب), ut volunt Firuz. De mir. al. Boethor dict. II, 13: Lézard حرذون. Lacertum nigrum explicat German. de Siles. in Fabrica l. ar. p. 630. Chald. حرذون, syriac. حرذون, samar. ܚܪܕܘܢ et amhar. ለርዮር: Lud. lex. amh. p. 57. Vid. Bochart. Hieroz. P. I. l. 4. c. 1.

حزن F. a. tristis fuit ob rem c. ل vel على r. Aeth. ሐዘነ: et ሐዘነ: Matth. 20, 24.

⁶ حزن et حزن pl. أحزان tristitia.
 حش (pro حش) F. حس sensit, percepit, comperit. II id.

حسب F. i. et a. putavit, opinatus fuit.

حسب F. u. computavit, numeravit. (חשב, حسب, חשב):

⁶ حسب nom. act. computatio; ratio.

حسب seq. genit. pro ratione rei, propter rem.

حسن pulcher, bonus, elegans fuit. IV bonum fecit, bene egit; benefecit c. ال p.

⁶ حسن pulchritudo. حسن الخلق

bona indoles, elegancia morum.

⁶ حسن fem. ḥ pulcher, elegans.

⁶ أحسن pulcherrimus, praestantissimus.

خش F. u. exaruit. (Proprie, ut videtur: in se contractus, corrugatus fuit, zusammenschumpfen.

Vicina sunt قش exaruit planta [Kam.], incessit more emaciati.

IV valde arida fuit terra [Kam.],

خش stipula ab ariditate dicta, حس consenuit, nempe corrugatus fuit, ὀσσοῦσαι, حس senex, ὀσος, quō refer quocue

hebr. חשף cf. חשף, it. حشף

X corrugatus fuit, aeth. ሐዘር: stipula, palea. A contrahendo autem in nonnullis radd., quae a syllaba chasch incipiunt, ducta

Handwritten notes:
 ሐዘር ሐዘር ሐዘር
 ሐዘር ሐዘር ሐዘር

est sign. *colligendi*, ut in حشش conii. VIII, حشش, حشش, حشش et in ipso حشش collegit. Sed ista non ultra persequar.)

حشش herba siccior, foenum, pabulum siccum: opp. حشش pabulum viride et recens.

حوصلة, حوصلة, حوصلة, حوصلة, حوصلة et حوصلة (Kam. p. 1424) *ingluvies* avis (a prominendo vel prodeundo dicta, ut videtur; hac enim sign. utuntur verbo حصل, atque حوصلة pars quoque ventris inferior est sec. Kam.).

حوصلية et حوصلية i. q. حوصلة ut videtur. fab. 12. annot. 6. fab. 27. annot. 3.

حصى munitus, firmus fuit. (Cf. syr. حصى munitus, firmus, robustus fuit, chald. חסין id. et hebr. חסין, חסין.)

حصى munimentum, arx. (Syr. حصى id., sam. חסין murus.)

حصى demin. munitio parva. v. حصى.

خط F. u. 1) *deposuit* c. a., ut cistam M noct. 1, 12, caput ib. 13, peram ib. 33, in sepulcro Sacy Chrest. 1, 6, et sic saepe, cf. Tebris: ad Hamas. p. 141; 2) *descendit* ex itinere c. حصى Ios. 10,

5. 34 (pr. חשש), c. ב Koseg. Chrest. p. 57. Edrisi 7, 1. p. 318. ed. Rom. IV *pustulis intumuit* facies. VII *demisit se, descendit*.

خط F. i. *cecidit* ligna c. a., *lignatus* fuit, et *apportavit* ligna alicui c. a. p. (Hebr. aram. aeth. id. Proprie autem illud esse *caedere*, arguitur vicinis radd. حطب, حطب, حطب al., ad quas, vel حطب refero, ut primitus fuerit incidere, sculperere, dein scribere, ut *γράφειν*.)

خط lignum, materia foci.

حق F. u. et i. 1) *fuit* aliquid sic ut esse debuit; 2) *necessarius*, *verus* fuit. II *sic fecit ut esse debuit*; *necessariam* effectit rem, *probavit* eam. IV id., et *dignum* censuit (i. e. verum et idoneum iudicavit, cui aliquid contingeret). V *verus* fuit nuntius, it. homo, *certo* scivit. X *dignus* fuit re, *meritus* fuit c. a. r.; *necessarium* iudicavit c. a. (Hisce facile adiunges, quaecumque in arabismo significationes in usu sunt; altius autem rem indagaturo regrediendum tibi est ad antiquiorem Hebraeorum usum, quod vid. Gesen. lex.)

حقر 1) F. i. *contempsit* c. a.; 2) ut حقر et حقر *contemptus*, *vilis*

fuit. VIII contempsit, contem-
ptibilem censuit. (Aeth. ⲘⲢⲘ :
contempsit. Primitus fort. fuit
fodere, ut ⲛⲓⲩⲣ effodit, fodicavit
dicteriis, calumniis, sic syr. ⲛⲓⲩⲣ
calumniatus est. A fodiendo est
sign. scrutandi in hebr. ⲛⲓⲩⲣ ut in
נפר II et V.)

ⲛⲓⲩⲣ i. q. ⲛⲓⲩⲣ contemptus, vilis.

ⲛⲓⲩⲣ F. u. 1) sapiens, doctus fuit;
2) iudicium tulit, diiudicavit;
3) potestatem et imperium exer-
cuit.

ⲛⲓⲩⲣ pl. ⲛⲓⲩⲣ sapiens, doctus,
sciens.

ⲛⲓⲩⲣ sapientia.

ⲛⲓⲩⲣ 1) F. u. solvit, dissolvit; 2) F. i.
et u. diversatus fuit, in itinere
subsistit (uti ⲛⲓⲩⲣ et aram.
 ⲛⲓⲩⲣ , ⲛⲓⲩⲣ . Dissolutionis autem
sign. ducenda ab fissione et per-
foratione, quae est in hebr. ⲛⲓⲩⲣ
et in ⲛⲓⲩⲣ con. I. et V. cf. ⲛⲓⲩⲣ
foramen, al.).

ⲛⲓⲩⲣ pl. ⲛⲓⲩⲣ vestis, pallium. Pl.
arma, Kam.; et supellex (ⲛⲓⲩⲣ
 ⲛⲓⲩⲣ Kam.), spec. lebes vel olla.

Boethor dict. I, 149: Chaudière
 ⲛⲓⲩⲣ pl. ⲛⲓⲩⲣ , et II, 41: Mar-

mite ⲛⲓⲩⲣ pl. ⲛⲓⲩⲣ , pr.; ut vide-
tur, de peregrinantium vasis (cf.
 ⲛⲓⲩⲣ vestimenta, arma, vasa,
 ⲛⲓⲩⲣ , aeth. ⲛⲓⲩⲣ). Vid.
fab. 5. annot. 6.

ⲛⲓⲩⲣ F. i. iuravit. III sanxit foedus
cum aliquo c. a. p.

ⲛⲓⲩⲣ foedus mutuo sancitum.

ⲛⲓⲩⲣ F. ⲛⲓⲩⲣ , it. ⲛⲓⲩⲣ et ⲛⲓⲩⲣ dulcis,
gratus fuit. (syr. ⲛⲓⲩⲣ id. cf.
h. ⲛⲓⲩⲣ blandiri.)

ⲛⲓⲩⲣ fem. ⲛⲓⲩⲣ dulcis, blandus.

ⲛⲓⲩⲣ mundus muliebris.

ⲛⲓⲩⲣ V mundo se ornavit c. b. r.

ⲛⲓⲩⲣ 1) calida fuit aqua (hebr. ⲛⲓⲩⲣ ,
aram. ⲛⲓⲩⲣ id. cf. ⲛⲓⲩⲣ ferbuit), et
trans. F. u. calefecit aquam, cli-
banum c. a.; 2) instigavit, ut iu-
mentum (cf. hebr. ⲛⲓⲩⲣ); 3) sol-
licitum tenuit, cura affectit ali-
quem res (cf. aeth. ⲛⲓⲩⲣ aegritu-
dine affectus fuit, et ⲛⲓⲩⲣ infra).
X lavit se spec. aquâ calidâ.

ⲛⲓⲩⲣ coll., nom. unit. ⲛⲓⲩⲣ co-
lumba (a ⲛⲓⲩⲣ libidine incaluit).

ⲛⲓⲩⲣ i. q. ⲛⲓⲩⲣ q. v. sub ⲛⲓⲩⲣ .

ⲛⲓⲩⲣ F. i. 1) portavit c. a.; 2) gesta-
vit in utero foetum, praegnans

fuit; 3) trans. *imposuit onus iumento c. a. oneris et علی*.
fab. 19. II *oneravit*. (Syr. *دصلا*
comportavit. Hebraeum autem
תוליד videtur esse: tulit aliquem
patienter, toleravit, ut ipsum
arab. con. I. et VIII.)

حمل nom. act. *portatio*.

حامل *portans*; et de femina: *gestans foetum in utero, praegnans*, etiam *حاملة*.

حمال *pretium quo expiatur caedes*.

Kam. it. plur. a *حمت* *fructus*.

حمال nom. act. con. II. Kam.

حمي F. a. *ferbuit ignis, sol, al.* (Cf. *حمر*.)

حمت (et *حمة* q. v. s. *حم*) pl. *حمتات*
1) *venenum scorpionis, al.* (hebr. *חמה*,
syr. *دصلا* id.); 2) *aculeus scorpionis, crabronis, serpentis, aliorumve animalium* (Kam. p. 1867, Harir. p. 123. 559), ut ap. fab. 24.

حاز F. u. *congressit et contraxit ad se, tenuit.* (pr. inclusit; cf. syr. *دمغ* *compressit, cinxit, حاط*.)

حوزة *locus circumclusus, tractus, regio.* (cf. hebr. *מחוז* Ps.

107, 30 et aram. *מחוז terminus, oppidum*).

حاط F. u. pr. *cinxit, custodivit c. a. II circumvixit; muro cinxit. IV cinxit, circumdedit.* (Syr. *ددمه* id. cf. *حاز*.)

حائط *septium cingens; murus* (hebr.

חייץ id., ut *חומה* *murus, pr. cingens, rad. חמי* *custodivit*).

حال F. u. *conversus fuit, vertit se.* (Cf. hebr. *הול*, *جال* *circumvixit, al., syn. סבב*.) VIII *versutus fuit, versute egit, technam struxit, machinatus fuit aliquid in aliquem c. علی* p. fab. 5; *dolo prospexit sibi* (*لتقسه*) de victu c. في r. fab. 6.

حال m. et fem. pl. *أحوال status, conditio, modus* (pr. *Wendung, Bewandniss, vel Umstand*). *كيف*

خالك *qualis est conditio tua? quomodo vales? في الحال statim.*

حول nom. act. *conversio.* *حول* seq. gen. *circum, circa, ut h. סביבות*.

حيلة *versutia, dolus.*

حائلة *versutia, machinatio. sine omni machinatione (ohne Umstände), sine dubio, ἀνεπιόως.* fab. 19. (Aesop. 131. ap. Fr. de

Furiā p. 58: πάντως: cf. Ha-
mas. p. 652.

حَام F. جَوَمٌ obivit, circumvolavit
rem c. على r. fab. 27.

حَيَّ vixit. (חַיָּה, חַיָּה, אֲרַח: id.)

حَيَّ fem. حَيَّةٌ vivens, vivus.

حَيَّةٌ subst. 1) animal (ut حَيَّوانٌ,
hebr. חַיָּוָה, chald. חַיָּוָה, חַיָּוָה,
ארמית, syr. (ܚܝܘܢܐ); 2) pl.

حَيَّاتٌ serpens (ut حَيَّوتٌ,
aram. חַיָּוָה, חַיָּוָה).

حَيَّاةٌ et حَيَّاةٌ vita (chald. חַיָּוָה,
aeth. אֲרַח:).

حَيْثٌ et حَيْثٌ ubi, ubicunque. أَيْنَ
حَيْثٌ quocunque.

خ

خَبِيرٌ sciens, gnarus fuit.

خَبِيرٌ nuntius.

خَبِيرٌ gnarus, peritus c. ب. r. fab. 24.

خَبَسَ F. i. pr. pressit manibus, pin-
sult, coxit panem. (Aeth. ራሰሰ:
id. Cf. aram. خَبَسَ pressit, خَبَسَ
miscuit polentam, خَبَسَ et
خَبَسَ polenta, hebr. חֲבַסָה,
et gr. ἔψω, πέσσω, μύσσω.)

خَبَسَ panis. (Aeth. ራሰሰ: id.)

خَبَسَ أكل خُبْزًا cibum sumpsit, epulatus
est (ut خَبَسَ, φαγεῖν ἄρτον
Luc. 14, 1. Matth. 15, 2) fab.
5. 29.

خَبَسَ corrupit, laesit (cf. hebr. et aram.).

خَبَسَ exitium; venenum letale.

خَبَسَ n. a. خَبَسٌ pudore confusus fuit.

خَدَعَ F. a. propr. occultavit se (i. q.
خَتَلَ Kam.); decepit, dolo cir-
cumvenit c. a. p. (Cf. Gesen. ad
rad. خَدَعَ.)

خَدَمَ F. u. et i. servivit, famulatus est,
ministravit; et. coluit plantas.
fab. 15. 22.

خَدَمَ pl. خُدَامٌ et خَدَمٌ famulus.

خَدَمَةٌ ministerium, opus.

خَرَجَ F. u. exiit, egressus est; prodiit.
(Synon. خَرَجَ, خَرَجَ, opp. دخل.)

خَرَجَ qui vel quod extra est, ex-
ternus. خَارِجًا adv. extra.

أَيَّ خَارِجٍ extra urbem.
أَيَّ خَارِجٍ e domo, foras. fab. 39.

(Synon. hebr. אֶל-מִחוּץ, aram.
خَارِجٌ.)

خَرَعَ fudit.

خَرَف F. u. *carpsit*, fructus decerpsit.

خَرُوف⁵ *agnus*, sic dictus quod carpit pabulum, ut capram Varro dictam vult carpam a carpendo (de l. lat. 4, 19). Cf. hebr. קָרַף et al. ap. Gesen. s. קָרַף et קָרַף. Dicitur etiam خَارُوف producta syllaba prima (fab. 5. annot. 2. Boethor. dict. I, 22. Humbert guide de la conv. ar. p. 61), ut in حدور = حادور Forsk. Flora p. 54 = غسول al.

خَزَر⁵ *angustis oculis fuit*. Ad hanc rad. referunt

خِزِير⁵ pl. خَمَائِير⁵ *porcus*. (Hebr. et aram. קִיָּיר.) cf. خنز.

خَزْرَنْق⁵ *aranea*. Scribitur etiam خَدْرَنْق⁵ et خَدْرَنْق⁵ et خَدَنْق⁵ sec. Kamus.

خَص⁵ F. i. *pr. disceidit, divisit*; inde *tribuit* alicui aliquid *tanquam proprium et peculiare* c. a. p. et ب r. Vid. fab. 24. (Hebr. חָצַץ Pi. distribuit, pr. dissecuit, ut חָצַץ. Vicina sunt قَصَص⁵ secuūt, et alia multa, quae incipiunt a syllaba *kas* vel *chas*, ut قَصَا, قَصَم, قَصَل, قَصِف, قَصَر, قَصَب II., hebr. קָצַר, קָצַח, קָצַב. חָצַץ [castravit], חָצַץ [demessuit] al.; eademque ratio est syllabae *kat* vel *chat*, cf. خَط.)

Gloss. ad Loem. fab. Edit. II.

خَصَم⁵ F. i. *pr. dissecuit, ut خَصَمَ* (cf. *خص* et *قسم* divisit in partes).

Inde خَصَم⁵ *pars adversa* in alea, inpr. *in lite*. VI *litigavit unus cum altero, altercati sunt*. fab. 32.

خَط⁵ F. i. *pr. incidit* (cf. *حطب* et *خص*): *lineas duxit* in arena etc.; *scripsit, pinxit; delineavit, descripsit*. (Cf. syr. دَدَل⁷ fodit, دَدَل⁷ sulcus.)

خَطِي⁵ F. a. *erravit, peccavit*. (Hebr. et aram. id.)

خَطِيَّة⁵ et خَطِيَّة⁵ pl. خَطَايَا⁵ *peccatum*.

خَطَف⁵ F. a. (minus probatur خَطَف⁵ F. i.) 1) *rapuit, abripuit* c. a.; 2) *rapidus, velox fuit* camelus in incessu (Kam.). VIII *raptauit*. (Hebr. הָרַף et הָרַף rapuit, chald. הָרַף id., syr. دَدَل⁷ id. et antevertit.)

خُطَاف⁵ pl. خَطَاطِيف⁵ *hirundo*, sic dicta, ut videtur, a rapiditate volatus.

خَف⁵ F. i. *pr. levis fuit* pondere, dignitate, numero; 2) *agilis fuit*; 3) *celeriter incessit* (ut خَفَد et خَفَد). X *levem putavit, despectui habuit* (ut syr. دَدَل⁷) c. a. vel ب.

خَفَّةٌ⁹ nom. act. *levitas, agilitas, celeritas* in cursu.

خَفَسَ Ad hanc rad. refertur

خُنْفَسَاءُ, خُنْفَسَةٌ, خُنْفَسٌ, خُنْفَسَةٌ⁹ et خُنْفَسَةٌ⁹ pl. خُنْفَسَاتُ⁹ *scarabaeus*.

(Convenit talm. כּוּפְסִיָּה, sed origo nominis incerta est. Verbi خَفَسَ⁹ significationes vix huic voc. adhibendae. Castellus propter similem sonum confert gr. κώνωψ

culex. خُنْفَسَ⁹ est abhorrere. Bochartus nomen ducit ab hebr. כּוּפְסִיָּה scrutari, quia scarabaeus scrutatur stercora. Quadrat in hanc rem chald. כּוּפְסִיָּה fodit, et haec nomina scarabaei أَبُو جِعْرَانَ⁹ et أَبُو زَبِيلٍ⁹ pater stercoris, ap. German. de Siles. Fabrica l. ar. p. 903.)

خَفِيَ⁹ F. a. *occultus fuit, latuit*. (כּוּפְסִיָּה, כּוּפְסִיָּה⁹ textit, cf. חָבֵאָה⁹ occultavit). VIII *occultavit se*.

خَفِيَ⁹ *occultus*. صَوْتُ خَفِيٍّ⁹ *sonus clandestinus*. fab. 29.

خَلْبٌ⁹ *unguis ferae aut rapacis avis*.

مَخَالِبٌ⁹ pl. مَخَالِبٌ⁹ id.

خَلَّصَ⁹ F. u. *salvus evasit*. II *salvavit, liberavit a malo, ut من الموت a*

morte, fab. 25. (Primaria significatio posita in *lavando et extrahendo*. id enim est h. כּוּפְסִיָּה, cf. syr. כּוּפְסִיָּה⁹ spoliavit, et خَلَعَ⁹ extraxit, خَلَسَ⁹ traxit, خَلَجَ⁹ id.)

خَلَعَ⁹ F. a. *extraxit, detraxit c. a.* (Cf. خَلَعَ⁹ et خَلَصَ⁹.)

خَلَفَ⁹ F. i. *transiit de loco in locum, venit pone vel post alium, succedit c. a. p.* (Aeth. hebr. chald. id. et permutavit.) III *adversatus fuit alicui c. a. p.*

خَلَفَ⁹ nom. act., et *id quod pone vel post est*. خَلَفَ⁹ seq. gen. *pone, post*.

خَلَفَ⁹ *quod contrarium est promissis vel expectationi; discordia, hostilitas*. fab. 10.

خَلَقَ⁹ F. u. 1) *laevigavit* (hebr. כּוּפְסִיָּה⁹ laevis fuit, ut خَلِقَ⁹); 2) *effinxit, formavit, creavit, condidit*.

خَلَقَ⁹ collect. *res creatae*.

خَلَقَ⁹ *conditio naturalis, indoles*.

خَلَقِينَ⁹ pl. خَلَقِينَ⁹ voc. novitium ex gr.

χαλκεῖον vel χαλκίον *ahenum, lebes, olla*. Pluralis legitur fab. 5. Singulari utitur Tanchum Hierosolymitanus (doctus Iudaeus, qui vixit seculo p. Chr. XIII.) ap. Pocock. append. notar. miscell.

ad Portam Mosis p. 406. Est autem hoc voc. usitatum in lingua hodierna vulgari teste Herbino et Humberto (guide de la conv. ar.) p. 198.

خَلَا F. u. 1) *vacuus, desertus, liber fuit locus vel homo*; 2) *solus fuit in secessu cum aliquo, recessit c.* مع vel ب vel الى p. II *missum fecit, reliquit aliquem vel aliquid c. a.* V *recessit, abstinuit ab aliquo vel a re c.* عن vel عن.

خَنَزِيرٌ foetuit. خنزير v. s. خزر.

خَنْزُرُونَ *aper.*

خِرْتَوْصٌ et خِنْوَصٌ (Kam.) *porcellus.*

خَنْقَسَةٌ vid. s. خفس.

خَنَقٌ F. u. *strangulavit c. a.* (Hebr. aram. aeth. id.)

خَانَسٌ F. *ingressus fuit et transvadavit aquam c. a., et c.* في fab. 41. (Vicin. غاص urinari, غاط ingredi.)

خَافٌ (pr. خَوْفٌ) F. *timuit c.* من ab aliquo, c. على alieni, fab. 20.

خَوْفٌ nom. act. *metus, timor.*

خَائِفٌ nom. ag. *metuens.*

خَيْرٌ *bonus* (aeth. ^ḫ C id.); subst. *bonum.* it. i. q. ^ḫ أخير *melior, optimus.*

خَالَ F. a. *imaginatus et opinatus fuit.*

خَيْمَالٌ *imago*, ut quae in aqua apparet, fab. 2. 41.

د

دَبَّرَ 1) *pone fuit* (unde دَبَّرٌ postica pars, hebr. דָּבַר adytum, al.); 2) *secutus fuit.* II pr. *effecit, ut unum sequeretur alterum, et ordine quidem ac serie, disposuit, moderatus fuit, ordine duxit.* fab. 26. (Aram. דָּבַר duxit, et hinc quoque hebr. דָּבַר disseruit, locutus fuit.)

دَبِيرٌ nom. act. coni. II. *ductus, directio, dispositio.*

دَجَاجَةٌ et دُجَاجَةٌ m. et f. *gallina.*

Collect. دُجَاجٌ. (Nomen haud

dubie *ὀνομασπονητικόν*, vocare enim gallinas solent دَجٌ دَجٌ, sive eo vocem gallinarum voluerint imitari, cf. syr. دَجَجٌ balbutivit, sive trepidum gressum, cf.

دَجٌ i. q. دَبٌ leniter incessit.)

دَخَلَ F. u. nom. act. *irrepsit, intravit, ingressus fuit c. a. vel في vel الى loci, in quem, vel p., ad quam quis intrat; penetravit c.* بين inter. ^ḫ دخل به intravit cum

eo. II *introduxit* c. a. p. IV id. (Vicina sunt دخل ingressus fuit foveam terrae, abdidit se, دخل IV occuluit se in insidiis; دغر ingressus fuit, دأل lente incessit, دحل clanculum incessit, دخل عن recessit ab, hebr. דָּגַל reptavit, timide accessit, aram. דָּגַל timuit, al. Synonyma sunt hebr. בָּוֵן, aram. دِغَل, opp. خرج.)

دَاخِلٌ nom. ag. *ingrediens, ingressus*; et *internus, interior*; subst. *pars interior*. دَاخِلٌ seq. gen. *intra*.

دَرْبٌ *via*.

دَرَكٌ pr. i. q. دَرَجٌ pede calcavit terram, ivit, ut hebr. דָּרַךְ, chald. דָּרַךְ, syr. دَرَج, cf. دَرَج incessit. IV *consecutus fuit*, ut venator prae-dam, c. a. (syr. دَرَج, h. דָּרַךְ Iud. 20, 43.)

دَرَى F. يَدْرِي *scivit*.

دَعَا F. يَدْعُو *clamavit, vocavit; ad-vocavit; invitavit* c. a. vel p. VIII يَدْعِي F. *clamavit; arrogavit, vindicavit sibi* aliquid c. a. vel أن.

دَعْوَةٌ et مَدْعَاةٌ *invitatio; convivium*.

دَعَلٌ F. a. *dubitavit* de aliquo, su-

spicionem habuit c. في p. (Kam.

دَخَلَ دُخُولَ الْمُرِيْبِ pr. occulte sequi aliq. suspicionis causa, cf. (دخل). IV *occuluit se insidias structurus; perfide egit* cum aliquo, *decepit* (ut دخل) c. ب p.; *corruptit pervertitque* negotium c. في r. (Kam. دَاخَلَ مَا يُفْسِدُهُ).

دَخَلٌ *corruptio; vitium* (ut دَخَلٌ); *fraus, dolus* (ut دَخَلٌ). fab. 31.

دَفَعَ F. a. *trusit, propulit, impulit*. (hebr. דָּפַק id., cf. דָּפַק. Synon. دَفَع.)

دَفْعَةٌ 1) pr. *pulsus, ictus unus*; hinc 2) *temporis momentum* (i. e. momentum); 3) *vicis una*. Dual. accus. دَفْعَتَيْنِ *bis*. fab. 22. (Synon. hebr. פָּעַם אֶחָדָּה semel, פָּעַם מֵעַם bis. Cf. gall. *un coup, deux coups*, nostr. *mit Einem Schläge* i. e. *mit Einem Male*. vid. مَرَّةٌ infra.)

دَقٌّ F. i. 1) *contudit, comminuit*; intrans. *contusus, comminutus fuit*, ut pulvis; 2) *minutus, tenuis, gracilis fuit*. (Hebr. aram. et aeth. id., cf. دَقَّقٌ macilentus fuit, et دَكٌّ.)

دَقَّةٌ nom. act. *tenuitas, gracilitas*.

دَكَ F. u. 1) i. q. دَقٌّ *contudit*; 2) *com-*

planavit solum. (Cf. ذَاكٌ trivit, كَفَكَ confregit, comminuit, calcavit, hebr. דכח, דכה.)

لُكَّةٌ *locus complanatus, sessioni aptus.* Hariri 30. p. 324. Kosegart. Chrest. p. 143. l. 5.

لُكَّةٌ i. q. لُكَّةٌ, et *taberna, officina*, ut fabri fab. 28. (Hac significatione putatur esse persicae originis; sed, ni fallor; ipsum quasi truncum vocabuli a Semitis mutuarunt Persae, a quibus rursus migravit ad Arabes: id quod haud raro aliis quoque vocabulis accidit.)

لُكَّةٌ F. u. 1) *duxit, direxit*; 2) *confidenter et audacius tractavit* c. على p. inpr. mulier virum. IV i. q. coni. I. sign. 2; *fiduciam posuit* in re c. ب r. fab. 20. لُكَّةٌ *fiduciam in se ponens.* Hamas. p. 383. cf. Kamus. II. p. 1447. lin. 17.

لُكَّةٌ *sanguis.* (Hebr. aram. aeth. id., talmud. et. لُكَّةٌ, لُكَّةٌ, probabiliter ductum ab لُكَّةٌ ruber fuit. Arabes referunt ad لُكَّةٌ, cuius tamen significatio secundaria est: sanguinem emisit.)

لُكَّةٌ F. u. 1) *inferior fuit*; *sequior, vilior fuit* (cf. لُكَّةٌ, لُكَّةٌ, لُكَّةٌ, quae eandem

fere significationem habent, a postremo لُكَّةٌ est لُكَّةٌ *infra, citra, quum quid non pertingit, prope, proxime*); 2) *appropinquavit.* (Syr. لُكَّةٌ id.)

لُكَّةٌ 1) *sequior, vilis*; 2) *propinquus.*

لُكَّةٌ compar. 1) *vilior*; 2) *propinquior.* Fem. لُكَّةٌ, unde لُكَّةٌ *الآخرة* *vita terrestris*, opp. لُكَّةٌ q. v. Item ipsum لُكَّةٌ (raro لُكَّةٌ Kam.) *hic mundus*, et *bona mundana* (a propinquitate et praesentia probabiliter dicta, sec. al. a vilitate).

لُكَّةٌ F. يَدُورٌ *gyrum egit, circumvixit, conversus fuit.* (Hinc لُكَّةٌ orbis, لُكَّةٌ rotundus, hebr. לُكَّةٌ orbis, et pila. Chald. לُكَّةٌ etiam *habitare*, pr. fort. divertere aliquo loco, ut لُكَّةٌ.)

لُكَّةٌ pl. لُكَّةٌ *habitaculum, domus.* (Sic hebr. לُكَّةٌ Ies. 38, 12. syr. لُكَّةٌ et لُكَّةٌ.)

لُكَّةٌ F. يَدُومٌ 1) *quievit, tranquillus fuit.* (cf. h. לُكَّةٌ silere, לُكَّةٌ siluit, quievit, לُكَّةٌ quievit); 2) *acquievit in re, perseveravit, mansit* c. على r. لُكَّةٌ *per-*

rexit facere, fab. 29. III cum perseverantia tractavit rem c. a. r.

ذَائِمٌ nom. ag. permanens, perseverans. ذَائِمًا adv. continuo.

ذَوَامَةٌ n. a. coni. III., perseverantia, assiduitas.

ذَهْرٌ tempus, inpr. longum, seculum, pr. periodus vel orbis annorum a circumeundo, ut ذَرَّةٌ tempus, a ذار circumvit, ذَرٌّ aetas, ا ذار circumvit, coll. syr. ذَرَسٌ mola, itidem a circumeundo dicta.

ذَهَكَ fregit.

ذَهَمَ F. a. et ذَهَمَ F. a. obruit aliquem, supervenit ei c. a. V i. q. ذَهَمَ obruit rem aqua (Kam.).

ذَيْكٌ pl. ذَيْكٌ, ذَيْكَةٌ gallus gallinaceus. (Rad. ذاك med. و subegit femellam.) Raro eundem vocant ذَيْشٌ.

ذَانٌ F. ذَانٌ 1) subegit sibi (vid. ذان med. و inferior fuit, sub ذنا); 2) possedit; 3) rex fuit; 4) iudicavit: quod regis est apud Orientales. (hebr. דין ortum ex דין Ewald. gramm. hebr. p. 418. chald. דין med. 7 et med. 7, syr. ذان indicavit, aeth. 𐩧𐩣𐩪: condemnavit, 𐩧𐩣𐩪 iudex, rel.)

ذَيْتٌ pl. مَدَائِينُ, مَدِينٌ pr. ditio, provincia (ut chald. et h. ܡܕܝܢܐ), civitas, urbs (syr. ܡܕܝܢܐ id.).

ذ

ذَبٌ pl. ذَبَابٌ lupus. (hebr. זאב, aram. ܕܝܒܐ, aeth. 𐩧𐩣𐩪: id.)

ذَبَحَ F. a. fudit, discidit, iugulavit, mactavit; sacrificavit. (hebr. ִזַּבַּח, aram. ܕܝܒַܚ, aeth. 𐩧𐩣𐩪: id.)

ذَبِيحٌ fem. 8 mactatus, mactandus.

ذَبِيحَةٌ pl. ذَبَائِحٌ sacrificandum animal, hostia.

ذَبُلَ et ذَبُلَ F. u. n. a. ذُبُولٌ flaccuit, marcuit planta. fab. 15.

ذَكَرَ F. u. meminuit; memoravit. (hebr. ִזְכַּר, aram. ܕܝܒܪ, aeth. 𐩧𐩣𐩪: id.)

ذِكْرٌ memoria, commemoratio, fama, laudatio, existimatio

ذَلٌّ F. i. pr. pendulus, laxus fuit, et sic nutavit vel vacillavit. (Sic coni. II in pass. ذَلَّلٌ laxo pependit racemus dactylorum, cf. hebr. ܕܠ Iob. 28, 4, ܬܕܠܕܠٌ laxus, pendulus fuit, ذَلٌّ V laxus deorsum

pendit et motitatus est i. q. **ذَلَّ** [Kam.], **ذَلَّ** V id., I. II et IV deorsum misit inpr. situlam in puteum, ut hebr. **זָלַזַל** aram. **זָלַזַל**, cf. aeth. **ḤΛΘ**: librare, pendere Non minus huc pertinent **ذَلَّ** tremulus fuit, hebr. **זָלַזַל** Niph. id., **ذَلَّ** agitavit, **ذَلَّ** laxavit, demisit, hebr. **זָלַזַל** suspendit, immo etiam **ذَلَّ** laxatam demisit rem et pendere sivit, **ذَلَّ** syrma, al.) Laxitas autem et vacillatio tum ad languorem debilitatemque, tum ad levitatem ac vilitatem transfertur, hinc **ذَلَّ** est: *debilis, infirmus, vilis, submissus, humilis fuit* (i. q. **ذَلَّ** Kam. cf. hebr. **זָלַזַל** et **זָלַזַל** id., syr. **ذَلَّ** id. et **ذَلَّ** deminuit, **ذَلَّ** vilis, macer fuit, **ذَلَّ** id. et al.).

ذَلَّة nom. act. *vilitas*.

ذَلَّ vid. **ذَلَّ**.

ذَلَّ *cauda* (hebr. **זָלַזַל**, aram. **זָלַזַל**, aeth. **ḤΛΓ**:).

ذَلَّ pl. **ذَلَّ** *crimen, culpa, peccatum*.

ذَلَّ pron. demonstr. *hic* (hebr. **זָלַזַל**, **זָלַזַל**), gen. **ذَلَّ**, acc. **ذَلَّ**, fem. **ذَلَّ** *haec* (hebr. **זָלַזַל**). Ante genit. posi-

tum rei possessorem significat, ut **ذَلَّ** *is qui mente praeditus est*. Porro **ذَلَّ** *essentiam et rem ipsam indigetat*, unde **ذَلَّ** *certo quodam die*.

ذَلَّ pron. demonstr. *hic, hoc* (h. **זָלַזַל**, aeth. **Ḥ**:). Haud raro adiungitur particulae **ذَلَّ** interrogat. ut hebr. quoque: **ذَلَّ** *quid tandem*, **ذَلَّ** *cur tandem* i. q. hebr. **זָלַזַל**.

ذَلَّ *hic, hoc* **ذَلَّ** v. s. **ذَلَّ**.

ذَلَّ F. a. *abiit, praeteriit*. **ذَلَّ** *abiit cum eo i. e. abstulit eum*.

ذَلَّ nom. ag. *abiens*.

ر

رَأَى *caput* (**رَأَى**, **رَأَى**, **رَأَى**: id).

رَأَى *caput opum i. e. summa principalis, quam quis lucro exponit, Capital. fab. 12*.

رَأَى vel **رَأَى** F. *vidit* c. a. (h. **رَأَى**, aeth. **ḤΛΠ**: id., synonym. aram. **רָאָה**, **רָאָה**). III *ex adverso spectavit; simulate et per hypocrisin egit*. VI **רָאָה** *conspiciens*

dum se praebuit, apparuit alicui
c. ل vel الى p.

رَأَى id quod videtur; consilium.
تَلَيْلُ الرَّأْيِ qui parum valet con-
silio.

رِيَاءٌ et مَرَايَةٌ nom. act. coni. III, et
ipsa hypocrisis. رِيَاءٌ adv. per
hypocrisin, simulate, fab. 33.

رَبَّ F. u. pr., ut videtur, nexuit, col-
ligavit (cf. أَرَبَ constrinxit, رَبَطَ
ligavit), inde 1) *concinnavit et
absolvit, perfecit* (i. q. أَصْلَحَ
Schol. Harir. p. 64. 157. 166.

Hamas. p. 78. l. 3 infr. cf. رَأَى
reparavit, رَفَا hebr. רָפָא reparavit,
resarcivit); 2) *rexit, prae-
fuit alicui, possedit rem* (Schol.

Harir. p. 389; inde رَبٌّ domi-
nus, cf. رَفَّى curavit); 3) *collegit,
congregavit, auxit* (itidem a con-
nectendo adiungendoque. Hebr.

רָב auctus est, multus fuit, רָבָה
id., vid. رَبَّاءٌ); 4) *educavit* (Schol.
Harir. p. 389. vid. رَبَّاءٌ).

رَبٌّ (alias formas vid. in Kam. p. 87)
pr. *multum* c. genit., et رَبَّاءٌ mul-
tum est quod i. e. saepe, *haud
raro fit ut*, plerumque seq. per-
fecto vel etiam أَن cum perf.

fab. 20. Oppos. تَلَيْلًا pr. pau-
cum est quod i. e. vix vel raro
fit ut. Synonymum fere est كَثِيرًا
مَا, ac simile certe طَالَمَا diu est
quod, cf. Schol. Harir. p. 15.

رَبَّحَ *lucratus est.* (Aeth. ረብሐ: id.,
pr. auctus est; vicina sunt رَبَّاءٌ et
رَبٌّ, cf. aram. רָבַח Pa. foeneratus
est, chald. רְבִיחַ foenus, usura,
syр. رُؤْبَحٌ id.)

رَبَّحَ *lucrum, quaestus.*

رَبَّضَ F. i. *pectori incubuit ovis, canis,
leo.* (Hebr. רָבַץ, aram. רָבַע id.)

رَبَّأَ F. u. *auctus fuit, multiplicatus
fuit, crevit* (ut hebr. רָבָה, vid.
رَبَّ); *adolevit, educatus fuit.*
II *educavit, aluit* (ut رَبَّاءٌ et رَبَّ).
V *educavit* (ut تَرَبَّبَ).

تَرَبَّبَ nom. act. coni. II. *educatio.*

تَرَبَّبَ nom. act. coni. V. *educatio.*

رَجَعَ F. i. *rediit, reversus fuit.* (Cf.
hebr. רָגַע. Synon. hebr. שָׁבַע,
aram. רָגַע, aeth. ረገረ: id.)

رَجُلٌ pl. أَرْجُلٌ *pes.* (hebr. רֶגֶל, aram.
رַגְלָא, at aeth. ለገር: id.)

رجُل pl. رَجَالٌ vir. (Synon. h. אִישׁ,

aram. ܪܝܫܐ, aeth. ሰጠጠጠ)

رَجَا F. u. speravit aliquid c. a.; spem
posuit in re c. a. r. fab. 2.

رَخَا laxus fuit. VI remissus, tar-
dus fuit.

رَدَّى F. u. repulit; reddidit. VIII re-
diit, reversus fuit.

رَزَبَ firmiter adhaesit.

مَرزَبَةٌ pl. مَرزَبَاتٌ tudes,
malleus, fab. 29. (chald. ܐܪܘܒܐ,
ܐܪܘܒܐ id.)

رَسَلَ F. u. misit. IV id. (Synon. hebr.
שָׁלַח, aram. ܫܠܚ, aeth. ሰጠጠጠ)

رَعَبَ F. a. terruit. رَعِبَ metuit, trepi-
davit.

مَرعوبٌ perterritus.

رَعَى F. a. pavit, pastum ivit pecus, de-
pastum fuit (pecus) herbam c. a.;
et pavit gregem (pastor) c. a.
(hebr. aram. aeth. id.)

مَرعَى nom. act. pastura; et ipse pa-
stus, pabulum; it. pasturae locus.

رَعِبَ expetivit.

مَرعوبٌ desideratus.

رَفَعَ F. a. sustulit, extulit. Tollere
opus est abstinere ab eo, cessare,

Gloss. ad Locm. fab. Edit. II.

fab. 29. VIII sese extulit, ad-
scendit; ortus fuit dies, fab. 34.

رَفِيعٌ altus, elatus; nobilis.

أَرْفَعُ compar. altior, excelsior, no-
bilio.

رَكَبَ F. a. vectus fuit, inequitavit c. a.
(hebr. et aram. ܪܝܫܐ id.)

رَمَضَ ferbuit, torridus fuit.

رَمَضَاءُ sole fervens terra.

رَمَى F. i. iecit, proiecit c. a. vel c. ب
(hebr. ܪܝܫܐ, aram. ܪܝܫܐ id.)

مَرْمِيٌ proiectus humi.

رَنَبٌ. Ad hanc rad. Arabes referunt

أَرَنَبٌ pl. أَرَنَابٌ lepus mas et femina.

(Aram. ܐܪܘܒܐ, hebr.

ܐܪܘܒܐ, quod Bochartus compo-
situm esse dixit ex ܐܪܘܒܐ carpere
et ܝܪܝܐ terrae proventus, cf. ܐܪܘܒܐ.)

رَاحَ pr. spiravit, unde 1) F. a. quie-
vit, respiravit; 2) F. a. oluit,
exhalavit odorem, et olfecit (ut
hebr. ܐܪܘܒܐ aram. ܐܪܘܒܐ et
ܐܪܘܒܐ); 3) F. u. vespertino tem-
pore fecit aliquid, abiit, rediit

(nempe رَوَاحٌ est vespera, tempus
quo aura spirat post aestum diei,
vel ubi respirare licet).

روح comm. pl. أَرْوَاحٌ spiritus, anima,

D

et *animus* (i. e. pr. *ἀνεμος*) ut
hebr. et aram. רִיחַ; *ipse* (cf. نَفْس).

روحه *in se ipsum*, fab. 14.

روحی *sibi ipsi*, fab. 32.

me ipsum, fab. 27.

ريح fem. pl. رِيح *ventus* (ut רִיחַ).

رָאָד F. u. 1) *discurrit* (vicin. hebr. רָאָד,
cf. ipsum רִיחַ quod est vagari, et
aeth. ḲP: persecutus fuit), inpr.
quaerens aliquid; 2) *petiit, quae-
sivit*, ut pabulum, aquam (pec-
cus). IV *voluit, expetiit* c. a. r.
vel c. אָן vel seq. F. VIII id.

רָאָם F. u. i. q. طلب *quaesivit, voluit,
conatus est, tentavit* c. a. r. vel
c. على r., fab. 9.

ز

زָרַי *indignatus fuit, exprobravit, vi-*

tuperavit. VIII אָזָרַי *asper-*
natus fuit, despexit c. a. vel c. זָרַי,
fab. 2. (Cf. syr. אָזָרַי contemptus
est. Vicina sunt זָרַי med. Ie et

זָרַי fastidivit, זָרַי nausea Num. 11,
20. Hisce autem omnibus subest
primaria notio recedendi, decli-
nandi, abhorrendi, cf. hebr. זָרַי.)

זָרַע *commovit, concussit terram soni-*

tus, fab. 29. (chald. זָרַע, syr.
זָרַע id., hebr. זָרַע *trepidare, vi-*
cin. זָרַע *commovit.*)

זָפֵת *pix* (hebr. זָפֵת, syr. זָפֵת, chald.
זָפֵת et זָפֵת id.) probabiliter di-
cta a. liquescendo, cf. זָפֵת *flui-*
duis evasit, זָפֵת fluxit, זָפֵת li-
quidus evasit, hebr. זָפֵת fluere,
*al., coll. זָפֵת *pix, a זָפֵת stil-**
latim fluxit.

זָכָא F. u. *purus, pius, iustus fuit.* II
purum iustumve censuit, iustifi-
cavit. (Hebr. זָכָא et זָכָא *purus*
fuit, chald. זָכָא et זָכָא id., syr.
זָכָא et זָכָא, sam. et. זָכָא id.
Origo autem videtur esse in *splen-*
descendo, unde זָכָא etiam: *bonis*
abundavit, splendide commode-
que vixit. Cf. praeterea זָכָא,
זָכָא *vitrum a splen-*
dore sic dictum, it. זָכָא arsit ignis,
et ingenii splendidi et acuti fuit.)

זָמַר F. u. et i. *cecinit voce vel instru-*
mento (h. זָמַר, chald. זָמַר, syr.
זָמַר et זָמַר, aeth. זָמַר id.).

זָמַר nom. act. *cantio, modulatio.*

זָרַר F. u. *pr. declinavit a via; inde*
divertit alicubi vel apud aliquem,
visitavit eum, adiit honoris causa
c. a. (hebr. et chald. זָרַר et זָרַר,

syr. ⁷آدم id.). VIII, IX et XI
declinavit, deflexit.

زَال F. u. et a. 1) *abiit* loco; 2) *defe-*
cit; 3) *desiit*, *cessavit*. (Cf. aram.
זאל ⁷אבית, et זאל med. Ie.)

زَهْر F. a. et زَهْر F. o. et زَهْر F. a. *splen-*
duit, *nituit*. IV id. et *floruit*.
(cf. hebr. זָהַר splendor, et זָהַר
זָהַר splenduit. Alia v. s. ظَهْر.)

زَهْر coll. *flores*. nom. unit. زَهْرَة.

زَاد F. ⁷اُزِيدُ *auxit*. VIII ⁷اُزِدَانِ pass.

زَالَ 1) F. i. *dimovit*, *amovit* c. a.; 2) F.
a. et i. *desiit* facere c. F. vel c. a.
partic., ut مَا زَلْتُمْ أَكْتُبُ non *de-*
sii scribere, كَان لَا يَزَالُ نَاتِمًا non
desinebat dormire. Cf. زال med. و.

س

سَبَب pl. ⁷أَسْبَابُ 1) *funis* (a vertendo,
torquendo dictus, ut videtur, cf.
hebr. סב verti), spec. *quo aliquid*
connectitur; 2) trop. *ansa rei*,
occasio, *causa*. ⁷بَسْبَبٍ *lu-*
cri causâ fab. 12. ⁷لَاي سَبَبٍ
quamnam ob causam fab. 29.

سَبَّح F. a. pr. *dilatavit*, *expandit* i. q.

شَبَّح (cf. صَفَّح, hebr. et aeth. ሪቃፍ
sub ሪቃፍ), inde 1) *nativit* in
aqua, fab. 25; 2) *laudavit Deum*,
sc. manus extendens, ut II. (aeth.
ሰቃሰክ: hebr. שָׁבַח, chald. שָׁבַח,
syr. ⁷شَبَّح id.).

سَبَّع F. a. et i. *abripuit*, ut ovem de grege
c. a.

سَبَّع (vulgo effertur سَبَّع. Humbert
guide p. 63) pl. سَبَّاع *fera*, spec.
leo. (Affine est صَبَّع, hebr. שָׁבַע
hyaena.)

سَبَّعَة (vulgo سَبَّعَة. Humb. l. c.)
leaena.

سَبَّع et سَبَّعَة *septem*.

سَبَّق F. u. et i. 1) *praecessit*, *prae-*
currit, *praevertit* aliquem c. a.;
2) *praecelluit*, *vicit*. III *ante-*
vertit alter alterum. VI *certa-*
runt inter se invicem uter prae-
verteret. VIII *praecurrit* c. ⁷ألى
loci. (Cf. aram. שָׁבַק post se re-
liquit.)

سَبَّيَل 1) *via* (hebr. et aram. שָׁבִיל);
2) *via et ratio agendi*.

سَدَا F. ⁷يَسْدُو *extendit manum*. IV *be-*
neficia contulit in aliquem c. a. r.
et ⁷ألى p. Ibn Arabschah, Fākiheth-
el - chulefā ed. Freytag. p. 19.
l. 13, c. ⁷ل p. fab. 18.

سَرَّ F. u. *hilarum laetumque reddidit*.

Pass. ^{سر} *lularis factus est, laetatus est* de re c. ^ב r.

^{سرع} *celer, properus fuit.* III n. a. ^{سرعة} *properavit* c. ^{الى} p. vel loci. IV *festinavit.*

^{سرعة} fem. ^ة *celer, promptus, properans.* ^{سرعة} adv. *celeriter.*

^{سرعة} *celeritas, properantia.* ^{سرعة} *celeriter, properanter.*

^{سطح} F. a. *expandit.*

^{سطح} *planities; tectum domus.*

^{سفق} *percussit.* vid. ^{سفق}.

^{سفل} F. u. et ^{سفل} F. a. et ^{سفل} F. u. *inferus, inferior fuit.* (hebr. ^{שפל}, syr. ^{سفل} id., chald. Aph. inferiorem reddidit.)

^{اسفل} *inferior; infimus.*

^{سقى} F. ^{يسقى} *potum praebuit; rigavit* c. a. (aeth. ^{ሰቀ}: hebr. ^{שקה} Hiph., aram. Aph. id.)

^{سكت} F. u. *siluit, tacuit.* (hebr. ^{סכת} Hiph. id. Deut. 27, 9. cf. samar. ^{סכת} attendit.)

^{سكوت} *taciturnus.*

^{سكن} F. u. 1) *quievit;* 2) *habitavit* (ut hebr. ^{שכן}, chald. ^{שכן}, syr.

^{هك}); 3) ut ^{سكن} *debilis, miser, egenus fuit* (debilitas enim a motu abhorret, cf. Kam. p. 1764: (أسكنه الفقر أى قلل حركته). V *debilis, miser fuit.*

^{مسكينون} fem. ^ة pl. ^{مسكينون}, ^{مسكينون} et ^{مسكينون} *debilis, humilis, miser, egenus.* (hebr. et chald. ^{מסכן}, syr. ^{مسكين} id. Ex arab. factum quoque ital. *meschino*, gall. *mesquin*.)

^{سلاحف} et ^{سلاحف} ^{سلاحف} *testudo.* (Simile huius animalis nomen Syri habent ^{سلاحف}.)

^{سلاخ} F. a. et u. *deglubit, detraxit pellem ovis.*

^{مسلاخ} *locus ubi mactantur et ex-coriantur animalia.* fab. 19. 41. Humbert, guide de la conv. ar. (Par. 1838) p. 76.

^{سلم} F. a. *integer, incolumis, salvus fuit vel evasit* (^{سلم} id.). II *salvum esse iussit, salutavit* c. ^{على} p. (aeth. ^{ሰለሞ}: id.)

^{سلام} *incolumitas, salus, pax* (hebr. ^{שלום}, aram. ^{שלום}, aeth. ^{ሰለሞ}: id.). ^{سلام} *salve!*

سَلِمٌ nom. ag. coni. II. *salutans*.
 سَمِعَ F. a. *audivit* c. a. (hebr. שָׁמַע, aram. שָׁמַע, aeth. ሰጠጠ: id.)
 II *fecit ut audiret*.
 سَمِينٌ F. a. *pinguis fuit*. (hebr. שָׁמֵן, syr. ܫܡܝܢ id.)
 سَمِينٌ *pinguis, obesus*.
 سَنَةٌ pl. سِنُونَ *annus*. (hebr. שָׁנָה, aram. ܫܢܐ id.)
 سَاءَ F. *یسوءُ malus fuit*. IV *male fecit*. (fab. 9. annot. 4 scriptum est pro *أسأت* ex more vulgi.)
 سَوْءٌ n. act., it. ut *سوءٌ malum, malitia* (cf. hebr. שָׁוָא).
 سَوْءٌ *homo* *انسانٌ سوءٌ*. (شَوَّاءٌ *malus* fab. 22. *كَلْبُ السَّوِّءِ canis pessimus*.
 سَوَاءٌ nom. act. *malum*.
 سَادٌ F. u. *dominus, princeps fuit*.
 سَادٌ pl. سَادَةٌ *dominus*. (cf. hebr. שָׂדִים.)
 سَادٌ F. u. *niger fuit*. II *denigravit, nigrum reddidit*. IX *أسودٌ niger fuit vel evasit*.
 سَوَادٌ *nigredo*.
 سَوَادٌ fem. سَوَادٌ pl. سَوَادٌ *niger*.

سُوقٌ pl. أسواقٌ *forum, platea*. (hebr. et chald. שׁוּק, syr. ܫܘܩ et ܫܘܩ id.)
 سَامٌ F. *یسومُ* 1) *statuit, constituit* (cf. hebr. שָׁמַע, syr. ܫܘܩ) spec. *pretium mercis* c. ب; 2) *constituit alicui aliquid, subire iussit* (i. q. كَلْف Kam.) *maxime ingratum aliquid* c. dupl. acc.; 3) *instatit, flagitavit aliquid ab aliquo* c. a. r. et من p. fab. 10.
 سَهْلٌ *mollis et plana fuit terra*.
 سَهْلٌ *planities*.
 سَالَ F. *يسيلُ fluxit, ut aqua, sanguis*, fab. 28.

ش

شَانٌ *res, opus, negotium; status, conditio*.
 شَبَّهَ II *comparavit*. III *similis fuit* c. acc.
 شَتَمَ F. u. et i. *dicteriis perfodit, contumelia affecit* c. a. vel c. ب p. fab. 30. (chald. ܫܬܡ perforavit.)
 شَجَرَ. Notio prima videtur esse in *findendo et prorumpendo, ut contiguae fere sint radd. شَعْر, شَعْر, شَعْر* (cf. شَجَرَةٌ et شَجَر).

aurora, ut **WAZ:** fidit, **شجر** confodit. Est igitur 1) *fidit, confodit* hasta; 2) *disiunxit* aliquos res quaedam, ut de ea certarent; 3) *amovit, avertit, prohibuit* aliquem a re c. a. p. et عن r. (a findendo); 4) *aperuit* os. **Kamus.** p. 561. (cf. **شجر** oris hiatus i. q. **شجر** et **شجر**). III *adversatus fuit, litigavit* (vid. con. I, 2). VI *inter se contendere, disputare* de re c. **على** r. fab. 7.

شجر coll., pl. **أشجار** *arbor*, vel potius omnis planta quae trunco suo aut caule fidit terram ex eaque profupit. (cf. **شجر** et **شجر** arbores, **شجر**: herba.)

شخص F. a. *extulit se; stitit se* coram aliquo c. **ل** p. fab. 14. 16.

شخص *nigra rei species eminus apparens; persona; corpus.*

شد F. u. *ligavit, alligavit; firmavit, stabilivit; corroboravit.* VIII *invaluit, vehemens fuit.* (Cf. hebr. **שרד**.)

شدة *robur; vehementia; adversitas.*

شديد, compar. **أشد**, *validus; vehemens; durus.*

شدي F. u. et i. *solus, separatus ab*

aliis mansit. IV *fecit ut seorsum esset.*

شتر F. u. et i. *malus fuit.* (Cf. **شتر** et hebr. **שרר**, **שרר**.)

شتر 1) subst. pl. **شتر** *malum; male factum;* 2) adi. *malus, improbus; pessimus.*

شتر *malus, improbus.*

أشتر *pessimus.*

شرب F. a. *sorpsit, bibit.* (aeth. **ሰረብ**: id. cf. talmud. **שרפ** *sorpsit, et transpos. شرف* id.)

شروط F. u. et i. 1) *incidit* (ut **شرز**, **شرض**, hebr. **שרט**); 2) *definivit, stipulatus est.*

شروط *conditio.*

شرف *eminuit, nobilis fuit.* IV *immunit, prope fuit* c. **على** r. fab. 25.

شروق F. u. 1) *fidit;* 2) *ortus fuit sol.* IV *ortus fuit sol.*

شركي F. a. *socius, consors fuit.* VIII *consors et particeps cum alio eiusdem rei fuit* c. **في** r. fab. 37. (Proprie **شرك** est: *nexus fuit*, unde **شركة** rete, **شرك** corrigia, ut hebr. **שרך**. Vicina sunt **شرج** *zusammenschmüren*, hebr. **שרג**, aram. **ברג** et **ברג**.)

شيرة F. a. *avidus fuit.*

شورة nom. act. aviditas.

شَعَرَ F. u. intellexit, scivit. (Proprie: mente res discernere, ut hebr. שָׁרַר, שָׁרַר, ut vicina sint, quae supra tetigi s. שָׁרַר.)

شَغَلَ F. a. occupavit opere. VIII occupatus fuit.

شُغْلٌ pl. اشْغَالٌ occupatio, opus.

شَفَقَ vel potius IV اشْفَقَ n. act. اشْفَاقٌ condoluit, commiseratus est.

شَقَّ F. i. fidit, laceravit. V fissus, ruptus fuit. VII i. q. V.

شَقِيَ F. a. miser, infelix fuit. (Cf. شَقِيءٌ: excruciat, vexavit.)

شَقَاءٌ miseria.

شَقِيٌّ fem. 8 miser.

شَكَلَ F. u. colligavit compede iumentum; med. i. et u. intricata fuit res. II plexuit comam mulier; figuravit, formavit aliquid. III formâ convenit cum aliquo, similis fuit, congruit c. a. p. fab. 37.

شَكِبَتْ gavisus fuit ob alterius malum c. b. p.

شَمْسٌ fem. sol.

شَمَالٌ sinistrum latus (hebr. שְׂמֹאל).

شُوْحَةٌ milvus. fab. 41. Demir.: الشوْحة: قال ابن الصلاح في القمناوى انها

للخداة. Cf. Boethor dict. II, 59. s. Milan.

شَارَ III شَاوَرَ consuluit aliquem c. a. p. مَشْوَرَةٌ consilium.

شَوَى collect. spina (aeth. ሠላ: id., sam. ሠላ, hebr. שָׁבִים).

شَهِدَ F. a. testatus fuit. (aram. שָׁהַד id., cf. Gen. 31, 47 et שָׁהַד Iob. 16, 19.)

شَهَادَةٌ testimonium.

شَهِىَ F. a. cupivit, voluit, desideravit.

VIII id. c. a. vel c. أَن.

شَاءَ Perf. شَمَّتْ F. يَشَاءُ voluit.

شَيْءٌ pl. أَشْيَاءٌ res, aliquid, quicquam. (Simili ratione haec sign. ducitur a شاء ut hebr. שָׂאָה negotium, res [Ecc. 3, 1. 5, 7. 8, 6] a שָׂאָה voluit, aram. שָׂאָה a שָׂאָה voluit.)

شَاخَ consenuit, senex fuit.

شَيْخٌ senex.

ص

صَبِيٌّ puer.

صَبَحَ F. i. integer, sanus fuit.

صِدْقَةٌ veritas.

صاحب pl. أصحاب socius; it. possessor, dominus, et praeditus aliqua re c. genit., ut socius peccati is dicitur, qui peccatum committit fab. 28.

صاف patina, paropsis maioris generis. Transpositione litterarum illud ortum est ex صفاة i. q. hebr. פפח, syr. صفا. Rad. صفع dilatavit, a patendo enim dicta patina. Cf. פפח: dilatavit, et פפח: latitudo. (صفع speciatim est: singillatim expandit codicis folia, unde مصكف codex, صفة folium, liber.) Quam facile autem in hac radice fiat transpositio litterarum, suo exemplo ostendit librarius codicis Ewald., qui scripsit صفاة fab. 27.

صديق F. u. 1) propr. rectus fuit; 2) sincerus fuit: recte egit; verum dixit; verax fuit. II veracem aestimavit aliquem, fidem habuit alicui c. a. p. (פדק hebr. chald. aeth. iustus fuit, syr. اصدقاء iustum, aequum, conveniens fuit.)

صديق amicus sincerus.

صعد F. a. ascendit. (Cf. hebr. פצע.)

صغير parvus fuit. (h. פצע, aram. פצע id.)

صغير parvus, exilis.

صقق F. i. vehementius percussit, ut audiretur sonus, ut alas avis fab. 35; collisit, complosit manus. (Vicina sunt سقق, פצע percussit, complosit, صفع id., et de ave quoque alas complodente, cf. et. دفع supra, et خقق percussit re lata, ut ensis laminâ.)

صلا F. a. propr. rectâ processit (vid. hebr. שלח 2 Sam. 19, 18. et cf. aram. שלח Pa. perrupit, fudit) dein maxime med. u. rectus fuit, trop. de homine: probus fuit; de re: recte habuit, cessit feliciter (ut hebr. et chald.); it. aptum, idoneum fuit, convenit alicui aliquid c. l p. vel r. fab. 41. IV nom. act. اصلا aptavit, concinnavit, reparavit, emendavit, instauravit c. a. r. fab. 29; reconciliavit c. بين p. fab. 40.

صلا status integer.

صلى II precatus fuit (ut aram. של, aeth. ለለ:). Ab inclinando ducta signif., aram. של inclinauit.

صلاة et صلوة pl. صلوات precatio, impr. solemnis illa, quae lege praescripta est.

صنم pl. صنمات *simulacrum, idolum.* (Ortum voc. ex antiquo صنم.)

صَابَ F. u. *recta tetendit, recta contigit, ut scopum sagitta.* IV *contigit, consecutus fuit, invenit* c. a. (Cf. radd. نصب, نصاب.)

صوت *sonus.*

صَارَ F. u. et i. propr. ursit, arcitavit, pressit (vid. hebr. صار), inde 1) *inclinavit rem, vel eam labefactavit* (Amal' au' had) Kam.) c. a. r., et *convertit aliquo vultum* c. a. et الى; 2) *dissecuit, cum impetu disruptit.* II *formavit* (scil. premento vel incidendo), *figuravit; sculpsit; pinxit* (hebr. صار et صار finxit, aram. صار id.).

صورة *forma, figura, imago* sive *sculpta, sive picta, sive quaecunque alia* (h. et aram. صورة id.).

مصوّر *pictor; sculptor* fab. 7. (cf. 1 Reg. 7, 14.)

صَوَّبَ i. q. صوت *sonus*, ut delabentis aquae. Kam. fab. 29. annot. 3. Durioris huiusmodi pronuntiationis vestigia non pauca sunt in libris MSS. recentioribus, iis potissimum, qui in Aegypto exarati sunt.

صوف *lana.*

صاح *clamavit* (hebr. صاح et

chald. صاح id.); *cecinit* gallus, fab. 35. Matth. 26, 34. Evang.

infantiae Christi cap. 9: عند *quum caneret gallus.*

صَادَ F. يصيد *nom. act.صيد vena-*
tus est. (hebr. et aram. صاد med. Waw id.)

صَيَّاد *venator.* (hebr. et aram. صياد id.)

صَارَ F. يصير 1) *vergit* ad aliquem vel aliquid c. الى (cf. صار med. Waw sign. 1. et صور inclinatus fuit); 2) *pervenit, iit, concessit* ad aliquem c. الى p. vel r.; 3) *evasisit, factus est* c. a.

ض

ضَجِرَ F. a. *angore animi pressus commotusque fuit; male habuit ex taedio fastidioque.* fab. 14.

ضَحِكَ F. a. *risit* (hebr. ضحك et ضحك, aeth. ضحك: id. cf. aram. ضحك). V. *irrisit* c. على p.

ضَرَّ F. u. *nocuit; laesit* c. a. (aeth. ضار: infestavit, hebr. ضار, ضار hostis).

ضَرَبَ F. i. *verberavit; percussit, illisit* fab. 27; *icit, pupugit* apis

aculeo suo; fab. 24. (nostr. *tref-
fen, schlagen*). VIII *concus-
sus, quassatus, agitated fuit;*
sese iactavit fab. 19.

ضعض humiliavit. II تضعض humiliavit se. cf. وضع.

ضعف et ضعف F. u. *debilis, infirmus* fuit.

ضعف et ضعف *debilitas, infirmi-
tas, imbecillitas.*

ضعيف *debilis, imbecillis.*

ضم F. u. *contraxit, constrinxit, colle-
git* ad se vestes suas c. a. fab. 34.
(Cf. חרס: obligavit vulnus,
hebr. צמרים laqueus.)

صاح F. i. *periit, amissus fuit.* II *per-
didit, amisit* fab. 41. (Vicia.
טעה, טעה, טעה erravit, טח per-
riit, erravit.)

ط

طبخ F. u. et a. *coxit; assavit.* (hebr.
et aram. טבח mactavit inpr. ci-
bum paraturus, aeth. ጠጠጠ:
id.; cf. טבח, טבח coquus.)

مطبخ *culina.* fab. 39.

طبع F. a. *immersit, infixit, impressit,*
ut sigillum; *obsignavit.* (hebr. et
aram. טבע immersus fuit, טבע,

טבע annulus signatorius. Vicia.
est טבע *insecutus est, vestigia*
pressit, nec non aeth. ጠጠጠ:
perseveravit).

طبع *impressum, infixum, ut sigil-
lum; quod a natura impressum*
vel insitum est, indoles, natura.

طبيعة id.

مطبوع *a natura insitus* fab. 17.

طبل *tympanum.* fab. 29. (aram. טביל
id.)

طرح F. a. *coniecit, proiecit, abiecit,*
reiecit. (Cf. h. טרה Iob. 37, 11.)

Partic. pass. مطروح.

طرد F. a. *trusit, propulit, abegit;*
persecutus fuit. (aram. טרד id.
cf. h. טרר Prov. 19, 13. 27, 15.)

طريق *via; ratio agendi.* (hebr. דרך.)

طعم *edit; gustavit.* (hebr. et aram.
טעם, aeth. ጠጠጠ: id.)

طعام, طعة *cibus.*

طفيل Tofeil quidam Cufensis, qui non
*invitatus solebat conviviiis inter-
esse. Inde est*

تطفل *non invitatus accessit ad con-
vivium, scilicet parasiti illius mo-
rem secutus. Vid. fab. 39. cf.*
Harir. p. 155. Simile verbum

est aviditate *Falhasum* quendam principem imitatus est.

طَلَبَ F. u. nom. act. طَلَبٌ *quaesivit, petiit, voluit.*

طَلَعَ F. a. et u. *ascendit.*

طُلُوعٌ nom. act., *ascensus.*

طَنَبَ II *tetendit tentorium.* (Cf. طُنْبٌ funis longus quo tenditur tabernaculum, et tendo corporis.) IV *longa et extensa serie se secuti sunt cameli; longum cursum habuit fluvius (Kam.); it. intendit sermonem, longus et disertus fuit in describenda re, sive eam laudaret magnifice, sive acriter vituperaret, c. ٢١ r. Vid. fab. 7. annot. 2. et Vita Timuri ed. Manger. Tom. II. p. 316. 964.*

طَاوَسَ, طَاوِسٌ *pavo.* (aeth. ጠዋስ; chald. ܛܐܘܨ id., cf. graec. τῆρας.)

طَاعَ F. u. et a. *obsequens fuit, paruit c. ٧ p. VII id. X potis fuit facere, potestatem faciendae rei habuit c. a. r. vel c. ٨ n.*

طَاوَى (pro طَوَّى) F. u. *longus fuit.* (Cf. hebr. ܛܘܘܝܠ in longum proiecit, et aram. ܛܘܘܝܠ longe abiit, vagatus est.)

طَوَّلَ *longitudo.* μακρο-
 طول ἄρως.

fab. 20. annot. 9. cf. hebr. ܛܘܘܝܠ.

طَوِيلٌ *longus.* أَطْوَلٌ *longior.*

طَابَ F. *يَطِيبُ bonus, suavis fuit; de-*

lectatus fuit (animus) re c. ١٠ r.; trans. bonum, suavem reddidit. (cf. hebr. ܛܘܒ, aram. ܛܘܒ et ܛܘܒܘܒ.)

II *bonum reddidit, et bonum comperit. IV id.; et bonis verbis suavisque locutus fuit (تَكَلَّمَ*

بكلامٍ طيبٍ Kam.) fab. 7.

طَارَ F. *يَطِيرُ volavit; avolavit c. ٣٧ r. (syr. ܛܘܪ id.)*

طَيْرٌ volucris, avis (syr. ܛܘܪ id.)

ظ

ظَفَرَ F. a. *vicit, superavit c. a. vel ب vel ظلى p.*

ظَلَّ *umbra* (hebr. ܛܠܐ, chald. ܛܠܐ, syr. ܛܠܐ, aeth. ጸላጸጸ id.). *Inde*

II *obumbravit. V obumbratus fuit, sub umbra versatus fuit, umbram captavit fab. 4. (ut ܛܠܐ Dan. 4, 9.)*

F. i. *oppressit, iniuria affectit.*

ظَلَمَ *iniuria, iniustitia.*

ظَلَمَ *tyrannus.*

ظَنَّ F. u. *suspiciatus fuit; putavit.*

ظَهَرَ F. u. et i. *apparuit, conspicuus fuit.* (Cf. hebr. צָהַר lux, צְהָרִים

meridies, ut ظَهَرَ, chald. בִּיחְרָא,

syr. (ܙܗܪܐ), vicin. زهر q. v. et

טהר, טהר, מוֹלֵ: purus fuit,

propr. splenduit.) II *post ter-*

gum reiecit, non curavit rem

(denom. a ظَهَرَ tergum); *iter*

fecit tempore meridiano (denom.

a ظَهَرَ meridies). IV *manife-*

stavit, ostendit; ostentavit, si-

mulavit. أَظْهَرَ, ظَهُورٌ pl. ظَهْرٌ dorsum (propr. omne externum, quod eminet atque apparet).

عَجِبَ F. a. *miratus, admiratus fuit;*

laetatus fuit c. من r. (h. עִבַּב ad-

amavit). V *admiratione affectus*

fuit, miratus fuit c. من (Kam.,

Vit. Timur. II. p. 730 ed. Man-

ger., Hamas. p. 23. l. 1. et alibi

haud raro). VIII *miratus fuit.*

Hanc formam (vid. fab. 21. an-

not. 1.) lexica solent omittere.

Excitat eam Jac. Schultens ap.

Freytag. in lex., sed ex ipsa hac

fabula, ut videtur. Eandem vero

exhibet Ellious Boethor (dict.

franc. arab.) I, 15. s. *admirer.*

عَجَبٌ admiratio, mirum.

عَجِزَ F. a. et عَجِزَ F. i. *debilis fuit.*

عَاجِزٌ debilis.

عَجِلَ festinavit.

عَجَلَةٌ, عَجَلَةٌ festinantia.

عَدَّ F. u. *numeravit, c. فُي annumeravit,*

accensuit. IV *paravit, prae-*

paravit. X *paravit se, para-*

tus, promptus fuit; et prae-

paravit sibi aliquid c. a. r. fab. 5.

Harir. p. 108.

عَدَا F. u. 1) *transiit* (hebr. עָדָה, aram.

עָדָה, aeth. ሀዞፀ: id.); 2) *ir-*

ruit in aliq. c. على; *infestus, ini-*

quus fuit. (aram. עָדָה irruit, ve-

xavit, praedatus est; cf. hebr. עָדָה

ع

عَبَدَ F. u. *coluit, adoravit* c. a. (hebr.

עָבַד operatus est, coluit, servi-

vit, aram. עָבַד operatus est, fe-

cit.)

عَبْدٌ servus.

عَبَرَ F. u. *transiit, praeteriit* c. a. vel

c. على p. fab. 11, — inter arbores

c. بين. (hebr. et aram. עָבַר id.)

عَابِرٌ nom. ag. *praeteriens.*

عَاتِقٌ humerus.

praeda, aeth. **†UPO**: adversarius fuit.)

⁵⁰ عدو *cursus*.

⁵⁰ عدو *hostis, inimicus* (aeth. **UPO**: id.).

⁵⁰ عدوة *inimica*.

⁵⁰ عداوة *inimicitia, hostilitas*.

⁵⁰ عَرَضَ F. i. *semper se movit*.

⁵⁰ عَرَضَ F. i. 1) *prodiit, apparuit, se obtulit, accidit*; 2) *adversus occurrit, inde opposuit se, restitit*. fab. 19. III *adversatus fuit* alicui c. a. p. fab. 1. VIII *adversus occurrit, restitit*. (Cf. syr. ⁷ **ܥܪܨܐ** accidit, chald. ⁷ **ܥܪܥܐ** id., hebr. ⁷ **עָרַץ** Ies. 47, 12. et ⁷ **עָרַץ** tyrannus.)

⁵⁰ **مَعَارِضَة** nom. act. III, *adversari*.

⁵⁰ عَرَفَ F. i. *cognovit, dignovit, scivit*.

⁵⁰ معروف 1) *cognitus, notus*; 2) *familiaris*; 3) *conveniens, aequum; probitas, benignitas*. (opp. ⁵⁰ **مَمَكْر** incognitus; iniquum, *ἀγνωμον, ἀγνωμοσύνη*.)

⁵⁰ عَرِقَ pl. ⁵⁰ **عَرِيق** *radix arboris*.

⁵⁰ عَرِكَ F. u. *fricuit, ut corpus nive* fab. 23. II *ut videtur, valde fricuit*. ibid. annot. 2. cf. ⁵⁰ **مَعْرَك** schol. Harir. p. 581.

⁵⁰ عَوْسَجَ *rhamnus, lycium* fab. 22. Ea-

dem rhamni species vocatur ⁵⁰ **أَطَد** hebr. ⁵⁰ **אָטָד**. Illud autem video in syr. **ܥܘܨܟܐ** spinae. Ad etym. cf. **عسك** et **عسق** firmiter adhaesit, ut nomen illud a radici- bus terrae firmiter infixis ductum sit, quemadmodum alterum no- men ab ⁵⁰ **أَطَد** firmavit.

⁵⁰ عَسَلَ *mel*.

⁵⁰ عَسَا *firma et dura evasit* adulta planta. fab. 22. annot. 4.

⁵⁰ عَشَبَ *herba, pabulum virens* (hebr. ⁵⁰ **עֵשֶׂב**, aram. ⁵⁰ **ܥܝܫܒܐ** id.).

⁵⁰ عَشْرَ III **عَاشَرَ** *societatem inivit* cum aliquo c. a. p. fab. 37. (Duci poterat haec sign. a numero denario ⁵⁰ **عَشْرَة**, ⁵⁰ **عَشْر**, *decem*; sed nescio an hic ipse numerus apud Semitas dictus sit a *coniuncta* multitudine, ut ⁵⁰ **עֶשְׂרָה** vicinum putandum sit radd. ⁵⁰ **אָסַר**, ⁵⁰ **אָסַר** iunxit, ligavit. Certe similis conditio est vocc. ⁵⁰ **רִבְבָה** et ⁵⁰ **אָלַף**, vid. Gesen. Thesaur. p. 105. Ewald. gr. crit. l. hebr. p. 493.)

⁵⁰ عَصَفَ F. i. *vehementer flavit* (ventus) fab. 34. (Cf. sam. ⁵⁰ **עָסַף**, chald. ⁵⁰ **ܥܫܦܐ** institit, ursit.)

⁵⁰ عَصْفَ nom. act., *flatus vehemens*.

عَاصِفٌ fem. ة nom. ag. *vehementer flans* (ventus).

عَاصٍ F. a. *dentibusprehendit, momordit* c. a. fab. 31.

عَاصِدٌ F. u. propr. *fulcivit, dein iuivit* aliquem c. a. fab. 32. III n. a. عَاصِدَةٌ *adiuivit, opem tulit* c. a. p. (Inde عَصْدٌ brachii pars superior a cubito ad humerum, quasi fulcrum corporis in decumbendo.

Brachium inferius est ذِرَاعٌ.)

عَاصِبٌ F. a. *periiit*.

عَاصِبٌ nom. act., *exitium*. fab. 15.

عَاطِشٌ F. a. *sitiuit*.

عَظْمٌ F. u. *magnus, gravis fuit*. (Cf. hebr. עֵצֶם.)

عَظْمٌ et عَظْمٌ *magnitudo*.

عَظْمٌ *pars potior; superbia*.

عَظِيمٌ *magnus*.

عَقْرِبٌ fem. *scorpio*. (Hebr. aram. aeth. id. Ducitur ab عَقِبٌ calx pedis, et عَقْرٌ vulneravit, vel قَرَبٌ appropinquavit.)

عَقَلٌ F. i. et u. propr. *placuit, vertit, constrinxit; intelligentia polluit*

(sc. *versatus* in rebus vel *versutus* et *callidus fuit*. Huc pertinent hebr. עִקְלָקָל de viis implicitis, עִקְלָחוֹן de angue torto, aram. עִקְלָל pervertit, al.).

عَاقِلٌ *intelligens*.

عَكِرٌ F. a. *turbidam fecit* aquam c. a. II id. (hebr. עִכְרָ trop. turbavit.)

عَدٌّ et لَعْدٌ *forsan* in spe et metu. لَعْدِي *fortasse ego* fab. 23.

عَلْفٌ *pabulum*.

عَلِمٌ F. a. *scivit, novit* c. a. vel أَن *certiorem fecit, significavit, edocuit* c. a.

عِلْمٌ n. a., *scientia*. fab. 20.

عَالِمٌ *mundus* (h. עוֹלָם, aram. עֵלָם).

مَعْلُومٌ *notus, certus*.

عَلَا *altus, elatus fuit*. (Cf. hebr. עָלָה.)

عَالٍ *altus, excelsus*.

عَلَى praepos. *super, supra; in* (nostr. *auf*), ut عَلَى الطَّرِيقِ *in via* fab. 7; *adversus, contra, in* aliquem (nostr. *auf jem.*) fab. 1. 2. 10. عَلَى خَافٌ *timuit pro aliq.*, propr. *super aliq.* عَوْلٌ عَلَى *sich auf etwas verlassen*. Vid. رَامٌ, وَقْفٌ, قَدَرٌ, سَلْمٌ alia. (Hebr. et aram. עָלָ, עָלָ.)

⁵⁰⁰عمر *aetas, vitae tempus.*

عمیق *profundus fuit* (hebr. et aeth. id.).

⁵⁰⁰عمیق *profundus puteus* (hebr. עמיק, aram. עמיק, aeth. ሀሙቅ: id.).

عمل F. a. nom. act. عمل *operatus est, fecit* c. a. (hebr. et aram. id.)

عن praepos. *a, ab.* عنما vel عما scribunt pro ما عن.

عند. Huius rad. primaria notio posita in *inclinando*. Inde ענד hebr. c. ל et לנד iunxit, *anlegen*, ut gr. κλίνειν, syr. صلح c. حنم declinavit, et sic fere arabicum quoque c. عن declinavit de via, quod transfertur ad *iniustitiam* omnemque *iniuriam*, plane ut vicin. عند declinavit, crimen commisit, aliaque verba multa. III *declinavit*. Ab *inclinando* autem est

⁵⁰⁰عند *latus, tractus*, et

عند sequi genitivo: *a latere* alic., tum praepos. *prope, apud, ad* (ut syr. عنم apud, ad, cf. عند *latus*). لعند *apud me.* لعند *ad ipsum* (propr. ad *latus eius*) fab. 6. not. 2. ائى عندى *ad me ib.* (ap. vulgum usitatum, v. Harir.

p. 251) عند مونه *moribundus*

fab. 2. عند وضوى *quum perve-*

nero fab. 19. عند ما *dum, quum* fab. 20. 24.

⁵⁰⁰عنز *capra.* (Hebr. et aram. عنز id.)

عنى F. يعنى *significavit* (cf. h. عنى, عنى).

IV *defatigavit* (ab عما tert. و).

معنى pl. معان *significatio, sensus.*

(Cf. hebr. מציצה Prov. 16, 4.)

عاد F. يعون 1) *rediit, reversus fuit* c. الى vel ل p.; 2) *iteravit, identidem fecit*; 3) *visitavit* c. a. fab. 6.

عال F. u. propr. *clinavit*, inde: *declinavit* impr. a iusto (cf. hebr. et aram. عاد). II *acquievit* in re, eà *fretus fuit* c. الى r. fab. 6. Harir. p. 380.

عام F. يعوم *natavit* fab. 9.

عان II et III *auxiliatus est*. X *auxilium petiit* ab aliquo c. a. vel c. ب p. fab. 25.

عاقى et عاقى *impar fuit perficiendae rei* c. ب r. IV *lassus et defessus fuit*.

عاش F. i. *vixit; vitam duxit.*

⁵⁰⁰عاش *vita.*

مَعْبِشَةٌ ^ع *victus, res ad vitam susten-*
tandam pertinens.

عَيْن ^ع pl. ^ع عَيْنُون, ^ع عَيْنُون 1) *oculus*;
2) *fons aquae.* (Id. in diall. ce-
teris.) Inde

عَيْن III *vidit* c. a.

ع

عَدَا ^ع tert. و F. ^ع يَغْدُو (et minus bene

tert. عى F. ^ع يَغْدِي *aluit, nutri-*
vit.

عَرَّ ^ع F. u. nom. act. ^ع عَرَّو *pellexit ad*
vana, decept.

عَرَّو ^ع *qui decipit.*

مَعْرُور ^ع *deceptus.*

عَرَّق ^ع F. a. *immersus, et submersus fuit.*
IV *immersit.*

عَرَّق ^ع nom. act., *submersio.*

عَرَّال ^ع *hinulus, pullus dorcadis, ca-*
preolus.

عَشَّ ^ع F. u. *decepit.*

عَشَّ ^ع et عَشَّ ^ع *fraus, dolus.*

عَشِي ^ع F. a. *texit, operuit.* IV id. —

عَشِي ^ع *tectum est super eo*

i. e. *deliquium animi passus est.*

Partic. pass. ^ع مَغْشِي عَلَيْهِ *qui*

patitur animi deliquium fab. 39.

Saepe sic dicunt Arabes. vid.
Kosegarten. Chrest. arab. p. 33.

37. 42. 59. 62. 138. 162 al.

Cf. hebr. עָרַף Iud. 4, 21. 1 Sam.

14, 28. עָרַף Ies. 51, 20. Ion.

4, 8. et ^ع أَعْمَى عَلَيْهِ Harir.

p. 190 schol.

عَصَبَ ^ع F. i. *violenter rapuit.* VIII id.
fab. 21.

عَصَبَ ^ع pl. ^ع عَصَوْن, ^ع عَصَان *ramus ar-*
boris.

عَقَلَ ^ع F. u. *supersedit, neglexit, non*
curavit rem c. عن r. VI id.
fab. 29. (propr., ut videtur, *in-*
tumuit, superbus despexit, vid.
hebr. עָפַל coll. עָפַל *tumore labo-*
ravit).

عَلَبَ ^ع F. i. *praevaluit, superior fuit,*
vicit. VII pass. fab. 35. an-
not. 2.

عَتَى ^ع II *cecinit* (h. עָתָה, syr. حَتَّى et
حَتَّى).

عِنَاءَ ^ع *cantus.*

عَارَ ^ع med. و F. a. *altius depressus fuit,*
cavus fuit.

عَارَ ^ع pl. ^ع مَعَارٍ, ^ع مَعَارٍ et ^ع مَعَارٍ *spe-*

lunca. (Hebr. מְצִרָה id., vicin.
הורר spelunca, latibulum.)

غَبِيرٌ II *alteravit, mutavit, aliam ef-*
fecit rem c. a. V pass.

غَبِيرٌ *mutatio; diversitas; c. genit.*

alius quam, ut غَبِيرٌ زَيْدٌ alius
quam Zeid. غَبِيرٌ بَعِيدٌ haud
longinquus fab. 18. تَحْدُومٌ —
haud cultus fab. 15.

غَبِيرٌ seq. genit. *praeter.* غَبِيرٌ أَنْ
praeterquam quod.

غَبِيضَةٌ *arboretum in loco paludinoso.*

ف

فَ partic. praeposit. insepar. *atque, et.*

فَتَنَشٌ *diligenter quaesivit.*

فَتَخَّرَ *gloriatu fuit. VIII id. c. ب. ر.*
fab. 35. 38.

فَتَرَّ F. *يَفِرُّ fugit c. ب. ر.*

فَتْرُوجَةٌ *gallina. Kam. Bochor (dict.)*
II, 186. s. poule.

فَتَرَنٌ *separatus fuit. VII se separa-*
vit; seorsum recessit cum aliq.
c. ب. ر. fab. 1; separatim egit in
re c. ب. ر. fab. 9.

فَتَرَسٌ F. i. *diripuit praedam. VIII di-*
ripuit laceravitque praedam (leo)

Gloss. ad Locm. fab. Edit. II.

c. a. (Cf. hebr. פָּרַשׁ Mich. 3, 3.
aliaque vicina.)

فَتْرَسٌ fem. *equus, de equa fab. 18.*
(hebr. פָּרַשׁ, aeth. ቆረሶ: id.)

فَتْرَعٌ pl. *فُرُوعٌ summum cuiusque rei;*
ramus arboris eiusve pars summa.

فَتَفَّرَعٌ V *propagati et multiplicati*
fuerunt rami.

فَتَرَّغٌ F. a. et u. *evacuavit. IV effu-*
dit aquam, sanguinem.

فَتَرَّقٌ F. i. propr. *fregit; rupit* (cf. hebr.
פָּרַק), dein: *separavit. VIII se-*
paravit se, reliquit.

فَتَسَدٌ *corruptus fuit. IV corrupti,*
perdidit. (Chald. פִּסַּד id.)

فَتَشَا F. u. *se propagavit, se diffudit, ut*
nuntius, ramus fab. 22. (Chald.
פִּתְשָׁ id., hebr. פִּתְשָׁ id. de lepra.)

فَتَصَّةٌ *argentum.*

فَتَصَّلٌ F. u. *eminuit, excelluit.*

فَتَصَّلٌ *excellentia, praestantia. فَتَصَّلَ*
adv. praecipue; seq. أَنْ vel F.
nedom ut fab. 32.

فَتَصَّلٌ *praestantior.*

فَتَعَلٌ F. a. *egit, fecit c. a. (hebr. poet.*
פָּעַל).

فَعَلٌ pl. *أَفْعَالٌ actio, factum.*

فَقَدَ F. i. *frustra quaesivit, desideravit.* (hebr. פקד id.)

مَفْقُودٌ particip. pass. *desideratus.*

فَقَعَ F. i. et u. 1) *perdidit*; 2) *fregit, confecit* aliquem (calamitas).

فَقِيرٌ *pauper fuit.* IV *pauperem fecit.*

فَالْوَدُ (فَالْوَدَّةُ) *edulium ex amylo, aqua et melle confectum* (pers. پالوده).

فَالْسُ ὄβολος *obolus.* Inde est

فَالَسٌ II *inopem pronuntiavit* (iudex) aliquem c. a. IV *inops fuit.* fab. 28.

فَلَقَ F. i. *fidit.* V *fissus fuit.* VII id.

فَانِي F. a. *evanuit, periit, absumptus est.* IV *perdidit, consumpsit* opes in aliq. c. a. et على fab. 16.

فَانَاءٌ nom. act., *interitus.*

فَانِقٌ F. u. *superior fuit.* IV *convalluit* a morbo c. من fab. 3, *ad se rediit* ab animi deliquio fab. 39, e somnolentia fab. 29. annot. 4. Saepissime sic utuntur coni. IV, vid. Cor. 7, 141. Harir. p. 82. 190. 269. ed. Sacy. Kosegarten. Chrest. p. 25. 44. 86. 132.

142 al. فَانِقٌ autem, quod fab. 3. annot. 6 tetigi, secundum vulgi morem dictum est pro أَفَانِقٌ (cf.

fab. 39. annot. 5), ut فَفَقْتُ pro أَفَقْتُ M noct. et una I. p. 52.

ed. Hab. فَفَقْنَا pro أَفَقْنَا ib. p. 53 al. Vid. Caussin de Perceval gramm. arab. vulg. (Par. 1824) p. 27.

فَتَوْقٌ nom. act. *superiorem esse.*

فَتَوْقٌ seq. genit. tanquam praepos.

supra. إِلَى فَتَوْقٍ seq. genit. *super.*

فِي praepos. *in.* فِيمَا *interea dum* (nostr. *indem*).

ق

قَبِصٌ F. i. *cepit, comprehendit* c. a. fab. 26. c. على fab. 31. 39. (Vicina sunt قَبِصٌ extremis digitis cepit, h. et chald. קבץ, קבץ manu cepit, collegit, קבצת comprehendit, קבץ manu collegit, קבצת collegit, contraxit, hebr. et chald. קבץ id., al. cf. s. خبىز annotata.)

قَبِيلٌ F. a. propr. *ab antica parte fuit; occurrit* (ut syr.); *advenit; excepit, accepit* (ut hebr. קביל ex seriore usu i. q. קביל, aram. קביל). IV *accessit, advenit, convertit se ad aliq. c.* إِلَى p. fab. 25. c. على r. fab. 30; *aggressus est* facere,

coepit seq. F. fab. 23. 27. 28. 31.

قَبِيلٌ *pars anterior*. قَبِيلٌ seq. genit. tanquam praepos. *ante*.

قَتَلَ F. u. *occidit, interfecit* c. a. (aeth. **𐤒𐤕𐤋**: aram. קַיִל id., hebr. קָיַל rarius, synonym. קָרַג). III *pugnavit* adversus aliqu. VI *pugnavit unus cum altero* (ut aethiop. **𐤒𐤕𐤋𐤀**:). VIII id. fab. 40.

قَدْ iam, modo, certe. Haec partic. posita ante Perfect. quandam huic addit affirmationem.

قَدَّرَ F. i. (et u.) 1) *determinavit iustā mensurā*; 2) *definivit, decrevit* alicui aliquid c. على p. et a. r.; 3) *praevaluit* c. على p.; 4) *valuit, potuit* c. على r. fab. 17. 23. 24. vel c. a. r. fab. 30. vel c.

أن fab. 34. vel seq. F. fab. 7.

قَدْرٌ *quantitas, pretium*.

قَدْرَةٌ *potentia, virtus*.

مِقْدَارٌ *quantitas, dignitas*.

قَدَّمَ F. u. *progressus est; praecessit; prior fuit*. II *praemisit; ante fecit, prius fecit* fab. 19. V *accessit, venit* c. الى. (Hebr. קָדַם, aram. קָדַם, aeth. **𐤒𐤒𐤌**:)

قَدَمٌ pl. أقدام pes.

قَدَامٌ *antica pars*. قَدَامٌ seq. genit.

coram, ante (chald. ܩܪܡܝܢ, syr. ܩܪܡܝܢ id.).

قَدَّرَ et قَدَّرَ F. u. et قَدَّرَ F. a. *spurcus fuit, sorduit*.

قَدْوَرَةٌ *spurcus, pravus; sordes*. fab. 35.

قَدَّرَ F. a. et i. *quievit, resedit*. X id. (Coni. I etiam: *riguit, frigit*, ut in ceteris diall., quae significatio illi proxima est.)

قَدَّرَةٌ et قَدَّرَةٌ quod *residuum* est in olla.

قَدَّرَةٌ *terra plana rotundior*.

قَدَّرَةٌ *ampulla*.

قَدَّرَةٌ et قَدَّرَةٌ *locus terrae elatior*.

قَرْنٌ pl. قَرُون *cornu* (hebr. קָרְן, aram. קָרְן, aeth. **𐤒𐤒𐤍**: id.).

قَارُوزَةٌ *vas potorium, amphora*. Dicitur etiam قَارُوزَةٌ et قَارُوزَةٌ sec. Kamus. p. 723. Cf. قَارُوزَةٌ.

قَصَفَ F. i. 1) propr. *fragorem vel sonum vehementem edidit*, ut tonitru, ventus; hinc 2) *fregit* (ventus navem) *quassando*; 3) *quassavit, trusit et ursit* alter alterum in hominum confluxu; 4) u. a. قَصُوفٌ *epulis, ludis, voluptati indulsit, comissatus, bacchatus est*. fab. 39. V *congregatus fuit*.

قَض F. u. *immisit* in hostem equites
c. a. et على. VII *ex alto de-*
scendit irruique in praedam avis
c. على. fab. 35.

قَطُّ *felis* mas.

قَلَّ F. i. *paucus, imminutus* fuit. (Hebr.
aram. aeth. id.)

قَلِيلٌ compar. أَقَلُّ *paucus*. قَلِيلٌ
الرَّأْيِ *qui parum habet consilii*.

قَلَّبَ F. i. *vertit*. V *versatus* fuit, *se*
gessit pro arbitrio suo. Humbert
chrest. p. 37. VII *versus* fuit.

قَلْبٌ pl. قُلُوبٌ *cor, animus*.

مَقْلَبٌ fab. 19. videtur esse nom.

act. coni. V. i. q. قَلَّبَ. Etenim
in hunc modum coniugationum
derivatarum omnium nomina act.
singere licet, ut cum participio
pass. ad formam convenient (*),

ut V. مَتَاوَبٌ et مَتَايَبٌ (Kam.

p. 45), مَتَاكَمَلٌ, VI. مَتَاكَمَلٌ,

VII. مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ,

(Koseg. Chrest. p. 147. l. 15),

IV. مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ,

مَتَاكَمَلٌ (Tara. Moall.

vs. 46), مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ,
مَتَاكَمَلٌ, VIII. مَتَاكَمَلٌ,
(Bohlen. de Moten. p. 111),

II. مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ (Hamas.

p. 187), مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ, et a

Quadrilitt. مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ.

In III. autem haec forma ẽ lit-

terã aucta (مَتَاكَمَلٌ) valde usitata

est et interdum sine ẽ quoque in-

venitur, ut مَتَاكَمَلٌ. Ipsa adeo I.

ab hoc usu non prorsus abhorret,

ut nominum act. in modum posita

reperias مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ,

مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ,

مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ,

et مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ

et مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ, مَتَاكَمَلٌ

مَتَاكَمَلٌ. n. a. coni. VII, *conversio*;

status vitae futurae. fab. 19.

annot. 13.

قَلَعَ F. a. *extravit*. cf. خَاع.

قَهَقُورٌ *strues lapidum, quam pueri*
ludentes componunt.

* Lumsden. gramm. arab. I. p. 251: „The form of the passive participle of every verb not being of the triliteral radical class, may be accurately employed in the sense of the infinitive.” cf. eiusd. gramm. pers. I. p. 199, Sacy gramm. ar. I. §. 628. 752, Ewald. gr. ar. I. p. 379.

قَالَ F. يَقُولُ *dixit* c. ل p. (Sic plerumque ponitur, ut verba ipsa loquentis expressa sint, synon. hebr. et aram. אמר, aeth. ቤ: nostr. *sagen*. Ex hac parte contraria sunt كَلَّمَ locutus est, hebr. דיבר, aram. מילל, aeth. ለገገ: nostr. *reden*.)

أَقْوَالٌ nom. act., et dictum. pl. أقوال. (cf. hebr. קול, aram. קל.)

قائل nom. ag *dicens*.

قَامَ F. يَقُومُ *stetit, surrexit* (hebr. et aram. קם, aeth. ቆዕ: id.). IV *constituit; constitit, mansit* c. مع fab. 21.

قَوْمٌ collect. *populus, homines*. (Cf. h. וְקוֹמָם Prov. 30, 31. et וְקוֹמָם.)

قَائِمٌ nom. ag. *stans; erectus*. Fem. قَائِمَةٌ pl. قَائِمَاتٌ *pes bruti*.

قَوِيَ F. يَقْوَى *valuit robore; inva-
luit* fab. 22. (Hinc syr. قوئ id., cf. hebr. perseveravit, permansit, et hebr. קנה expectavit. Roboris autem notio venit ab stringendo et colligando, ut saepe. vid. Gesen. lex. hebr. s. v.)

قُوَّةٌ *robur*.

قَوِيٌّ compar. أَقْوَى *validus, robustus*.

ك

ك particula praepositiva *sicut, instar*. كَانٌ *ac si*.

كَبِيرٌ 1) *magnus fuit* (cf. hebr. הַבְּבִיר Iob. 35, 16. syr. כבִּי אuctus fuit, aeth. በረረ: *magnus, illustis fuit*); 2) *gravis, molestus fuit* alicui c. على p. fab. 4. Coran. 6, 35. 10, 72. II *magnum fecit; magni fecit; celebravit* deum c. a., spec. *dixit* اللهُ أَكْبَرُ *deus magnus est*.

كِبِيرٌ et كَبِيرٌ *magnitudo, nobilitas, excellentia*.

كَبِيرٌ fem. ة pl. كِبَارٌ 1) *magnus*; 2) *gravis, molestus* c. على p. Cor. 2, 42. Compar. أَكْبَرٌ *maior; gravior, molestior*.

كَبَارٌ et كُبَارٌ *ingens*.

كَبِشٌ *aries*. (Syr. كَبِش id., cf. hebr. כֶּבֶשׂ et כֶּבֶשׂ agnus.)

كَنْفٌ, كَنْفٌ *humerus* (h. כַּנֶּף, aram. כַּנֶּף).

كَثُرٌ *multus fuit, abundavit*. II *multiplicavit*. IV id.

أَكْثَرٌ fem. ة *multus*. Compar. أَكْثَرٌ *plus, amplius*.

لبس F. a. *induit sibi vestem, indutus fuit* c. a. (hebr. et aram. לבש, aeth. ለብሰ:).

لباس indumentum, vestis.

لبس lac (ab albedine dictum, cf. hebr. לבן albus).

لبس F. a. *linxit, lambit.*

لبس F. a. *assecutus fuit.*

لبس caro. (Hebr. et aram. לבן panis.)

لبس *suavis et iucundus fuit.* V *delectatus fuit* re c. ب r., c. في r. fab. 28.

لسان lingua (aeth. ለሰን: aram. לשון, hebr. לשון id.).

لعل vid. عمل.

لف F. u. *involvit, obvolvitur.* (Syriac. لف, chald. لف id., vicin. لف convolvit.) VIII *semet involvit vesti* c. ب vest.

لفت F. i. *inflexit, torsit, vertit* (hebr. לפת id.). VIII *se convertit ad* aliq. c. الى.

لقى F. a. *occurrit alicui, obvium habuit aliq., incidit in aliq.* c. a. p. vel r. IV *proiecit* c. a.

لكن sed, attamen (hebr. לכן).

ل non. Iungitur Iussivo et sic nega-

tur Perfectum, ut *لم يقدر non poterat* fab. 9. Vid. Gramm.

لما quum, postquam.

لمس F. u. et i. *palpavit, contigit manu.* VIII *palpando quaesivit* c. a. fab. 3; *tentavit, studuit* fab. 24.

لو si, quod si. Sic differt ab ان ut hebr. לו ab אם. Vid. Gramm.

لو أن quod si fab. 22. 26. 30.

لو لا nisi.

لام F. *reprehendit, corripuit, culpavit* c. a. p. et c. ل *apud alium* fab. 16. II *gravius reprehendit aliquem de re* c. a. p. et على r. fab. 25.

لوم reprehensio.

ليس non est, non fuit. (Contractum ex لا et ليس, hebr. לא יש synon. אין, syr. لا, samarit. لا, chald. لا ايحي.)

ليل nox. Nom. unit. ليلة nox una.

م

ما pron. id quod; quod; quicquid; quantum, quoad, quamdiu; quid?

ما ad id quod fab. 5, it. cur,

quare (hebr. ^{בְּיָמָא}). *in eo*
quod i. e. *dum* fab. 18. ^{מָא דָא}
vel iunctim ^{מָא דָא} *quid quod* i. e.
cur fab. 23, *quidnam?* ^{מָא דָא}
curnam (hebr. ^{בְּיָמָא}). Ex pro-
nom. interrog. ortum est

^{מָא} *negat. non* (hebr. ^{בְּיָמָא} Cant. 8, 4.
Iob. 16, 6).

^{מִשְׁלַ} et ^{מִשְׁלַ} 1) *stetit* coram aliquo;
2) *similis fuit* alicui, *retulit* eum
c. a. (quasi ex adverso stetit);
3) *trans. aequiparavit, assimila-*
vit (zusammenstellen). Cf. hebr.
^{מִשְׁלַ}, aeth. ^{ጠገለ}: aram. ^{מִשְׁלַ}.

^{מִשְׁלַ} *similitudo*. ^{מִשְׁלַ} *huic si-*
mile fab. 24. ^{מִשְׁלַ} seq. genit.
instar, sicut.

^{מִשְׁלַ} pl. ^{מִשְׁלַ} 1) *similitudo*; 2) *quod*
tanquam exemplum sistitur; hinc
3) *parabola, fabula, sententia*.

^{מִשְׁלַ} *gloria excelluit*. (cf. hebr. ^{מִשְׁלַ}
et ^{מִשְׁלַ}.)

^{מִשְׁלַ} *gloria*.

^{מִשְׁלַ} F. u. *extendit* c. a. VIII *exten-*
dit se. (cf. hebr. ^{מִשְׁלַ} mensus est.)

^{מִשְׁלַ} F. u. nom. act. ^{מִשְׁלַ} *transiit*.

^{מִשְׁלַ} nom. unit. *transitus unus*; *vi-*
cis una. ^{מִשְׁלַ} *aliquando, nostr.*

ein Mal, Suecorum et Danorum
en gang. cf. ^{מִשְׁלַ} *circuitu uno,*
aliquando, طَوْرًا id., ital. *una*
volta. ^{مَرَّةً} *in* id. fab. 26. ann. 1.
^{مَرَّةً} et ^{مَرَّةً} *vir* (aram. ^{מִשְׁלַ} dominus).

^{مَرَّةً} et ^{مَرَّةً} *mulier*. ^{مَرَّةً} *uxor patris* i. e. *noverca*. fab. 15.

ut ap. Hebr. ^{מִשְׁלַ} *noverca*
tua Lev. 18, 8. cf. 1 Cor. 5, 8.
et similia ^{מִשְׁלַ} *in* Lev.
18, 9.

^{مَرَّةً} F. u. propr. *strinxit et fricuit*;
hinc *pervicax et insolens fuit* (ut
hebr. et aram. ^{מִשְׁלַ}. vicina sunt
al. ^{مَرَّةً} *meris, meris, meris* al.).
V id.

^{مَرَّةً} F. a. *debilis fuit, aegrotavit*.
VI *simulavit morbum*.

^{مَرَّةً} *morbus*.

^{مَرَّةً} F. u. *prehendit* c. a. vel c. ^{مَرَّةً}
(hebr. ^{מִשְׁלַ}).

^{مَرَّةً} vid. ^{مَرَّةً}.

^{مَرَّةً} F. ^{مَرَّةً} n. a. ^{مَرَّةً} *incessit,*
ambulavit.

^{مَرَّةً} nom. act. ^{مَرَّةً} *manducavit*.

^{مَرَّةً} F. ^{مَرَّةً} *ivit, perrexit* ad aliq.

c. ^{مَرَّةً} p., c. ^{مَرَّةً} loci. (h. ^{מִשְׁלַ} *perve-*
nit, invenit, aram. ^{מִשְׁלַ} *pervenit*.)

مَعَ et مَعٌ praep. cum.

مَكِّنَ potens fuit. II potestatem concessit, compotem fecit c. a. p. et
 من r. IV id., et intrans. fieri

potuit ut c. أن fab. 23. possibile
 fuit aliquid alicui c. ل p. fab. 24.

V potestatem nactus est alicuius
 (rei, personae) c. من.

مَلَّ Pf. 2. pers. مَلَلَتْ fastidivit; per-
 taesus fuit c. a. vel من r. fab. 14.

IV taedio affecit. c. a. vel على p.

VIII festinavit in incessu.

مَلَأَ F. a. implevit. VIII repletus fuit,
 plenus evasit c. من r. (hebr. מָלֵא,
 aram. מַלְא, aeth. ሙሉ: id.)

مَلُوءٌ et مَلُوءٌ repletus.

مَلَكَ F. i. in potestate habuit, possedit.

مَلِكٌ pl. مَلُوكٌ rex.

مَلِكٌ possessio.

مَنْ is qui, qui; quicumque; quisnam.

مِنْ ex, de, ab, ut in huiusmodi lo-
 cutionibus: fugam cepit ab eo
 fab. 2. 8. timor ab aliquo fab. 8.

مِنْهُمْ de iis (animalibus) non
 egressum est scil. quicumque fab. 6.

In comparatione: prae. مِمَّنْ
 scribitur pro مِّنْ مِّنْ fab. 38.

مَاتَ F. يموتُ mortuus fuit (hebr. מָוַת,
 aram. מוּת, aeth. ሞተ: id.).

مَوْتٌ mors.

مَالَ quod quis possidet, opes.

مَاءٌ aqua.

مَازَ F. i. discrevit, distinxit. II id.
 c. a. et من; it. probe perpendit
 c. a.

ن

نَتَجَ iuvit parientem camelam, ovem,
 equam. Pass. نَتَجْتُ foetum

enixa fuit. Cf. schol. Harir.
 p. 149. Suseni et Tebrisi ad
 Suheiri Moall. vs. 31. IV iu-
 vit parientem camelam, equam;
 (peperit foetum. Gol.?) Pass.
 enixa fuit foetum. fab. 11. 18.

نَجَّى F. يتجوا evasit, liberatus fuit. II
 liberavit, exemit c. a. p.

نَحَلَ coll. apes. nom. unit. نَحْلَةٌ.

نَحْنُ pron. nos.

نَدِمَ F. a. poenituit eum facti c. على r.
 نَدَامَةٌ poenitentia.

نَزَعَ F. i. evulsit, exiit, detraxit c. a.
 (cf. نَزَع).

نَزَلَ F. i. descendit (hebr. נָזַל defluxit,

at synon. (נָרַד). V *lente et sensim descendit.*

נִזְרוּל n. a. *descensio.*

נִסְרוּ pl. נִסְרוּ *aquila* (hebr. נִסְרוּ, aram. נִסְרוּ, aeth. ስርዓል id.).

נִצַּב F. u. *fixit, posuit; plantavit* c. a. (aram. נִצַּב *plantavit*, hebr. נִצַּב et הִתְנַצַּב *stitit se, stetit*, נִצַּב *posuit.*)

נִצַּח F. a. *cornu feriit* (hebr. נִצַּח id.).

נִצֵּר F. u. et i. *spectavit; aspexit* c. a.; *conspicatus fuit* c. a.; it. pro

נִצֵּר *vidit.* IV id. (cf. נִצֵּר, נִצֵּר *custodivit.*)

נִצְפֵּר *aspectus.*

נִפְסָא pl. נִפְסָא *anima; persona.*

נִפְסָא *sibi.* *dixit* *in seipso.* *apud se.*

נִפְסָא *quassit, concussit, excussit.*

VIII *sibi excussit pulverem* c. r. fab. 39. (Cf. hebr. et aram. נִפְסָא et hebr. נִפְסָא.)

נִפְעָא F. a. *profuit, usui fuit* c. a. p. (proprie, ut videtur, *exiit emolumentum*, ut vicinum sit נִפְעָא, cf. syr. נִפְעָא Aph. *procreavit.*)

נִפְעָא *emolumentum, utilitas.*

נִפְסָא F. a. et נִפְסָא F. u. 1) *exiit* (aram. נִפְסָא id.); 2) *periiit res, defecit,*

evanuit (nostr. *ausgehen*, cf. נִפְסָא Ez. 26, 18). IV *consumsiit, expendit opes* c. a. (ut syr. in Aphel).

נִפְסָא *defecit, imminutus fuit; it. trans. imminuit, detrimento affecit.*

נִפְסָא *imminutio, detrimentum.*

נִקְיָא *purus, exquisitus fuit* (hebr. נִקְיָא *purus, innocens fuit.*) II *mundavit herbas reiectis zizaniis.* fab. 15.

נִמוּס pl. נִמוּס sec. Firuzabad, et Demir. *animalculum quod perimit crocodilum, videlicet ichneumon (mus Indicus Plinio).* Alii ex-

plicant pers. دَلَقْ (arab. دَلَقْ), turcico سَكْسَار *mustela foenaria.* Golius (ad fab. 33) *mustelam vulgarem interpretatur, quae alibi*

vocatur اَبْنُ عَرَسِ filius nuptiarum, a cultu comptisque pilis, Graecis recentioribus *νυμφίτζα* vel *νυφίτζα*, Italis *donnola.* Cf. Bochart. Hieroz. Tom. II. lib. 2. c. 14. et Erpen. ad fab. 33. *Mustelam (belette) interpretantur etiam Humbert. (Guide de la conversation arabe. Paris. 1838. p. 64); Boethor (dictionn. français-arabe I, 91), et Ibn Koteiba ap. Demir. (النموس ابن عرس).*

نִמוּס coll., nom. unit. نَامُوسَة *cu-*

lex. fab. 13. Sic vocatur apud Aegyptios. Cf. *بعوض*.

نام F. *دورمیتاوم* *dormitavit* (h. aram. aeth. id.).

نوم *dormitatio*.

نام nom. ag. *dormitans*.

نهر flumen (hebr. נַהַר, aram. נַהַר id.).

نهار dies (oppos. nocti, et sic differt a *يوم*, ut ap. Syros *امصلا* a *مصلا*).

نہش F. a. *dentibusprehendit, momordit. VI se invicem momorderunt.* fab. 40. (Eiusdem sign. est *نہس*, cf. syr. *للسف* morsus.)

ناب pl. *انياب* *dens acutus s. caninus* (aram. *ناب* id.).

نال F. a. et i. *tetigit, attigit; adeptus fuit, obtinuit* c. a. r. et *من* p. fab. 34; *assecutus, consecutus fuit*, ut *fatum homines* fab. 24. IV *compotem fecit*.

و

و partic. copulat. et. *وهو* et *illud tamen* fab. 15.

وان V *cunctatus fuit*. fab. 27.

ودع F. *پیش* *peritit*. IV *perdidit*.

وَدَع F. *سَلِيْتُ* *salūt, subsiliūt*; it. *in-*

siliūt, irruit in aliq. c. *على*; et in dial. Iemenica: *consedit*, ut hebr. *יָשַׁב*, et aram. *יָהַב*. (Illa autem significatio ita ex hac prodiit, ut proprie sit: *sedere in insidiis, insidiari*, cf. hebr. Ier. 3, 2.)

وَجِب F. *يَجِبُ* *nesse fuit aliquid* c.

nominat. r. fab. 36. vel seq. *أن* fab. 18; *oportet, decet* c. *ل* vel *ب* vel *على* p. fab. 39. X *meritus, et dignus fuit* c. a. r. fab. 24. Harir. p. 472.

واجب nom. ag. *necessarius*.

وجد F. *يَجِدُ* *invenit, repperit* c. a.

وجد موجود *inventus; praesens* fab. 41.

وجه II *convertit. V se convertit, tendit* c. *الى* l. VIII *incidit in animum alicui* c. *ل* p.

وجه pl. *وجوه* *facies, vultus; superficies*. (Cf. h. *פנים* a *פנה*.)

واحد unus.

وحيد *unicus fuit*.

حدة nom. act., *على* *seorsim*.

وحش pl. *وحوش* *fera, bellua*.

ودع F. *يدع* 1) i. q. *posuit, re-*
posuit; 2) *reliquit, missum fe-*

cit, sivit. II id., et *valedixit* alicui c. a. (*verlassen, entlassen*).
IV *commisit* alicui aliquid c.
dupl. a.

وز et اوز *anser.* fab. 37. (syr. اَوْز, chald. ܐܘܘܣ id.).

وزع *coërcuit.* II *distribuit.*

وسط *medium loci.*

وصل *F. يصل* 1) *iunxit*; 2) n. a. وصول *pervenit* ad aliq. vel ad locum c. اى vel ل fab. 36. IV *perduxit* c. a.

وضع *F. يصع* *posuit, deposuit; despresit, despiciatum reddidit.* VI *demisit se et humiliavit.* VIII *أتصع* id. (Cf. hebr. שָׁרַח stravit, שָׁרַח et שָׁרַח stratum.)

أتصع n. a. coni. VIII, *humilitas.*

تواضع n. a. coni. VI, *modestia.*

مواضع pl. مواضع *locus* (pr. in quo quid ponitur).

وعد *F. يعد* *condixit, significavit* alicui aliquid, *promisit, minatus fuit* c. a. p. et r. vel c. ب ر. IV id. (Hebr. et chald. יָעַד, syr. ܝܥܕ.)

وعد n. act., inpr. *promissio.*

وعظ *F. يعظ* *monuit, exhortatus fuit.*

وعظ n. act. *exhortatio.*

وعى n. a. وعى *collegit.*

وفاق *F. يفيق* *assecutus fuit* rem eam-que recte *perfect.* Kam. III

congruit c. a. VIII *أتفق* *convenit, conspiravit* in re c. على fab. 36.

وقت *من وقتته* *tempus certum, hora.* وقت *et لوقتته* *illico, statim.* fab. 35.

وقع *F. يقع* n. a. وقوع *cecidit, incidit* in manum alicuius, fab. 8, in malum c. فى. fab. 25; *accidit* bellum, fab. 10.

وقف *F. يقف* *stetit, constitit, substitit* c. على loci. fab. 6. 13.

واقف nom. ag. *stans.*

وقم *F. يقم* *repressit, oppressit.* V *ترم* *ruit, comminatus fuit* (i. q. تَهَدَدَ Kam.); *intendit* rem (i. q. تَعَدَّدَ Kam.); *necavit* praedam (Kam.).

توقم n. a. coni. V *comminatio; intentio.*

ولد *F. يلد* *genuit, peperit* (hebr. ܐܘܠܕ, aram. ܐܘܠܕ, ܐܘܠܕ, ܐܘܠܕ, aeth. 𐩈𐩣𐩪:).

- وَدَّ pl. ^{أَوْلَادٌ} *natus, filius, proles.* هَدَنَ F. i. (Gol. et Freytag., at Kam. Calcutt. F. u.) *quievit.*
- وَلِيَ F. ^{يَلِي} 1) propr. *flexus, inclinatus fuit* (cf. vicini. ^{لَوَى} *flexit, convertit*); 2) *propinquus, adiunctus fuit* (cf. hebr. ^{וְיָבִיב} et aram. ^{בְּיָבִיב}); 3) *praefuit rei, muneris, eique adiunctus fuit* c. ^{عَلَى} vel c. a. r. II *declinavit* c. ^{عَنْ} vel a. r., *tergum vertit.* V *praefectus fuit rei, muneris* c. a.
- وَلِيَ F. ^{يَلِي} *torpuit, languit.* VI *cunctatus fuit, moram nexuit, tardavit in re* c. ^{فِي}. fab. 20 et 27. annot. 6. Cf. Sentent. quaed. ar. in Golii gramm. Erpen. n. 43.
- وَلِيَ et ^{وَلِيَ} F. ^{يَلِي} *opinatus fuit.* V id.; *meditatus fuit.* Suheiri Moall. vs. 4.
- وَلِيَ ^{وَلِيَ} *vae.*
- وَلِيَ F. ^{يَلِي} n. act. ^{هَيَّبُ} *flavit, spiravit ventus.* (Est onomatopoeiticum voc.).
- وَلِيَ F. i. *invasit, irruit; temere aggressus fuit rem* c. ^{عَلَى} fab. 6.
- وَلِيَ F. a. *quievit.*
- هَدَنَ F. i. *duxit, adduxit.*
- هَدَا ^{هَدَا} *hic.* Fem. ^{هَدَا} *haec.* Plur. ^{هَدَا} *hi, haec.* ^{هَدَا} *oδτος.*
- هَرَبَ F. u. *fugit* c. ^{مِنْ} ab aliq.
- هَرَمَ F. i. *fugavit hostem.* VII n. a. ^{هَرَمَ} *fugam cepit* ab aliq. c. ^{مِنْ}, it. c. ^{أَلَى} loci, quo quis confugit.
- هَلَكَ F. a. et ^{هَلَكَ} F. i. et a. *periiit, interiit.* IV *perdidit* c. a. (Pertinet hoc ad Hebraeorum usum Gen. 15, 2. Psalm. 39, 14 al.)
- هَمَّ F. ^{يَهْمُ} *sollicitus fuit, curam habuit alicuius rei* c. ^{بِ} r. VIII id. (Cf. ^{حَمَّ}.)
- هَمَّ ^{هَمَّ} *ursit et institit; perseveravit.* Inde ^{هَمَّ} *perseverantia.* fab. 5. annot. 4.
- هَنَأَ F. a. i. et u. *commodus, utilis fuit, bene cessit, ut bene digestus cibus, aliave.* V *delectatus, recreatus est, fruitus est re* c. ^{بِ} r. fab. 21. (Aram. ^{هِنَأَ}, ^{هِنَأَ} id.).
- هَنَا ^{هَنَا} *hic loci.* — ^{هَنَا} *huc.*
- هُوَ ^{هُوَ} *is, ille; id.*
- هُوَ vel ^{هُوَ} *ecce!*

هوان F. u. 1) *levis (et facilis) fuit*; 2) *vilis fuit. II vilipendit.* (Pertinent huc hebr. הוּן opes, facultates a comoda facillique vita dictae, cf. هون commoditas, it. aram. הוּנָה mens, ingenium, animi facultas.)

هوان contemptus, despectio.

י

יָ o! particula alloquentis vel vocantis. יָ pl. אֵידָ *manus* (h. יָד, chald. יָד, נָדָד, syr. يَد, יָד, sam. יָד, אֵד, aeth. Ἰῑῑ: apud Ar. raro Ἰῑῑ Kam.). יָדֵי יָדֵי *inter manus eius i. e. coram eo.*

יָסָרָא sinister. יָסָרָא sinistrorsum. יָסָרָא paucus, exiguus.

יָעֻץ F. יָעֻץ *vigilans fuit. II ex-pergefecit c. a. fab. 29. X evigilavit.* (Hebr. יָעֻץ id.)

יָמִינָא dexter. (Hebr. יָמִין, aram. יָמִין, אֵמֻמָּה, aeth. ሃሙን: id.) יָמִינָא dextrorsum.

יָוֹם pl. אֵיָם *dies* (ut h. et chald. יוֹם, syr. ܝܘܡܐ, ܝܘܡܐ). יָוֹם *quodam die.* יָוֹם *id.* יָוֹם *die quo i. e. quando.* הַיּוֹם *hodie* (hebr. הַיּוֹם, aeth. ሃዕዳ: id.). יָוֹם *quotidie.*

and did not find anything & returned to seek that
which he had had and did not find it and
said with reference to the deception: who (is)
wiser of counsel than I, because I had
lost that which I had and sought that which
was of no use to me. [not suitable].

This refers to him who leaves to seek things
small (which he has) found, and wishes for
something greater desired in vain. 283/12

فَلَمَّ بَجْدٍ شَيْئًا فَرَجَعَ فِي طَلَبِ آلِي كَانَتْ مَعَهُ قَلَمٌ ^٦ يُصِيبُهَا فَقَالَ
^٧ مَنِ الْغُرُورِ مَنْ أَقْدَلُ رَأْيًا * مَنِي لِأَنِّي صَبَّغْتُ ^٨ مَا كَانَ مَعِي ^٧ وَأَطْلُبُ
 مَا لَا ^٩ يَصْلُحُ لِي * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ يَتْرُكُ شَيْئًا قَلِيلًا مُوجُودًا وَيَطْلُبُ
^٩ شَيْءًا كَثِيرًا مَفْقُودًا ۞

- Rask. ordine inverso وَأَخَذَتْهَا سُوحَةٌ 4) — Uterque cod. يصيبها. —
 5) Sic scribi iussit Sacyus (*Journ. des Sav.* 1831. Oct.). Cod. Par.:
 مَنِ الْغُرُورِ مَنْ أَقْدَلُ رَأْيٍ رَأَى , ex quo مَنِ الْغُرُورِ مَنْ أَقْدَلُ رَأَى
 Freyt. Schi. et Rask. secuti sunt. Scribi etiam possit: فَقَالَ الْمَغْرُورُ مَنْ
 أَقْدَلُ رَأْيًا Ox. — 6) Ox. — ما شئ أقدل رأى. Ox. — 7) Ox. —
 Ox.; Causs. Freyt. Schi. وَطَلَبْتُ. — 8) Causs. et Freyt. يَصِحُّ. —
 9) addidi sec. cod. Ox.

تَمَّ

كتاب امثال لقمان الحكيم
 بعون الله الرحمان الرحيم

٤٠ أُنْسَانٌ وَحَيْتَانِ

أُنْسَانٌ ١) مَرَّةً نَظَرَ ٢) حَيْتَيْنِ ٣) يَتَقَنَّطَانِ وَيَتَنَاهَشَانِ وَأَنَّ بِحَيْبَةِ أُخْرَى
 قَدْ أَتَتْ فَاصْلَحَتْ ٤) بَيْنَهُمَا فَقَالَ لَهَا الْإِنْسَانُ لَوْ لَا أَنَّكَ أَشَرُّ مِنْهُمَا
 ٥) لَمْ تَدْخُلِي بَيْنَهُمَا * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ ٦) الْإِنْسَانَ السُّوءَ يَصْمِيرُ إِلَى
 أَبْنَاءِ جَنْسِهِ ٥

٤١ كَلْبٌ وَشَوْحَةٌ

كَلْبٌ مَرَّةً خَاطَفَ بَصْعَةً كَحْمٍ مِنَ الْمَسْلُخِ وَنَزَلَ يَخُوضُ فِي النَّهْرِ
 فَنَظَرَ حَيْثَالَهُمَا فِي الْمَاءِ ١) وَأَنَّ فِي * أَكْبَرُ مِنَ ٢) اللَّهُ مَعَهُ فَرَمَى إِلَيْهِ
 مَعَهُ فَمَا حَدَرَتْ ٣) شَوْحَةٌ فَمَا خَذَلَتْهَا * وَجَعَلَ الْكَلْبُ يَجْرِي فِي طَلَبِ الْكَبِيرَةِ

F A B. XL. 1) In Ox. hoc voc. omissum. — 2) Ox. حيتان male. —

3) Hoc edidi cum Schi.; يَتَقَنَّطَانِ وَيَتَنَاهَشَانِ minus bene exhibent Caus.

Freyt. Humb. cod. Par. (in quo tamen est وَيَانَاهَشَانِ) et cod. Ox. (non يتقنتلان ut dixerat Nicoll.). — 4) Ox. بَيْنَهُمَا ex more vulgi. —

5) Sic Ox.; Caus. Freyt. Schi. et Humb. لَا. Ceterum تَدْخُلِينَ legitur in Ox. — 6) Sic et Ox. et Caus.; Freyt. in parentesi adiecit

أُنْسَانٌ, quod recepit Humbertus. Ceterum Marcel. in quodam suo codice huiusmodi clausulam invenit: *Que les méchants et les scélérats ne peuvent être abordés et réunis entre eux que par un plus méchant qu'eux-mêmes.*

F A B. XLI. 1) Ox. فَأَذَا هُوَ, Par. وَأَذِ هُوَ. — 2) Cod. uterque أَلْدَى et sic deinceps aliquoties. — 3) Sic Par. et Ox., Caus. Freyt. Schi. et

XI. The Man and the two Serpents.

A man once saw two snakes fighting and biting one another, and when another serpent had come and reconciled [between] them, [and] the man said to her, unless [that] thou [wert] worse than they [of them both] thou hadst not [entered between them] reconciled them.

This means that the bad man [comes to the son of his race] seeks his like.

XII. The Dog and the Hawk.

A dog once snatched a morsel of flesh from the slaughter house and went down to plunge into the river and saw his image in the water and behold it (was) greater than that which he had and he threw away that which he had and the hawk came down and took it and the dog began to run back [in seeking] the greater piece.

XXIX. The two Dogs.

[A Dog was once in the house of his masters a feast]. There was once a feast in the house of a Dog's masters. And he went forth into the street and met another dog and said to him: Know that there is at our house today a feast, so go with us to meet together today. And he went with him and entered with him into the kitchen. And when the servants saw him, one of them took him by his tail and threw him from the walk out of the house and he fell senseless and when he recovered and shook (himself) from the dust, his comrades saw him & they said to him: where hast thou been today and (where) didst thou feast, and [as for us] we see [thee] how thou wastest out today to know [how] the case. This means that many uninvited go to a feast and go, cast out after contempt and scorn.

كَلْبَان

٣٩

كَلْبٌ مَرَّةً كَانِ فِي دَارِ أَحْكَابِيهِ دَعْوَةً فَخَرَجَ إِلَى السُّوقِ فَلَبِقِيَ كَلْبًا
 آخَرَ فَقَالَ لَهُ أَعْلَمُ أَنَّ عِنْدَنَا الْيَوْمَ (١) دَعْوَةً قَامَصٍ بِمَا لِنَقِصِفِ الْيَوْمَ
 جَمِيعًا فَصَيَّ مَعَهُ (٢) فَدَخَلَ بِهِ * إِلَى الْمَطْبَخِ فَلَمَّا نَظَرُوهُ أَخْدَامٌ (٣) قَبَضَ
 أَحَدُهُمْ عَلَى ذَنَبِهِ وَرَمَاهُ بِهِ * مِنَ الْخَاتِطِ إِلَى خَارِجِ الدَّارِ فَوَقَعَ (٤) مَعْشِيًا عَلَيْهِ
 فَلَمَّا (٥) أَفَاقَ وَأَلْتَقِصَفَ مِنَ الشَّرَابِ فَرَأَوْهُ أَحْكَابِيهِ فَقَالُوا لَهُ آيِينَ كُنْتَ
 الْيَوْمَ (٦) فَكُنْتَ تَقْصِفُ * فَأَنَّنَا نَرَاكَ مَا خَرَجْتَ الْيَوْمَ تَدْرِي كَيْفَ الطَّرِيقُ *
 هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ كَثِيرِينَ (٧) يَتَطَقَلُونَ فَيَخْرُجُونَ (٨) مَطْرُودِينَ بَعْدَ (٩) الْأَسْتَحْقَاقِ
 بِهِمُ * وَاللَّهُمَّ

F. A. B. XXXIX. 1) Sic bene Schi., Causs. Freyt. Rask. دَعْوَةً. Porro
 قَامَصٍ correxit Rask., rel. قَامَصِي, quod scribendi genus frequens est
 in codd. MSS. recentioribus. — 2) Ox. وَدَخَلَهُ. — 3) Ox. فَسَكَّهُ
 أَخْدَامٍ مِنَ ذَنَبِهِ وَرَمَاهُ. — 4) Sic Freyt. recte, Causs. male مَعْشِيًا. —
 5) Ox. فَاقَ. Vid. glossar. — 6) Ox. تَقْصِفُ (fort. تَقْصِفُ) omisso
 فَكُنْتَ. — 7) Ox. يَتَعَزَمُونَ وَيَبْقَوُ ظُلُونَ, in quibus Nicoll. pro
 يَتَفَوِضُونَ (exhibet enim يَتَفَوِضُونَ) censet legendum
 يَتَفَوِضُونَ (fort. in animo habuit يَتَفَوِضُونَ). Videtur autem librarius
 haesisse in vocabulo illo rariore. Cod. Par. Causs. Freyt. et Schi. يَتَطَقَلُوا
 et مَطْرُودِينَ, quae ex Ox. correxi cum Raskio. — 8) Ox. مَطْرُودِينَ
 quod Schi. sequitur. — 9) Ox. الْأَسْتَحْقَاقِ بِهِمُ male; Causs. Freyt.
 Rask. بِهِمُ pro لَيْمُ.

أَلْوَرَّ (٣) فَادْرَكُوهُ (١) الصَّيَادُونَ فَدَبَّحُوهُ * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ يَعَاشِرُ مَنْ لَا (٢) يُشَاكِلُهُ
وَلَيْسَ هُوَ ابْنُ جَنْسِهِ ۝

كَلْبٌ وَذَيْبٌ

٣٨

كَلْبٌ مَرَّةً كَانَ يَطْرُقُ ذَيْبًا (١) وَيَفْتَنَ خَيْرٌ بِقُوَّتِهِ وَخِفَّةِ جَرِيهِ (٢) وَأَنْهَزَامِ
الذَّيْبِ (٣) بَيْنَ يَدَيْهِ فَالْتَمَعَتْ إِلَيْهِ الذَّيْبُ قَائِلًا لَهُ لَا تَنْظُنْ أَنَّ خَوْفِي
مِنْكَ وَأَنَا خَوْفِي (٤) مَنْ هُوَ مَعَكَ يَطْرُقُنِي * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّهُ لَا
يَفْتَنُ خَيْرٌ الْإِنْسَانَ إِلَّا (٥) بِمَا هُوَ لَهُ وَلَا (٦) يَكُونُ أَفْتِنًا خَيْرًا (٧) بِمَا
لَيْسَ لَهُ ۝

tare in (ورأيا) lateat وذات illud يوم اتوم — 3) Ox. add.
من كثر [كثرة] كثير [leg. كثير] ثقله — 4) Ed. pr. الصيادين. cf. fab. 11.
annot. 8. — 5) Ox. يشابهه

FAB. XXXVIII. 1) Ox. ويتحد corrupte. Syntip. fab. 38: ἐφρουά-
τετο. — 2) Ox. وانهمز male. — 3) Ox. الذئب فقال له. —
At Syntip. l. 1.: στραφείς οὖν ὁ λύκος ἔφησε πρὸς τὸν κύνα. —
4) Ox. ألدنى. — 5) Ox. ألدنى. — 6) Sic Ox. Par. et
Rask; Causs. Freyt. Humb. يكن. — 7) Ox. ليس هو له.

XXVIII. The Dog and The Wolf.

A Dog once had followed a Wolf and gloried in his strength and swiftness and (ii) the wolf flying [between his feet] before him and the wolf turned towards him saying to him - do not think that my fear (is) of thee [and] only my fear (is) only of him who follows me with thee.

This refers to the man who does not boast unless in that which he has and his boastings are not in that which he has not.

XXVII. The Goose and the Swallow.

The Goose and the Swallow were associated for supplying themselves with food and the whole pasture was in one place. And on a certain day hunters came to them and the Swallow, because of his swiftness, flew and saved himself ^{as to} the goose - the hunters caught him and sacrificed him.

This refers to him who makes friendship with him who is not like him and is not [a son of his family] of his kind.

يَصِلُوا إِلَى الْجُلُودِ * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ هُوَ قَلِيلٌ الرَّأْيِ (١٣) وَيَعْمَلُ مَا لَا
يَجِبُ عَلَيْهِ

السُّوزُ وَالْحُطَّافُ

٣٧

السُّوزُ وَالْحُطَّافُ (أَشْتَرَكُوا فِي الْمَعِيشَةِ فَكَانَ مَرَعَى الْجَمِيعِ فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ
) وَذَاتَ يَوْمٍ أَتَوْهُمُ الصَّبَّادُونَ * فَأَمَّا الْحُطَّافُ فَلِأَجْلِ خِفَّتِهِ طَارَ وَسَلِمَ وَأَمَّا

quam in contexta receperunt Michael. Marcel. Bernst. Rask. Schi. Humb.,
in parenthesi posuit Freyt.; revera sic legitur in cod. Ev. et Par., rel. أَكَلَهُمْ
quod ineptum est. Stomachum enim significare أَكَلَ frustra Erpenius con-
tenderat. — 13) و adieci ex Par. et Ox.

F A B. XXXVII. 1) Elegantius esset dictum in duali أَشْتَرَكَا، sed plura-
lem tenent codd. — 2) Ita scriptum extat in cod. Ox., et similiter
in Par.: وَذَاتَ يَوْمٍ أَتَوْهُمُ الصَّبَّادُونَ unde iam Schi. in Erratis
hanc elicit sententiam: وَرَأْيَا يَوْمًا أَتَوْهُمُ الصَّبَّادُونَ. Nempe ab Erpenio
vulgatum erat وَرَأَاتَا يَوْمًا تَوَّهَّ الصَّبَّادِينَ، in quibus imprimis illud تَوَّهَّ
(quanquam, quod miror, in cod. Ev. quoque legitur cum ipsis voca-
lium signis) multis suspectum fuit. Atque Ev. Scheidius quidem (in
Iac. Scheidii glossar. ed. 2.) coniecturam proposuit تَوَّهَّ، quam ego quo-
que in priore editione admisi, Hirtius deinde et Hetzel. (*Anweis.* p. 172)
coniecere تَدَكَّ، quod Raskio placuit. Calc. quoque editor offendit et
sic ex suo ingenio mutavit verba: فَيَوْمًا رَعِيَا أَنَّ الصَّبَّادِينَ قَصَدُوا. Sed
iam res videtur confecta esse. Vides enim, quam facile vera scri-
ptura potuerit in peius ire, quum in وَرَأَاتَا (quod Gol. non debebat mu-

ذِيَابٌ

١) ذِيَابٌ ٢) مَرَّةً أَصَابُوا جُلُودَ بَقَرٍ فِي ٣) جَوْرَةَ مَاءٍ ٤) تَبَلُّ وَتَبَسُّ ٥) عِنْدَهَا
 أَحَدٌ فَانْفَقُوا عَلَى ٦) كَلِمٍ ٧) جِبَعًا ٨) وَتَوَامَرُوا أَنْتُمْ يَشْرَبُونَ الْمَاءَ كُلَّهُ حَتَّى
 ٩) يَصِلُوا لِلْجُلُودِ ١٠) وَيَأْكُلُوهَا مِنْ كَثْرَةِ مَا شَرَبُوا ١١) أَنْفَلَقُوا ١٢) كَلِمٌ وَمَاتُوا وَدَرَّ

FAB. XXXVI. 1) Ed. pr. ذياب accommodate ad vulgi pronuntiationem.

Michaelis ذيب edidit sine ratione. Marcelli cod. MS. unus praebet كلاب,

et in Aesopiis quoque fabulis canes sunt pro lupis (apud Franciscum de Furia fab. 289. p. 119. ed. Lips.). At apud Synt. fab. 61. λύκοι. —

2) Sic cod. Ox. et Par., ed. pr. أَيضًا, quod post Deusing. editores omnes omiserunt. — 3) نَهْرٍ Ox. et Par., حَوْزَةٍ Calc. — 4) تَبَلُّ

unice verum iudico idque cod. Par. luculenter scriptum exhibet, تَبِيل
 autem quod in Ox. apparet, sine dubio ex illo ortum est. Aesop. l. c.

ἐθείσαντο ἐν τινι ποταμῷ βύρσας βρεχομένας. Vulg. تَسِيل, Schi.

تَسِيل. — 5) i. e. apud pelles bovinas. Sumsi hoc ex cod. Par. Ox.
 (ubi corrupt. عندها) et ed. Calc., vulg. عِنْدَكُمْ. — 6) Par. كَلِم. —

7) Sic Schi. Humb. Freyt. in parenthesi, codd. tamen omnes جميع. —

8) Par. عَلَى, omisso عَلَى priore, Ox. وَيَشْرَبُ. Calc. editor hunc locum
 ita disposuit: فَانْفَقُوا عَلَى أَنْ كَلِمٌ يَتَوَامَرُوا لِيَشْرَبُوا الْمَاءَ حَتَّى الْخ. —

9) Par. تنشف لهم للجلود Ox. تنشف للجلود. — 10) Sic cod. Par.

Ox. Calc. Humb. Schi. Causs. et Freyt., vulg. وَيَأْكُلُوهُمْ. — 11) Par.

فَعَلُوا ذَلِكَ وَلَا. Ox. autem post يَأْكُلُوهَا sic pergit: مِنْ الْمَاءِ تَفَلَقُوا

زَالُوا وَيَشْرَبُونَ مِنَ الْمَاءِ حَتَّى أَنْفَلَقُوا وَمَاتُوا الْخ. — 12) Coniectura Golii,

XXXVI. The Wolves.

Some Wolves once found skins of an ox in a pit of water, soaked - and there was no man near them and they conspired for the eating them, to eat them. And they determined that they would drink the water - all of it - until they came to the skins and eat them. And from the abundance which they drank, they all of them brush and died and did not come to the skins.

This refers to him who is small of counsel and does what he ought not to do. What is such necessary or right for him to do?

(٤) يَصْفُو بِنَاحِيَةِ وَيَصْجُ وَيَفْتَاخِرُ فَظَرَةُ (٥) بَعْضُ أَجْوَارِحِ فَأَنْقَضَ عَلَيْهِ
وَأَخْتَطَفَهُ لَوْقَتِهِ * هَذَا مَعْنَاهُ (٦) أَنَّهُ لَا (٧) يَجِبُ لِلْإِنْسَانِ أَنْ يَفْتَاخِرَ بِقُوَّتِهِ ٥

[vulgare pro *ديكمان*]
ديكمان مَرَّةً أَتَمَّتْهَا فَفَرَّ أَحَدُهَا : in Par. autem: فِي بَعْضِ الْأَمْكَانِ [sic] الخ
Nec apud Syntipam (fab. 7.) quicquam est, quod illis ver-
bis respondeat. Erpen. ed. قَارُورَةُ (*ampulla*), idque deinde variis docto-
rum coniecturis tentatum est, quia nonnihil inepti videbatur habere.
Gol. coni. قَهْقُورٍ, Ev. Scheid. قُرْدُونَةٍ, Bernst. قُرُورَةٍ vel قُرَارَةٍ, Sacyus
(in *Journ. des Sav.* 1831. Oct.) قَالُونَةٍ, et ego quondam incideram in
قَارُورَةٍ. Sed ista omnia minus apta sunt. Denique novam coniecturam
audeo proponere hanc فِي قُرُوجَةٍ (*de gallina*), quae utcumque respondet
Aesopi verbis (fab. 145. ed. Schaefer.): *περὶ Θηλειῶν ὀρνίθων.* —
3) Hoc interposui ex cod. Ox. et Par. — 4) Sic cod. Par. Ox.
Causs. Freyt. Rask. Schi. Humb.; ed. pr. يَشْفُقُ, cet. يَسْفُقُ, cod. Ev.
يَسْفُقُ. — 5) Hoc emendatum ab Eduardo Pocockio, probatum Go-
lio [in Erratis], receptum a Causs. Freyt. Rask. Schi. Humb.; rel.
quod dudum ipsi Erpenio suspectum fuit, qui coni. مِنْ بَعِيدٍ pa-
rum apte. Sane mirum videri possit, quod in cod. Ev. quoque legitur
يَعِيْطُ, sed extat بَعْضُ in cod. Par. et Ox. (Aesop. et Synt. *ἀετός*). —
6) أَنَّهُ sec. Par. et Calc. posui pro vulg. أَنَّ. — 7) Sic Ox. Calc.,
يَجُوزُ لِلْإِنْسَانِ cod. Par. et Schi., vulg. يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ
يَجِبُ لِلْإِنْسَانِ male.

السَّمْسُ * وَأَرْتَفَعَ الشَّهَارُ وَأَشْتَدَّ الْحَرُّ وَجَمِيتَ الرَّمْضَاءُ (10) فَخَلَعَ الْأَنْسَانُ نِيَابَهُ
وَحَمَلَهَا عَلَى (11) كَنَفِهِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ كَانَ مَعَهُ (12) الْأَنْصَاعُ
وَحَسَنُ (13) الْأَخْلُقِ يَنَالُ مِنْ صَاحِبِهِ مَا يَرِيدُهُ

ديكبان

٣٥

دِيكْبَانِ (1) تَقَاتَلَا فِي (2) قَانُورٍ فَغَلَبَ الْوَاحِدُ وَالْآخِرُ مَضَى مِنْ وَقْتِهِ فِي
بَعْضِ الْأَمَاكِنِ (3) فَأَمَّا الْدَيْكُ الَّذِي غَلَبَ (3) فَأَنَّهُ صَعِدَ فَوْقَ سَطْحِ عَالٍ وَجَعَلَ

ab edd. prioribus absunt. — 10) Par. فَخَلَعَ, Ox. فَفَلَعَ. —

11) عَاتَقَهُ Ox. et Par. (quanquam Schier. dedit). — 12) Calc. التَّوَأَضِعُ, cod. Ew. الانطباع in quo agnosco mansuetudo, obsequentia. Nam quod Golius in lex. sub rad. طبع coni. VII.; Ibn-Ma'rufu auctore affert, errore niti videtur. — 13) Sic correxi vulgatum أَخْلُقِ.

F A B. XXXV. 1) Hoc fere legitur in cod. Ox. (تَقَاتَلَا). Ed. pr. يَقَاتَلُوا (corruptum, ni fallor, ex تَقَاتَلُوا), cod. Par. أَقَاتَلَا, cod. Ew. يَتَقَاتَلَانِ, quod sequitur Rask., cett. edd. omnes يَقَاتِلَانِ. — 2) Id primus Marcel. proposuit in notis, idemque placuit ed. Calc. et Raskio. Commendatur haec scriptura tum codicis Ew. auctoritate (ubi tamen est قَانُورٌ littera ن cum ز commutata), tum verborum contextu, sive cum Rask. et Schierio (qui in annot. et in Erratis praecipit قَانُورٌ quod lexicographi veteres non agnoscunt) veritas: in fimeto, in sterquilinio, sive de sordibus vel propter rem spurcam. In cod. Ox. et Par. de verbis قَانُورٌ فِي al- tum silentium est; in illo enim sic ab initio decurrit fabula: دِيكْبَانِ

XXXV. The Two Cocks.

Two cocks were fighting on a dung-hill and one conquered and the other went immediately [from the hour] into a certain place [of places], and [with regard to] the cock which conquered [and beheld him] went upon a high roof and began to clap [with] his wings and crow & glory over [the other] and a certain bird of prey [wild beast] saw him & swooped upon him & snatched him up forthwith.

This means that a man must not glory in his strength.

XXXV. The Sun and the Wind.

The Sun and the Wind disputed between themselves which of them could strip off the man his garments; and the wind was vehement in his blowing and blew strongly [very] and the man, when the blowing of the wind was vehement, drew his garments to him and wrapped himself in them on every side, and the wind had no power to take away ^{his garments} from his body by the strength of his blowing.

But when the sun was risen and the day broke and the heat grew strong and the scorched earth grew hot, then the man drew off his garments and carried them on his shoulder from the strength of the heat.

This means that he who has humility and a good disposition will obtain from his companion what he wants.

الشمس والرياح

٣٦

(١) الشَّمْسُ وَالرِّيْحُ (٢) تَخَاصُمًا فِيمَا بَيْنَهُمَا مِنْ مِنْهُمَا يَقْدِرُ أَنْ (٣) يُجَرِّدَ
 الْإِنْسَانَ (٤) التَّيَابَ (٥) فَاشْتَدَّ الرِّيْحُ (٦) بِالْهَيُوبِ (٧) وَعَصَفَتْ جِدًّا فَكَانَ
 الْإِنْسَانُ (٨) إِذَا اشْتَدَّ هُبُوبُ الرِّيْحِ صَمَّ تَيَابَهُ النَّبِيَةَ وَالتَّبَفَ بِهَا مِنْ كُلِّ جَانِبٍ
 (٩) فَلَمْ يَقْدِرِ الرِّيْحُ عَلَى خَلْعِ تَيَابِهِ عَنْ جَسَدِهِ بِشِدَّةِ عَصْفِهَا فَلَمَّا اشْرَقَتْ

FAB. XXXIV. 1) Ox. ^{الشمس} وَالرِّيْحُ وَالْحَمْرُ, sed vulgatam scripturam habet in
 margine. — 2) Ox. تَجَارَلَا, Par. تَجَاوَلَا. Calc. correxit تَخَاصُمًا id-
 que sane rectius dictum esset. Sed masculinum genus vento certe sae-
 pius in hac fabula accommodatur, id quod fluxit fortasse e graeco textu
 (Syntip. fab. 55), ubi *ὁ ἥλιος καὶ ὁ βορρῶς*. — 3) Ox. يَقْلَعُ. —
 4) Ox. تَيَابَهُ, Par. مِنْ تَيَابِهِ. — 5) Hoc a Causs. Freyt. Schi.
 et Calc. mutatum in فَاشْتَدَّتْ. Masculinum tenent cod. Ew. Par. et Ox.
 (hic فَقَامَ الرِّيْحُ اشْتَدَّ بِالْهَيُوبِ جِدًّا). — 6) Erpen. بِالْهَيُوبِ quod
 primus Golius correxit. — 7) Sic cod. Par. Causs. Freyt. Calc. Schi.
 Rask. Humb. Olim legebatur وَعَصَفَتْ, ut in cod. Ew. Gol. duas pro-
 posuit coniecturas وَعَصَفَتْ et وَعَصَفَتْ, quarum priorem recepit Oberleitn. —
 8) Sic cod. Par., vulg. إِذَا اشْتَدَّتْ. Ox. post جِدًّا (annot. 5.) sic
 perguit: فَلَمَّا تَنْظُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّ الرِّيْحَ اشْتَدَّ بِالْهَيُوبِ صَمَّ الخ. —
 9) Totum hunc locum usque ad ^{الشمس} interserui ex Ox. et Par. Et
 plurima quidem hic utriusque codici communia sunt, nisi quod in Par.
 male quidem ^{تُر} legitur pro فَلَمْ, in Ox. deinde قلع pro خلع, in Par.
 شدة pro بِشِدَّةِ, in utroque denique عاصفها, pro quo posui عاصفها. Ex
 iisdem duobus codd. inter proxima verba inieci وَجِيئَتْ الرَّمْضَاءُ quae

النَّمُوسُ وَالِدَجَاجُ

٣٣

بَلَغَ النَّمُوسَ أَنَّ الدَّجَاجَ قَدْ مَرَضُوا فَلَيْسُوا جُلُودَ الطَّائُوسِ وَأَتَوْا
 (١) يَزُورُهُمْ فَقَالُوا لَيْتُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الدَّجَاجُ كَيْفَ أَنْتُمْ وَكَيْفَ
 أَحْوَالُكُمْ فَاجَابُوا مَا نَحْنُ إِلَّا بِخَيْرٍ يَوْمَ لَا نَبْرَىٰ وَجُوهُكُمْ * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ
 (٢) يُظْهِرُ أَحْسَبَةَ رَبَاةٍ وَفِي قَلْبِهِ الدَّغَلُ

FAB. XXXIII. 1) Sic emendavi illud quod in ed. pr. et cod. Ew. est

تزورهم. Deusing. primus edidit تَزُورُهُمْ, in quo post eundem paene omnes acquieverunt. (Cf. de Sacy gramm. ar. II. p. 194. ed. 1.) Emendationi meae calculum adiecerunt Rask. Schier. (in annot.) Humb. In cod. Ox. et Par. huius verbi vestigium nullum est. Ox. enim sic exhibet

fabulam: جَاءَ النَّمَسَ خَيْرٌ أَنَّ الدَّجَاجَ مَرَضَتْ فَقَامَ لَيْسَ جِلْدَ طَائُوسٍ وَأَتَا يَسْتَمُّ عَلَيْهِمْ فَقَالَ لَيْتُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَكَيْفَ أَحْوَالُكُمْ فَقَالُوا لَهُ مَا نَحْنُ إِلَّا بِخَيْرٍ إِنْ لَمْ نَنْظُرْ وَجْهَكَ * هَذَا مَعْنَى مَنْ يُظْهِرُ أَحْسَبَةَ مَرَايَاةٍ وَفِي قَلْبِهِ الدَّغَلُ. Codicis Par. textus, quem Schi. integrum exscripsit

pag. 53, huic similis est. — 2) Plerique يُظْهِرُ male. Vid. fab. xxxi. annot. 2.

XXXIII. The Ichneumon and the Fowl.

The Ichneumon heard [it came to the Ichneumon] that the Fowl had been ill and he put on the skin of the Peacock and went to visit them & said to them: Peace be with you Oh Fowl! how are you, and what is your condition? and they answered: We are in good health, [not we unless] when we do not see your face.

This report hein who shew too hysterically be in his heart (is) found.

XXXII. The Belly and the Feet.

The Belly & the Feet disputed with each other - which of them supported the body. Said the Feet, we by our strength support the body entire: said the Belly, if I did not eat some food - then as for you two you would not have the power of walking much less would you carry anything.

This refers to him who has undertaken anything, and if he is higher [than he] and stronger than himself does not help him: he is not then able to help him and (gets) no advantage for himself.

الْبَطْنُ وَالرِّجْلَانِ

٣٣

١) الْبَطْنُ وَالرِّجْلَانِ ٢) تَخَاصَمُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ أَيُّهُمْ يَحْمِلُ الْجِسْمَ قَالَتِ الرَّجُلَانِ
 تَحْنُ يَقُونَنَا تَحْمِلُ الْجِسْمَ ٣) جَمِيعًا قَالَ أَحْجُوفٌ ٤) أَنَا إِنْ لَمْ ٥) أَكُلْ مِنَ الطَّعَامِ
 شَيْءٍ ٦) فَانْكَبَا لَا تَسْتَطِيعَانِ الْمَسِيءَ ٧) فَضَلَا أَنْ تَحْمِلَا شَيْءًا * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ يَتَوَلَّى
 أَمْرًا فَإِنْ لَمْ يَعْصِدْهُ الْبَدَى هُوَ أَرْفَعُ مِنْهُ وَأَشَدُّ مِنْهُ ٨) فَمَا لَهُ قُدْرَةٌ عَلَى خِدْمَتِهِ
 وَلَا مَنَفَعَةٌ لِرُوحِهِ

FAB. XXXII. 1) ^{٥٠٩٤}أَحْجُوفٌ cod. Ox. et Par. — 2) Ox. تَجَادَلَا, Par.
 تَجَاوَلَا. — 3) Hoc adieci ex cod. Ox., Par. جميعًا. — 4) Sic Par.
 et Calc., Ox. om. أَنَا, vulg. أَنَا. — 5) Sic cod. Ox. idque sim-
 plicitati fabulae maxime convenire puto, Par. أَنَال (legendum certe أَنَل
 vel أَنَل), vulg. أَغَد, Freyt. Humb. et Schi. أَغَد. Gol. coni. أَعَد,
 quod probant Hetzel. et Rask. Aesop. fab. 236 (ap. Francisc. de Furia
 p. 118): εὐὸν μὴ τροφήν ἐγὼ ὑμῖν παράσχοιμι. Syntip. vero fab. 35:
 εἰ μὴ ἐγὼ τὰς βρώσεις ἐδεχόμην. — 6) Cod. Par. et fere etiam Ox.
 تَحْمِلُنَّ. Ego فَانْكَبَا لَا تَسْتَطِيعُنَّ. — 7) فَضَلَا عَنْ أَنْ تَحْمِلَا
 vulg. فَضَلَا عَنْ أَنْ تَحْمِلَا insolenter dictum. — 8) وَالْأَيُّ add. Ox. et Par.

كَلَابٌ وَتَعَلَّبٌ

٣٠

كَلَابٌ مَرَّةً أَصَابُوا جِلْدَ سَبْعٍ فَسَأَقْبَلُوا عَلَيْهِ (١) يَنْهَشُوهُ فَتَنْظُرُهُمُ التَّعَلَّبُ فَقَالَ
لَهُمْ أَمَا لَوْ أَنَّهُ كَانَ حَبِيبًا لَرَأَيْتُمْ تَخَالِبِيَهُ (٢) أَحَدًا مِنْ أَنْبِيَائِكُمْ وَأَطُولُ * هَذَا
مَعْنَاهُ الَّذِينَ يَشْتَمُونَ بِقَوْمٍ (٣) قَدْ مَاتُوا وَلَا يَقْدِرُونَ الْجَوَابَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ

كَلْبٌ وَأَرْنَبٌ

٣١

كَلْبٌ مَرَّةً طَرَدَ أَرْنَبًا فَلَمَّا أَدْرَكَهُ قَبِضَ عَلَيْهِ وَأَقْبَلَ بَعْضَهُ بِأَنْبِيَائِهِ
فَإِذَا أَلْدَمَ قَدْ جَرَى لِحْسَهُ بِلِسَانِهِ فَقَالَ أَلْأَرْنَبُ أَرَاكَ تَعْصِي كِتَابِي (١) عَدُوُّكَ فَرَّ
تَبُوسِي كَأَنَّكَ صَدِيقِي * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ يَكُونُ فِي قَلْبِهِ غِشٌّ وَدَعَلٌ (٢) وَيُظْهِرُ
إِشْفَاكَ وَحُبَّةً

F A B. XXX. 1) Sic scripsi cum Schi. et Ox., vulg. قَبِيئُهُ شُوهُ. —

2) Sic Ox. Par. Causs. Freyt. Schi. Calc., Marcelli quidam codd. et Ew.

كَأَحَدٍ, quod probavit Rask., vulg. كَأَحَدٍ. Syntipas fab. 19: εἶδετε
ἢν τοὺς αὐτοῦ ὄνυχας ἰσχυροτέρους τῶν ἡμετέρων ὀδόντων. — 3) Cod.

Par. ad finem usque pergit his verbis: أَجَلٌ أَلْقَدَارٌ إِذَا قَوْمٌ تَضَعَعَتْ

أَجَلًا وَيُرِيدُونَ لَهُمْ أَحْوَالَهُمْ et similia, minus tamen sana, praebet Ox.

يَشْتَمُونَ. Praeterea non negligenda videtur scriptura Ox. تَضَعَعَةُ أَحْوَالِهِمْ

pro يَشْتَمُونَ.

F A B. XXXI. 1) Par. عَدُوُّكَ et deinde فِي صَدِيقِي. — 2) Sic Freyt.

Calc. Schi. Rask. Humb., vulg. وَيُظْهِرُ male.

XXX The Dogs and The Fox.

Some Dogs once followed the skin of a wild beast and came up to it to tear it and a Fox saw them and said to them - but if he were living then I should see his many shepherds than I see teeth and tongue. This refers to those who are despised when they are dead and are not able to defend themselves.

XXXI, The Dog and The Hare.

A Dog once followed a Hare and when he caught it, he seized upon it and began to bite it with his teeth, and when the Hare had flowed he licked it with his tongue, and the Hare said, I see that this belov'd one as if I (were) their enemy, this then kiss me as if (were) thy friend.

This refers to him who has in his heart's pride & deceit and pretends to pity and love.

1118. The Blacksmith and the Dog. A Blacksmith had a dog and he did not cease sleeping while the Blacksmith was busy doing his work. And when the work was stopped and he & his companions sat at their meal [& their eating bread] the dog woke up. And the Blacksmith said: Ah! bad dog! for what cause - the sound of the hammer which shatters the ground - does it not wake thee, but the light [secret] sound of eating - when thou hearest it, thou wakest up?

This refers to the man who hears the prayer & the exhortation sleeping - but who hears the drum & the singing & the choral [song] (and) runs after it, & that for an ill ignorance of his Creator (God), and also who hears that which does not amend his condition, and swells with pride from that which is unprofitable [from not in its utility]

يَا كَلْبَ السُّوءِ لِأَيِّ سَبَبٍ (٣) صَوْتُ الْمُرَبَّاتِ أَلْدَى يَبْزَعُ الْأَرْضَ لَا يَبِيضُكَ
 وَصَوْتُ الْمَصْغِ أَحْفَى إِذَا أَنْتَ سَمِعْتَهُ (٤) أَسْتَيْقِظْتَ * (٥) هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ الْإِنْسَانَ
 إِذَا سَمِعَ الصَّلَاةَ (٦) وَالْوَعظَ يَمَامًا وَمَنْ (٧) يَسْمَعُ الطَّبْلَ وَالزَّمَرَ (٨) وَالْغِنَاءَ يَجْرِي
 خَلْفَهُ فَذَلِكَ مِنْ جُمْلَةِ أَجْمَلِ الْأَكْبَرِ وَأَيْضًا مَنْ يَسْمَعُ مَا لَا (٩) يُصَلِّحُ شَأْنَهُ
 وَيَتَغافلُ (١٠) عَنَّمَا فِيهِ (١١) مَنفَعَةٌ

et hic 3) Ed. pr. et hic
 et infra صوت. — 4) Sic cod. Ew. Par. Causs. Freyt. Schi. Rask,
 vulg. فَتَقِيضُ وَتَقِفُ وَأَقْمًا, Ox. autem وَأَسْتَيْقِظْتَ. — 5) Priorem huius
 sententiae partem usque ad أَيْضًا non habent cod. Ox. et Par., multa suo
 more mutavit Calc. editor. — 6) Sic scripsi eo inductus, quod ed. pr.
 fert والوعص, ex quo olim والوعد sine ratione fecit Deusing., quem omnes
 postea sunt secuti, quanquam Golius illud, quod ego posui, quodque
 codice Ew. firmatum Calc. Rask. et Schi. recepere, vel coniectura erat as-
 secutus. — 7) Sic Freyt. Calc. Schi. Rask.; rel. يَسْمَعُ. — 8) Ed.
 pr. et Deusing. وَالْغِنَاءَ et vanitatem. Verum est وَالْغِنَاءَ, quod pri-
 mum apparet ap. Gol. quodque relicui omnes merito retinere (quanquam
 Gol. et Schultens. in interpretatione illa acquieverunt inconsiderati). —
 9) Sic scripsi sec. ed. pr. Adstipulatur Schi. in Erratis. Deusing. ne-
 scio unde invexit به, quod codd. non agnoscunt, ediditque بِهْ شَأْنَهُ
 quod Raskio ceterisque placuit, praeterquam quod Freyt. pro يَصْلَحُ
 dedit يَصْلَحُ. — 10) Oberleitner. Calc. Schi. عَمَّا. — 11) Marcel.
 cod. Ew. Rask. مَنفَعَةٌ.

قَطُّ

قَطُّ مَرَّةً نَخَلَ إِلَى دُكَّانٍ حَدَادٍ فَاصَابَ الْمُبِيرَ الْمُرْمَى فَاقْتَبَلَ يَلْحَسُهُ
 بِلِسَانِهِ وَلِسَانَهُ يَسْبِيلٌ مِنْهُ الدَّمُ وَهُوَ يَبْلَعُهُ وَيَطْنُ أَنَّهُ مِنَ الْمُبِيرِ إِلَى أَنْ (١) فَبَيَّ
 لِسَانَهُ وَمَاتَ * هَذَا مَعْنَاهُ (٢) مَنْ يَنْفِقُ مَالَهُ بِغَيْرِ الْوَاجِبِ ثَمَّرَ (٣) بِحَسَبِ
 حَتَّى يُفْلِسَ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ (٤) وَأَيْضًا الْخَطِيئَةُ حُلُوءٌ (٥) وَصَاحِبُهَا يَتَلَدَّدُ فِيهَا
 وَهُوَ لَا يَعْلَمُ أَنَّهَا (٦) نَقَصَ فِي عُمُرِهِ وَذَلِكَ مِنْ جُمْلَةِ الْجَهْلِ الْأَكْبَرِ ٥

حَدَادٌ وَكَلْبٌ

حَدَادٌ كَانَ لَهُ كَلْبٌ وَكَانَ لَا يَزَالُ نَائِمًا مَا دَامَ أَحَدَادٌ يَعْمَلُ شُغْلًا فَإِذَا
 (١) رَفَعَ الْعَجَلَ وَجَلَسَ هُوَ وَأَعْتَابَهُ لِيَبْأَكُلُوا خَبْرًا (٢) اسْتَيْقِظَ الْكَلْبُ فَقَالَ أَحَدَادٌ

FAB. XXVIII. 1) Ox. اَنْشَقَّ لِسَانَهُ وَفَبَيَّ. — 2) add. ed. pr. et
 Deusing. — 3) Sic cod. Par. et Schi. (in Erratis), rel. بحسن quod
 plurimi scribunt يحسن, Freyt. et Rask. يحسن. Sacyus (*Journ. des
 Sav.* l. c.) volebat بحسن vel يحسن vel يحسه. — 4) Haec usque ad
 finem om. cod. Ox. et Par. — 5) Sic cod. Ew. Rask. Calc. Schi.,
 vulg. وصاحبه. — 6) Sic cod. Ew. Schi. Rask., vulg. نقص, Calc.
 تنقص عمره.

FAB. XXIX. 1) Sic scripsi monitu Sacyi (in *Journ. des Sav.* 1831.
 Oct.), vulg. رفع العجل. — 2) Ox. in praecedentibus habet يجلس

25716 The Cat.

A cat once entered the shop of a Blacksmith and found a file cast on the ground & began to lick it with his tongue, and his tongue bled with it [flowed blood] and he swallowed it and thought it was from the file until his tongue perished and he died.

This refers to him who consumes his property unawares and does not consider until he is poor; and this ignorance sin seems always sweet, and the sinner rejoices in it & does not discover its harm all his life in his great ignorance. [This refers to him who consumes when he has upon other than necessity, then he does not think until he is poor, he does not know how to give sin sweet & its friend rejoices in it & does not know with regard to its harm in his life.]

XXVII. The Dove

A Dove once was thirsty and began to flutter
when she would in quest of water. And she saw
on the wall a dish filled with water and she
flew quickly and struck herself and her crop
broke on this image.

And she said, Alas! to me, [I miserable] how mis-
erable am I that I hastened in desire of water
and destroyed myself.

This shews that slowness and delay about
a thing (are) better than being and impid-
[about it?]

الصورة فأنشقت (١) حوصلتها فقلت الويل لي أنا (٢) الشقية لاني أسرع في طلب الماء وأهلك روجي * هذا معناه أن (٣) التوون (٤) والتناي على الأشياء أخير من المبادرة والمسارعة اليها

صورة بركة من حفة — Ox. حوصلتها (3) — Sic Freyt. Schi. Humb., vulg. et. cod. Ew. الشقية. Vid. ad fab. II. annot. 14. — (5) Cod. Ew. التديبر, Par. autem et Causs. Freyt. Schi. التأييد (quod Schi. pro التوون dictum putat). Cod. Ox. الوعى quod ineptum est. Calc. التتراحي. Freyt. praeterea coniecturam suam تاسر adiecit uncis inclusam. Ed. pr. التيدد quod nihili est. Deusing. Gol. et reliqui editores التيدد quod non satis aptum videtur, vel certe non est tarditas, quemadmodum vertere solent. Ev. Scheid. coni. التيدد [Iac. Scheid. glossar. ed. I. s. بدد], postea vero التلدن [id. gloss. ed. II. s. بدد et لدن]. Coniecturas si desideras amplius, propono hasce: التمدد (in contextis posuit Rask.), التلبين, التلبيد, التلبد, التبطو, التمكت, التمزول, التلميت, quae partim ad Paris. scripturam propius accedunt, partim ad Erpenianam, quaeque omnes cunctandi lenteve incedendi significatum habent. Sed praetuli Sacyi (Journ. des Sav. I. c.) coniecturam التوون, ex qua scriptura التوون) nescio an vulgaris aeque et Oxoniensis quodammodo potuerit oriri. — (6) Sic cod. Par. Ox. Causs. Freyt. Schi.; cod. Ew. Rask. Calc. et rel. والتواني.

صَبِيٍّ وَعَقْرَبٍ

٢٦

صَبِيٍّ (١) مَرَّةً كَانَ يَصِيدُ الْجُرَانَ فَنَظَرَ عَقْرَبًا فَظَنَّ أَنَّهَا جُرَانَةٌ كَبِيرَةٌ
 فَدَدَّ يَدَهُ لِيَأْخُذَهَا ثُمَّ (٢) تَبَعَدَ عَنْهَا فَقَالَتْ لَهُ لَوْ أَنَّكَ قَبَضْتَنِي فِي يَدِكَ (٣) لَتَخَلَيْتَ
 عَنْ صَيْدِ الْجُرَانِ * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ سَبِيلَ الْإِنْسَانِ أَنْ يَبْيُذِرَ الْخَيْبَرَ مِنَ الشَّرِّ
 وَيَدْبِرَ اللَّيْلَ شَيْءٌ تَدْبِيرًا عَلَى (٤) حِدِّهِ

حَمَامَةٌ

٢٧

حَمَامَةٌ مَرَّةً عَطِشَتْ فَأَقْبَلَتْ تَحُومًا عَلَى حَائِطٍ فِي طَلَبِ السَّمَاءِ فَنَظَرَتْ
 (١) عَلَى الْحَائِطِ (٢) حَفَّةً مَلُوءَةً مَاءً فَطَارَتْ بِسُرْعَةٍ وَضَرَبَتْ نَفْسَهَا إِلَى تِلْكَ

FAB. XXVI. 1) Sic Ox. Par. Calc., vulg. فِي مَرَّةٍ. — 2) quod TABEAD in ed. mea priore proposueram, probarunt Humb. et Schi., sed redii ad vulgatum تَبَعَدَ propter codd. auctoritatem, quanquam lexica tacent. — 3) Ita Causs. Freyt. Hezel. (gramm. ed. 2.) Schi. cum cod. Par. et Ew., vulg. فَخَلَيْتَ male. Sacyus (in *Journ. des Sav.* 1831. Oct.) proponit فَخَلَيْتَ, et Rask. فَتَخَلَيْتَ. Calc. فَخَلَيْتَكَ. Cod. Ox. تَتْرُبُ. — 4) Gol. coniecturam proposuit حِدِّهِ. Syntip. fab. 39: οὐ χροῖ καὶ τοῖς σκαίοις ἀνδράσι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπίσης ἐντυγχάνειν, ἀλλ' ἐκάστῳ πρὸς τὴν ἰδίαν γνώμην δεόντως προσομιλεῖν.

FAB. XXVII. 1) Sic Ox., vulg. عَلَى حَائِطٍ male. Om. haec verba Schi. cum Par. — 2) حَفَّةً cod. Ew., vid. gloss. sub. حَفَّة. Ox.

xxvii. The Boy & the Scorpion.

A Boy was once hunting the locust and saw a scorpion. He thought that she (was) a great locust and extended his hand to take her (and) then drew back from her. And she said to him if thou hadst caught me in thy hand, thou shouldst have left off hunting the locust.

This means [the way of the man who] that it is fit for a man to distinguish the good from the bad and to give every thing its proper direction [to its order every disposition to its end]

XXV. The Boy.

A boy once threw himself into a river [of water] and he did not know how to swim, so he was nearly being drowned. And he asked help from a man who was going by the road and he turned to him and began to scold him for going down by the river. But the boy said to him: "Oh my friend, rescue me from death and after that scold me."

This means that when they find us fallen into adversity, take him out, and save him, and afterwards scold him, then he will benefit. (then) *bandha*.

صَبِيٍّ مَرَّةً رَمَى (١) نَفْسَهُ فِي نَهْرٍ مَسَاءً وَهُوَ يَكُونُ (٢) يُعْرِفُ بِسَمِيحٍ فَاشْرَفَ عَلَيَّ
 الْغُرُقُ فَاسْتَمَعَانِ بِرَجُلٍ (٣) عَابِرٍ فِي الطَّرِيقِ فَأَقْبَلَ إِلَيْهِ وَجَعَلَ يَسْأَلُهُ عَلَى نَزْوَلِهِ
 إِلَى النَّهْرِ فَقَالَ لَهُ الصَّبِيُّ يَا هَذَا خَلَصْتَنِي أَوَّلًا مِنْ الْمَوْتِ وَبَعْدَ ذَلِكَ لَوْ مَنِي *
 (٤) هَذَا مَعْنَاهُ أَنْ إِذَا وَقَعَ صَدِيقُكَ فِي شِدَّةٍ نَجِّهِ وَخَلِّصْهُ وَفِيهَا بَعْدَ لَوْمَةٍ فَيَكُونُ
 أَحْسَنَ جَمِيلٍ

II

تَكَلَّفُوا, et alteram, qua قَوْلُهُ scribi, كَشَفُوا autem vult servari. Pro
 كَذَبَ قَوْلُهُ pro قَوْلُهُ كَذَبَ, عَلَيْهَا autem vulgo legitur, Nimis
 arbitraria est editoris Calc. mutatio: فَعِنْدَ مَا كُشِفَ الْكُذْبُ لَا قَوْلُهُمْ يَكْفُونَ:
 عَلَى قَدْرِ أَفْعَالِهِمْ. Sacyus quoque (in *Journ. des Sav.* 1831. Oct.) locum
 affectum iudicabat et sic studebat sanare, ut scriberet vel كُشِفَ مَا كُشِفَ
 فَإِذَا مَا كُشِفَ عَنْهَا كَذَبَ قَوْلُهُمْ vel عَنْ حِكْمَةِ قَوْلِهِمْ كَذَبَ.
 Denique quam ego proposui novam emendationem, eam spero doctis probari, quum
 non minus linguae legibus quam sententiarum tenori satisfaciat. cf. gloss.
 s. كَشَفَ. — 12) Vulg. فَيَكْفُونَ activ., male.

FAB. XXV. 1) رُوْحَهُ Ox., بِرُوْحِهِ Par. — 2) يُحْسِنُ Ox. et Par. —
 3) عَدَا مَعْنَى أَنَّهُ لَا عَابِرِ الطَّرِيقِ Ox. Par. — 4) Cod. Ox. et Par.: لا
 يَجِبُ أَنْ يُلَاحَظَ الْإِنْسَانُ عِنْدَ وُجُوعِهِ [فِي الشِّدَّةِ] فِي غَيْرِ مَوْضِعِ
 الْيَوْمِ.

مِنَ (٦) أَلَسْوَا (٧) وَلَا يُكُنْ إِلَى عَمَلِ الزَّفْتِ لِمَا ذَا (٨) أَلْتَمَسْتَ عَمَلِ الْعَسَلِ * هَذَا
 مَعْنَاهُ أَنَّ نَاسًا كَثِيرًا (٩) يَخْضُونَ أَنْفُسَهُمْ (١٠) بِأَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ وَيَدْعُونَ أَنْفُسَهُمْ بِهَا
 خَبِيرِينَ فَعِنْدَ مَا (١١) كُشِفُوا عَنْهَا كُذِّبَ قَوْلُهُمْ * (١٢) فَيُكَاوُوا عَلَى قَدْرِ فَعَلِيمٌ ۝

Hetzel. Mich. Marcel. Bernst. Caus. Freyt. Rask. Schi. Extat quoque
 in cod. Par.; Ox. autem haec habet لَقَدْ لَحَّ عَمْدًا مَوْتَهَا لَقَدْ لَحَّ. —
 6) Sic Calc. Schi. cod. Par., vulg. أَلَسْوَا, cod. Ox. السوا male. —
 7) Par. فَلَمْ يَكُنْ يَكُنْ [leg. يَكُنْ] لِي Ox., اِنْ لَمْ يَكُنْ لِي بِصِيرَةٍ بِعَمَلِ الزَّفْتِ. —
 8) Sic Calc. Ox. et Par., بَصِيرَةٌ غَيْرَ [أَنَّ] أَعْمَلَ الزَّفْتِ. —
 9) Vulgatum est يَخْطُونَ, quod nisi يَخْطُونَ effe-
 ratur cum Calc., vix commodam sententiam efficit. Sed hoc quoque
 valde dubium. Freyt. uncinis inclusum يَخْطُونَ adiecit, وَصَفَ pro خَطَّ
 dictum esse opinatus, quod vix potest probari. Itaque ex coniectura
 scribendum duxi يَخْضُونَ, quod ad sententiam non minus quam verbo-
 rum structuram optime quadrat. Etenim حَصَّ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ est: arro-
 gavit sibi aliquid. In homines igitur dictum est, qui sibi tribuunt multa,
 nihilque perficiunt. Id postea vere sic scriptum inveni in cod. Ew., in
 eandemque coniecturam feliciter incidit Fleischerus apud Schierium, qui
 in contextis eam posuit, ut Raskius quoque fecit. In cod. autem Par.
 fabula in haec verba exit: هَذَا مَعْنَى مَنْ يَتَجَلَّأُ بِمَا لَيْسَ لَهُ وَيَدْعِي عَمَلِ
 هَذَا, ad quae nescio an corrigenda sint verba codicis Ox.: هَذَا
 مَعْنَى مَنْ لَا يَتَجَلَّأُ بِمَا لَيْسَ لَهُ وَيَدْعِي عَمَلِ مَا لَا يَتَجَلَّأُ لَهُ
 10) Plerique editores بِأَشْيَاءَ minus recte. — 11) Deusing. et cod.
 Ew. كُشِفُوا, quod Gol. Hetzel. Freyt. Rask. et Schi. mutarunt in كُشِفُوا.
 Praeterea duplicem Golius coniecturam proposuit, nempe كُشِفُوا vel

XXV. The Beetle and the Bee.

The Beetle once said to the Bee: if thou wouldn't take care with thee, then I would make honey like thee and my mother, and the Bee consented to this. And when she could not (do) like her [this], the Bee stung her with her sting. And when she was dying, she said to herself: most certainly I am worthy of being caught by evil: it was not possible for me to make honey, why [this] did I try to make honey.

This means that many men [give themselves in things an abundance] pretend to be able to do many things, and attribute to themselves skill [that they in it, skillful] and then when they are forced to need in their eyes, it proved to be a lie, and they pay for their sin.

حَنْفَسَةٌ وَحَلَّةٌ

٢٦

١) حَنْفَسَةٌ مَرَّةً قَالَتْ لِحَلَّةٍ أَلْعَسَلِ لَوْ أَخَذْتَنِي مَعَكَ تَعَلَّتْ عَسَلًا مِثْلَكَ
وَأَكْتَرُ ٢) فَأَجَابَتْهَا أَنَّحَلَّةُ إِلَى ذَلِكَ فَلَسَّهَا لَرُ ٣) تَقْدِرُ عَلَى مِثْلِ ذَلِكَ صَرَبْتَهُمَا
أَنَّحَلَّةُ ٤) بِحَمَّتِهَا ٥) وَفِيهَا فِي تَمُوتُ قَالَتْ فِي نَفْسِهَا لَقَدْ اسْتَوْجَبْتُ مَا نَالِي

[add. Ox. الرَّجُلُ] أَخْبِيرُ لَا يَقْدِرُ [add. Par. أَحَدٌ] عَلَى إِصْلَاحِ
[Ox. male الصَّلَاحِ] الشَّرِيرِ.

FAB. XXIV. 1) Haec Golii coni. firmatur cod. Ew. Par. Ox. et pluri-
bus Marcelli codd. mss. Olim legebatur mendosum حَنْفَسَةٌ quod Rask.
ex حَنْفَسَةٌ ortum suspicatur; hoc autem scarabaeum significare putans re-
cepit in contexta. Et animalculum quidem esse testatur Firuzabadius in
Kamuso, sed quale sit, incertum. Alterum quod Golius coniecit خَزْرَنْقَةٌ
vel خَزْرَنْقٌ minus idoneum. — 2) Proxima sic se habent in cod. Ox.
فَعَلَّتْ أَلْحَلَّةُ كَلَامَ أَلْحَنْفَسَةِ فَأَخَذَتْهَا مَعَهَا حَتَّى تَنْظُرَ أَنْ كَانَ تَقْدِرُ تَعْمَلُ
عَسَلًا مِثْلَهَا فَمَا قَدَرَتْ أَلْحَنْفَسَةُ أَنَّهَا تَعْمَلُ عَسَلًا أَبَدًا فَصَرَبَتْهُمَا —
3) Sic Mich. Svanb. Bernst. Schi. Rask. cod. Ew. Apud Erpen. Gol.
Schult. Hetzel. Causs. Freyt. Calc. est يَقْدِرُ. — 4) Coniectura Golii,
quam recepit Calc. Bernsten. mavult بِحَمَّتِهَا. Causs. Freyt. Rask. et
Schi. بِحَمَّاتِهَا ex cod. Par. Erpen. ediderat بِحَمَّالِهَا, quod Deusingio est
بِحَمَّالِهَا, ceteris, qui retinere, بِحَمَّالِهَا. Idem legitur in cod. Ew. et
Ox. Mihi quidem corruptum videtur ex بِحَمَّالِهَا, quod si vel in uno
cod. scriptum invenirem, recipere non dubitarem. — 5) Apud Erpen.
Deusing. Gol. Svanb. legitur فِيهَا. Illud و merito addiderunt Schult.

أسود

١٣٣

أَسْوَدٌ (١) مَرَّةً فِي يَوْمٍ تَلَجٌ * نَزَعَ نِيَابَهُ وَأَقْبَلَ يَأْخُذُ التَّلَجَ (٢) وَيَعْرِكُ يَدَ جِسْمِهِ فَيَقْبِلُ لَهُ (٣) لِمَاذَا تَعْرِكُ جِسْمَكَ بِالتَّلَجِ فَقَالَ (٤) لَعَلِّي (٥) أَيْبِضُ (٦) فَأَنَّى رَجُلٌ حَكِيمٌ قَالَ لَهُ يَا هَذَا لَا تَتَعَبْ نَفْسَكَ فَقَدْ يُمْكِنُ أَنْ جِسْمَكَ يُسْوَدَ التَّلَجُ وَهُوَ لَا (٧) يَبْزُدُكَ إِلَّا سَوَادًا * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ الشَّرِيرَ يَقْدِرُ أَنْ يَفْسِدَ الْخَيْرَ وَأَمَّا (٨) الرَّجُلُ الْخَيْرُ لَا يَقْدِرُ عَلَى إِصْلَاحِ الشَّرِيرِ ٥

vulg. وتمرك. — 10) Sic primus Golius scripsit, eumque secuti sunt editores omnes. Codd. Ew. Ox. et Par. اسأ. Erpen. autem dederat أسى ex vulgari pronuntiatione.

F A B. XXIII. 1) Sic Ox., Par. فِي يَوْمٍ تَلَجٍ, Ew. مَرَّةً, vulg. فِي يَوْمٍ. — 2) Cod. Ew. وَيَعْرِكُ, et infra تَعْرِكُ. — 3) Sic cod. Ox. Par. Caus. لَعَلِّي (4) مَاذَا. — 4) لَعَلِّي quod scripsi pro vulgato لَعَلِّي, sic plane legitur in cod. Ew., idemque receperunt Calc. Schi. Rask. Humb. — 5) Gol. et Caus. أَيْبِضٌ, Schult. Mich. Hirt. Bernst. Calc. أَيْبِضٌ, Freyt. أَيْبِضٌ, Deusing. أَيْبِضٌ: falsa omnia. — 6) قَدَلًا لَهُ et deinde فَمَاجَابُهُ (6) — 7) Sic plane cod. Par. et Schi., Ox. يَبْزُدُكَ السَّوَادَ (nix non desiderat nigredinem), vulg. يَبْزُدُكَ السَّوَادَ incommodum ad sententiam. — 8) الرَّجُلُ الْخَيْرُ propter orationis concinnitatem addidi ex cod. Ox., eundemque secutus omisi أَحَدٌ quod vulgo legitur post يَقْدِرُ. Ceterum in Ox. et Par. fabulae conclusio talis est: هَذَا مَعْنَى أَنَّ أَهْلَ الشَّرِّ لَا يَسْتَطِيعُونَ شَعْلَ الْخَيْرِ وَمَعْلُومٌ أَنَّ الشَّرِيرَ أُخْرَى [أجزى Ox.] أَنَّ يَفْسِدُ الْخَيْرَ وَأَمَّا

XXIII. The Negro.

A negro once in time [day] of snow took off his clothes and began to take the snow and to rub his body with it and [it was said] some one said to him: why [this?] dost thou rub thy body with snow: and he said: perhaps to whiten me. A white man came (and) said to him: Ah! my friend! thou dost whiten thyself and it is [certainly] possible that thy body may blacken the snow but it will become only more black. [it increases unless thou blacken]

This means that the bad man is allowed enough the good man, but [with respect to] the good man, cannot reform the bad man.

XXII. The Thorn.

The Thorn once said to the Gardener: if I had one to take care of me + to plant me in the midst of the garden + to water + to cultivate me then the King would desire to see my leaves + my fruit: so he took it and planted it in the midst of the garden in the most fruitful earth he watered it every day twice and it grew [propagated itself] and its thorn grew thorns and its branches were sent out over every tree which [was] round it and its root was firm in the earth and the garden was full of it and of its many thorns and no one was able to approach it. [One was not able].

This refers to him who has received infirmity + a bad man and ... as often as thou knowest him his evil deeds multiply his influence and as often as thou doest him good he does some evil act against thee.

كُلَّ يَوْمٍ دَفَعَيْنِ (٤) فَفَشَى وَفَوَى شَوْكَهُ (٥) وَتَفَرَّعَتْ أَغْصَانُهُ * عَلَى جَمِيعِ الشَّجَرِ
 آتَى حَوْلَهُ (٦) فَصَالَتْ عَرُوقُهُ فِي الْأَرْضِ وَأَمْتَلَأَ الْبَسْتَانَ مِنْهُ وَمِنْ كَثْرَةِ
 شَوْكِهِ وَفَرَّ يَكُنْ أَحَدٌ (٧) يَسْتَطِيعُ أَنْ يَتَقَدَّمَ إِلَيْهِ * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ يَجَاوِرُ إِنْسَانَ
 سُوءَ فَإِنَّهُ كَلِمَةٌ (٨) أَكْرَمَةٌ (٩) كَثُرَتْ شُرُورُهُ وَتَمَرُّهُ * وَكَلِمَةٌ أَحْسَنَتْ إِلَيْهِ (١٠) أَسَاءَ
 أَلْفَعَلَ مَعَكَ

4) Coniectura Golii. Rask. فَفَشَى هُوَ، (فَعَسَا) Calc. فَعَسَى (4)

Idem ed. Causs. Freyt. Schi.; cod. Par. وَفَرَّعَتْ أَغْصَانَهُ، Rask. coni.

وَأَفْرَعَتْ أَغْصَانَهُ، cod. Ox. وَافْرَعَةُ أَغْصَانَهُ، ceteri et Calc. et cod. Ew.

وَأَفْرَعَتْهُ وَأَغْصَانَهُ. — 6) Erpen. ed. فَصَالَتْ quod Deusingio est فَصَالَتْ.

Gol. coni. فَصَالَتْ idque monente Sacyo (in *Journ. des Sav.* 1831. Oct.)

cum Raskio et ego nunc recepi. Idem latet in scriptura cod. Ew. (فَصَالَتْ)

et Ox. (وَامَلَأَ). Calc. فَصَامْتَلَتْ. Causs. quidem et Freyt. ediderunt

فَصَامْتَلَتْ nixi scriptura codicis Par. فامتلت، quam، quum incommoda

esset ad sententiam، Fleischerus ingeniose mutavit in فَصَامْتَلَتْ، cui Schi.

adstipulatur. Sed, si quid video, illud فامتلت legi debet فَصَامْتَلَتْ

quod utcumque respondet verbo وَأَمْتَلَأَ textus vulgaris; nam quod in

hocce legitur فَصَالَتْ usque ad وَفَرَّ يَكُنْ، in cod. Par. sic contractum est:

تَجَقَّتْ فامتلت لَمْ يَكُنْ. — 7) Sic Causs. Freyt. Rask. cod. Par. Ox.;

ceteri cum cod. Ew. أَنْ يَسْتَطِيعَ. — 8) Sic cod. Ox. et Ew. omnes-

que edd. praeter Schi., qui ex cod. Par. introduxit tertiam personam

أَشْتَدَّ شُرُهُ وَتَمَرُّهُ. — 9) Ox. أَكْرَمَةٌ et deinde أَحْسَنَتْ et مَعَهُ. — 10) Ox.

تَمَرُّهُ praeter Ox. habent etiam cod. Par. Schi. (in Erratis) et Calc.,

ذَب

٢١

ذَب مَرَّةً أَخْتَطَفَ | خِنُوصًا صَغِيرًا وَفِيمَا هُوَ ذَاهِبٌ بِهِ / لِقَبِيلِهِ الْأَسَدِ
 فَأَخَذَهُ مِنْهُ فَقَالَ الدُّبُّ فِي نَفْسِهِ (١) أَنْعَجِبُ (٢) كَيْفَ شَيْءٌ أَغْتَصَبْتَهُ لَا يَثْبُتُ *
 مَعِيَ * (٣) هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ مَا يَكْتَسِبُ مِنَ الظُّلْمِ لَا يَقِيمُ مَعَ صَاحِبِهِ وَأَنْ هُوَ (٤) أَقَامَ
 مَعَهُ فَلَا (٥) يَثْبُتُ بِهِ

العوسج

٢٢

العوسجُ قَالَ مَرَّةً لِلْبُسْتَانِيِّ لَوْ (١) أَنَّ لِي مِنْ (٢) يَهْتَمُّ لِي وَيَنْصِبُنِي فِي وَسْطِ
 الْبُسْتَانِ وَيَسْقِيَنِي وَيَخْدُمُنِي لَكَانُوا أَلْمُوكَ (٣) يَشْتَهُونِي وَيَنْظُرُونَ زَهْرِي
 وَتَمْرِي فَأَخَذَهُ وَنَصَبَهُ فِي وَسْطِ الْبُسْتَانِ فِي أَجْوَدِ الْأَرْضِ وَكَانَ يَسْقِيهِ فِي

FAB. XXI. 1) Sic cod. Ew., ^ععَجِبَ Par., ^ععَجِبَ Ox., vulg. ^عأَعْتَجِبُ. —
 2) Ox., ^عأَنَّ شَيْءٌ قَدْ أَغْتَصَبْتَهُ [scr. ^عأَغْتَصَبْتَهُ] كَيْفَ لَمْ يَثْبُتْ. Cf. Syntip. fab. 52: πάντως και αυτός ἐθαύ-
 μαζον, πῶς ἂν διέμεινε παρ' ἐμοὶ τὸ ἐξ ἀρπαγῆς μοι προσγενόμενον. —
 3) Ox. معنى ملكا يكتسب. — 4) Sic cod. Par. Schi. Rask., rel.
 قَام quod est pro ^عأَقَامَ, ut ^عأَقَامَ fab. III pro ^عأَقَامَ. — 5) Vulg. يَثْبُتِي
 ut يَهْتَمُّ pro يَهْتَمُّ fab. XIX. annot. 5.

FAB. XXII. 1) Mich. Svanb. et Oberl. ^عأَنَّ. Alii ^عأَنَّ male. ^عأَنَّ primus
 Freyt. restituit. — 2) Sic Schi. cum cod. Par., rel. ^عيَهْتَمُّ. (Ox. pro
 يَهْتَمُّ من praebet corruptum مَرَبَهُ.) — 3) Hoc exstat in ed. pr. Rel.
 omnes ^عيَشْتَهُونِي. Cod. Par. ^عيَشْتَهُونِ omisso و sequente. —

XXI. The Wolf. A Wolf once snatched a ^{big} ^{small} lamb
and while he was going away with it, the
lamb met him, and took him from him
and the wolf said to himself - I wonder
how what [somebody] I have seized has not
remained with me. This means, that
what has been gained from injustice does
not remain with its possessor, and if it
remains with him, then he does not know it.

أَسْلَحَفَاةٌ فَلِعَلِّبَهَا ثَقَلٌ طَبِيعَتِهَا لَمْ تَكُنْ تَسْتَقِرُّ وَلَا تَتَوَلَّى فِي الْحَرْبِ
 (٦) فَوَصَلَتْ إِلَى الْحَبَلِ (٧) عِنْدَ مَا اسْتَبْقَاظَ الْأَرْتَبُ مِنْ نَوْمِهِ فَوَجَدَ السَّلْحَفَاةَ قَدْ
 سَبَقَتْ فَتَدَمَّ حَيْثُ لَا (٨) تَنْفَعُ التَّدَامَةُ * (٩) هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ إِذَا كَانَا أَتْنَانِ
 فِي حَرْبٍ فَكَانَ الْوَاحِدُ ضَعِيفًا وَالْآخَرُ قَوِيًّا فَالضَّعِيفُ لَمْ يَنْمَ مِنْ خَوْفِهِ عَلَى
 نَفْسِهِ قَرِيبًا أَنَّ الضَّعِيفَ ظَفَرَ بِالْقَوِيِّ لِحَسَبِ تَوَانِيهِ وَيَعُودُ يَتَدَمَّمُ حَيْثُ لَا
 تَنْفَعُهُ التَّدَامَةُ

- (cf. gloss. s. ذَلَّ), sed hoc incertum est. ذَلَّةٌ exhibet Calc. — 6) Sic
 cod. Ew. Schi. (in Erratis) Rask. Calc. Ceteri cum cod. Par. et Ox.
 فَوَصَلَتْ, et in Ox. quidem per totam fabulam سلحفاة ut masc. tractatur. —
 7) In cod. Par. ipsa fabula finitur verbis عِنْدَ اسْتَبْقَاظِ, et similiter in
 Ox. verbis نَوْمِهِ مِنْ نَوْمِهِ. Reliqua tamen in cod. Ew.
 leguntur ut apud Erpenium. — 8) Erp. ediderat تَنْفَعَتْ, quod Deu-
 singius appellabat تَنْفَعَتْ. Calc. تَنْفَعَهَا. Gol. reliquique omnes et cod.
 Ew. تَنْفَعُ. — 9) Haec quae sequuntur aliquo modo mutata invenies
 ap. Calc. editorem. Prorsus alia leguntur in cod. Par. et Ox.: هَذَا مَعْنَى
 [add. Ox. وَالْحَبَلِ] وَأَخِيرُ مِنَ الْخِفَّةِ [add. Par. وَالْمُدَامَةُ] أَنْ طُولَ الرُّوحِ
 Cf. fab. xxvii.

سَلْحَفَاةٌ وَأَرْنَبٌ

۲.

سَلْحَفَاةٌ وَأَرْنَبٌ مَرَّةً ۱) تَسَابِقًا وَجَعَلَا * أَخَذَ بَيْنَهُمَا أَجْبِلٌ ۲) يَسْتَبِقَانِ
 إِلَيْهِ ۳) فَأَمَّا الْأَرْنَبُ ۴) فَلَا دَلَالَةَ خِفَّتِهِ وَجَرِيهِ * تَوَاتَى فِي الطَّرِيقِ وَتَلَمَّ وَأَمَّا

cascum omne est, ut a recentiore scriptore non possit exspectari, quae erat Sacyi sententia. Vid. glossar. Nullius denique momenti est, quod Calc. editor de sana scriptura desperans substituit أَفْعَالِيْمٌ. — 14) وَمَاذَا Ox. Par. Schi. Sacy l. c., vulg. مَاذَا sine و, Freyt. coni. إِذَا.

FAB. XX. 1) Sic primus scripsit Golius. Apud Erp. est سَلْحَفَاةٌ, Svanb. سَلْحَفَاةٌ, cod. Ew. سَلْحَفَاتٌ, Ox. السَلْحَفَاةُ. — 2) Sic post Golium omnes edd. et cod. Ox. (Par. quoque, ut videtur). Ed. princ. Deusing. et cod. Ew. تَسَابِقُوا وَجَعَلُوا, ed. Calc. تَسَابِقْتَنَا فِي الْأَعْدُوِّ وَجَعَلْتَنَا (et sic per totam fabulam أَرْنَبٌ vocab. ut fem. construxit). — 3) يَتَسَابِقَانِ Ox. — 4) Sic Ox. Par. et Calc., vulg. أَمَّا. — 5) Hanc scripturam docte extricavit Schi. ope codicis Par., eandemque latere arbitror in cod. Ox., ubi جَرِيهِ وَخِفَّتِهِ وَجَرِيهِ. Etiam Marcelum (qui sic vertit in interpretatione gallica ed. 2: *Le lièvre se fiant sur sa légèreté, son agilité et la rapidité si souvent éprouvée de sa course s'arrêta* etc.) talem scripturam sequi, suspicatur Schierius. Erpen. ed. لِأَجْلِ دِقَّتِهِ وَجَرِيهِ et sic plane cod. Ew. praeterquam quod وَجَرِيهِ habet pro وَجَرِيهِ, quod apertum vitium est, ut dudum vidit Golius, qui volebat وَجَرِيهِ vel جَرِيهِ et coniciebat وَدِقَّتِهِ loco وَدَلَّتِهِ. Posthac Caus. Freyt. et Rask. scripserunt لِأَجْلِ دِقَّتِهِ وَخِفَّةِ جَرِيهِ. At وَدِقَّتِهِ aptissimum, دِقَّتِهِ autem codicum testimonio plane destitutum est. دَلَّتِهِ olim accipiebam sensu ذَلَّتِهِ quod maciem et corporis levitatem notare posse putabam

XX. The Tortoise and the Hare.

A Tortoise and a Hare once had a race and ^{placed} the goal between them ^{a hill} to race to and [as to] the Hare on account of [in] his placing confidence in his swift running [swiftness and running - by Hand.] he delayed in the course and slept. But the tortoise, on account of her ^{the} knowledge of her natural heaviness, did not delay in running and arrived at the hill when the Hare woke up from his sleep and found the tortoise had conquered, and was grieved when his grief did not profit. This means that when two are set out [in a war] and one is slow at the other strong, and the weak does not ^{run} through fear for himself, it often happens [it is usual] that the weaker conquers the strong on account of his delay and ^{his} grief does not profit and again when his grief does not profit.

قَالَ لَهُ أَجْزَبُ (٥) كُلِّ وَاحِدٍ يَعْلَمُ نَفْسَهُ أَنَا أَعْلَمُ* أَنَّ الْكَبِشَ لِصُوفِيهِ وَالْعَمَزَ
 (٩) تَطْلُبُ لِلْبَيْنِهَا وَأَنَا الشَّقِيُّ لَا صُوفَ لِي وَلَا لِبَيْنِ (١٠) أَنَا عَمَدٌ وَصُوفِي إِلَى الْمَدِينَةِ أُرْسَلُ
 إِلَى الْمَسَلِخِ لَا تَحَالَةَ * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ الْبَيْنَ (١١) يَعْرِفُونَ فِي الْأَخْطَايَا وَاللُّنُوبِ
 أَنِّي قَدَّمْتُ أَيْدِيَهُمْ يَعْلَمُونَ (١٢) سَوْءٌ (١٣) مُتَقَلِّبِيهِمْ (١٤) وَمَاذَا تَكُونُ آخِرَتَكُمْ ۞

rel. *وَأَلْتَبِيسُ*. — 7) Sic Causs. Freyt. Schi. cod. Ox. et Par., Rask.
 كل من يعمل رأى نفسه. — 8) Ox. *يَصْرَبَانِ*. — 9) Vulg. *يُطَلَّبُ*. Illud sumsi e cod. Ox. in quo totus hic
 locus sic se habet: *أَنَّ الْكَبِشَ تَبْقُو لِحْلِ صُوفِيهِ وَأَعْمَزُ تَطْلِبُو لِبَيْنِهَا*, ubi pro
تَبْقُو leg. *لِجَلِّ* vel *لِجَلِّ*, denique pro *لِحْلِ* leg. *تَبْقُو* vel *يَبْقَى* vel *يَبْقَى*. — 10) Ox. *أَنَّ* et in proximis *تَطْلِبُو لِبَيْنِهَا*. —
 11) Hoc Marcel. in quibusdam suis codicibus scriptum esse perhibet.
 Tuentur id Rask. et Schier. Extat in cod. Ox. et Par., Calc. *يَعْرِفُونَ*.
 Idem Freytagius uncis quidem inclusum adiecit post vulgatum *يَعْرِفُونَ*
 quod Gol. interpretatur: *noti sunt*. Erpen. ipse tamen, qui vertit:
noverunt, videtur legisse *يَعْرِفُونَ*, quemadmodum scriptum extat ap.
 Deusing. et in cod. Ew. — 12) Gol. con. *سَوْءٌ*, quod Calc. et
 Rask. receperunt. — 13) Hanc meam coniecturam probarunt Schi. et
 Rask. Vulgo legebatur *مُنْقَلِبِيهِمْ*. Golii coniecturam *تَقَلِّبِيهِمْ* tuentur Causs.
 et Freyt. (apud hunc tamen uncis inclusum *مُنْقَلِبِيهِمْ* quod nihili est).
 Porro Sacyus (in *Journ. des Sav.* 1831. Oct.) coniecit *مُنْقَلِبِيهِمْ* coll.
 Cor. 18, 34. 26, 228. Quanquam sententia aequae bona est, sive hoc
 sequeris sive illud, tamen obstat codicum auctoritas, qui omnes (Ew.
 Ox. Par.) praebent *مُنْقَلِبِيهِمْ*. Num illos Corani locos auctor respexerit,
 dubitare licet; nec admodum rarum hoc formarum genus, nec tam

أَنسَانٌ وَخَنزِيرٌ

(١) أَنسَانٌ مَرَّةً حَمَلٌ عَلَى بَهِيمَةٍ كَبِشًا وَعَنْزًا وَخَنزِيرًا وَتَوَجَّهَ إِلَى الْمَدِينَةِ
 لِيَبِيعَ / أَلْجَبِيعَ (٢) فَأَمَّا الْكَبِشُ وَالْعَنْزُ فَلَمْ (٣) يَكُونَا يَضْرِبَانِ عَلَى الْبَهِيمَةِ
 وَأَمَّا الْخَنزِيرُ فَإِنَّهُ كَانَ (٤) يَعْرِضُ دَائِمًا وَلَا (٥) يَهْدَأُ فَقَالَ لَهُ الْإِنْسَانُ يَا أَشَرَّ
 الْمَوْحُوشِ لِمَاذَا الْكَبِشُ (٦) وَالْعَنْزُ سَكَتَ لَا (٧) يَضْرِبَانِ وَأَنْتَ لَا تَهْدَأُ وَلَا تَسْتَقِرُّ

Calc. ed. scripsit: أَنَّهُ يَجِبُ لِلنَّاسِ [لِلْإِنْسَانِ?] أَنْ يَشُدَّ الْمَعْرُوفَ لِأَهْلِهِ
 لَهُ وَمُسْتَحْقِيهِ وَلَا يَطْرَحَهُ لَهُ Ceterum pro مُسْتَحْقِيهِ plerique scribunt
 مُسْتَحْقِيهِ. Addo Syntip. fab. 45: 'Ο μύθος δηλοῖ, ὡς ἐκείνους χρῆ
 εὐεργετεῖν, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡ ἀντάμειψις τῆς εὐπορίας ἐλπίζεται. — 11) إِلَى
 أَهْلِهِ Ox.

FAB. XIX. 1) Ox. رَجُلٌ — 2) Sic Ox., rel. فَأَلْكَبِشُ. — 3) Sic
 Caus. Freyt. Schi. sec. cod. Par., Ox. يَضْرِبَانِ, Calc. يَكُونَا يَضْرِبَانِ, Rask.
 يَكُونَا يَضْرِبَانِ, vulg. (et cod. Ew.) يَكُونُوا يَضْرِبَانِ quod negligentius dictum
 est. cf. Evang. infant. Christi cap. 21: قَوْمًا أَمْصَبًا pro قَوْمًا أَمْصَبًا
 et fab. xx ed. princ. et Deusing. تَسَابَقُوا وَجَعَلُوا pro تَسَابَقُوا وَجَعَلُوا. —
 4) Sic luculenter scriptum est in cod. Ew. probante Schierio (in Erratis).
 Calc. يَعْترِضُ. Vulg. يَعْرِضُ quod minus aptum videtur. Ox. loco ver-
 borum يَعْرِضُ فَإِنَّهُ كَانَ يَعْرِضُ habet haec: (ubi يعوص
 corruptum videtur ex يَعْرِضُ vel يَعْرِضُ). — 5) Vulg. يَهْدَى (cod. Ew.
 يَهْدَى male) ex ore vulgi. يَهْدَأُ tenent Calc. Schi. et Rask., et Golius
 iam aut hoc aut يَهْدِينِ putabat scribendum. Idem fere cadit in تَهْدَأُ
 quod infra legitur (ubi cod. Ew. peius etiam تَهْدَى). — 6) Sic solus Ox.,
 3*

111. The man and the pig.

A man once carried on a beast a ram and a goat and a pig and went [turned himself] to a town to sell all. And [with regard to] the ram & the goat [and they] did not move about upon the beast, but [with regard to] the pig [he] resisted continuously and was not quiet and the man said to ~~them~~ ^{him}, "ah! worth of beasts! why this? The ram and the goat [were] silent, they did not move about, and they were quiet and were not still." The pig said to him, "I know his own trouble [himself]. I know that the ram for his wool and the goat is wished for its milk and I miserably! I have no wool and no milk, I as soon as I come [near coming] to the town shall be sent to the flaying place without delay."

This means that they also are immersed in sins and in crimes which their hands have done before know that their evil is before them [evil to be the state of their future life] and what their future life will be.

XVIII. The Man and the Horse. A man was riding
a mare and she was pregnant. And while he was
on the road [in a certain way] he brought forth
a foal. And he followed his mother not far
then stood and said to his master: Ah! my master,
thou seest that I am small [we small] and
that I am not able to walk, and if thou givest
& leavest me here, then I shall die but if thou
talkest me with thee and teachest me until
I am stronger, then I will carry thee upon
my back and will take thee swiftly
whithersoever thou desirest. The man then

that bestows [this benefit] on those worthy of it [its friends], and who are
worthy of it and do not reject it.

أُنْسَانٌ وَفَرَسٌ

١) حَامِلًا وَفِيهَا هُوَ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ
 ٢) أَنْتَجَتِ ابْنًا فَتَبِعَ أُمَّهُ ٣) غَيْرَ بَعِيدٍ ثُمَّ وَقَفَ وَقَالَ لِصَاحِبِهِ يَا سَيِّدِي تَرَانِي
 صَغِيرًا وَلَا أَسْتَطِيعُ ٤) الْمَشَى ٥) وَأَنْ مَضَيْتَ وَتَرَكْتَنِي هَاهُنَا ٦) فَهَلِكْتُ وَأَنْ أَنْتَ
 أَخَذْتَنِي مَعَكَ وَرَبَّيْتَنِي إِلَى أَنْ ٧) أَقْوَى فَحَمَلْتَكَ عَلَى ظَهْرِي ٨) وَأَوْصَلْتَكَ
 سَرِيعًا إِلَى حَيْثُ تَشَاءُ * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّهُ ٩) يَجِبُ أَنْ ١٠) يُسَدَّ الْمَعْرُوفَ ١١) لَا هَلَا
 وَمُسْتَحْقِيهِ وَلَا يَطْرَحُوهُ

F. A. B. XVIII. 1) Ed. princ. Deusing. Svanb. Calc. et cod. Ox. حَامِلَةٌ.
 Rel. edd., cod. Ew. Par. (ut videtur) et ipse Erpen. in annot. حَامِلًا. —
 2) Sic correxi, vulg. أَنْتَجَتِ, cod. Ox. قَوْلَدَت. — 3) غَيْرٌ vult
 Schi. (in Erratis). — 4) الْمَشَى Calc. — 5) وَأَنْ مَضَيْتَ scriptura
 cod. Paris. (vid. Sacy in *Mug. encycl.* vi, 6. p. 363) et Ox., quam
 recepere Bernst. Causs. Freyt. Schi. Humb., وَأَنْ مَضَيْتَ correxerunt ed. Calc.;
 Erpen. ac rel. edd. nec non cod. Ew. وَمَضَيْتَ. — 6) قَدْ هَلِكْتُ لَا
 Ox. — 7) Sic Freyt. Schi. Rask. Humb.; rel. أَقْوَى male. —
 8) Ox. وَأَوْصَلْتَنِي سَرِيعًا لِمَوْضِعِ أَنْ تَشَاءُ. — 9) يَجِبُ cod. Ew. male.
 Ox. يَجِبُ لِلْأُنْسَانِ أَنَّهُ. — 10) Hoc suadente Fleischero primus e
 cod. Par. restituit Schierius. Olim sequebar Freytagi coniecturam يُسَدُّ.
 Rask. perstitit in vulgata scriptura يُسَدُّ quae praesidium quoddam suum
 habet in cod. Ox. (ubi يَشُدُّ) et Ew. (ubi يُشَدُّ pro يُسَدُّ). Denique

١) ثُمَّ تَلَوْمِي لَالَهُ آخِرَ * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ (٢) يَنْفِقُ مَالَهُ فِي الْخَطِيئَةِ (٣) ثُمَّ يَحْتَجِجُ
 أَنَّ اللَّهَ أَفْقَرُهُ

أَنْسَانُ أَسْوَدُ

١٧

١) أَنْسَانٌ مَرَّةً رَأَى رَجُلًا أَسْوَدَ وَهُوَ وَاقِفٌ فِي السَّمَاءِ يَسْتَحِمُّ فَقَالَ لَهُ يَا أَخِي
 لَا تُعْكِرِ النَّهْرَ فَإِنَّكَ لَا تَسْتَطِيعُ (٢) الْبَيَاضَ وَلَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ أَبَدَ الدَّهْرِ * هَذَا
 مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَطْبُوعَ لَا (٣) يَتَغَيَّرُ طَبْعُهُ

Schi. cod. Par. et Ox., vulg. مَالِك. — 3) Cod. Par. لَسْبِي، Ox.
 ثُمَّ تَلَوْمِي لَالَهُ آخِرَ، vulg. Sic Causs. Schi., [بَسْبِي] بسى. — 4)
 Deusing. et Svanb. ثُمَّ تَلَوْمِي لَالَهُ آخِرَ، Ox. [تَلَوْمِي] leg. [تَلَوْمِي]،
 لَأَنَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ تَلَوْمِي لَالَهُ آخِرَ، Calc. تَلَوْمِي فِي الْآخِرَةِ، Par. لِلْآخِرَةِ
 لَأَنَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ تَلَوْمِي لَالَهُ آخِرَ. — 5) Sic cod. Ox. et Par. (ut videtur), porro
 Causs. Freyt. Schi. Humb., vulg. ut cod. Ew. نَفَقَ، quod si praeferes,
 scribes certe مَالَهُ pro مَالَهُ. Cf. fab. xxviii. Rask. أُنْفَقَ مَالَهُ، Calc.
 حَجَلٌ فِي (6) Ox., Calc. autem sic finit sententiam: أَلَاخِرَةَ فَيَقُولُ أَنَّ اللَّهَ أَفْقَرُهُ.
 أَلَاخِرَةَ فَيَقُولُ أَنَّ اللَّهَ أَفْقَرُهُ.

FAB. XVII. 1) Ox. حَكِيمٌ يَوْمَ [i. e. يَوْمًا] رَمَى — 2) Gol. scri-
 bendum esse putabat الأبيضا ص sine ulla necessitate. — 3) Sic cod.
 Par., Calc. يَغْيِرُ طَبْعَهُ. Cod. Ox. hanc habet fabulae con-
 clusionem: مَعْنَى الَّذِي فِيهِ طَبْعٌ مَا يَغْيِرُ.

VII. The Negro. A man once saw a Negro,
and he (was) standing in the water washing
himself and he said to him: Al! my Brother,
do not make the river turbid and thou canst
not whiten thy skin [behold 'Tee! thou hast
not power over the whiteness], and thou
never canst [thou hast not power over
it. even the time]. This means that
natural quality is never changed [nor
its nature]

withering and dying: The sower said, because its soil
is the mother of the wild plants and the soil of this
is its stepmother.

This means that the education of a mother
is better for a child than the education of a
stepmother [wife of a father].

XVI. The Man and the Idol. A man had an idol in his
house: he worshipped it & he used to sacrifice with every
day [a sacrifice] and spend the whole (of his money)
which he poured upon this idol, and it appeared to
him saying: do not spend thy (property) upon
me [then] afterwards, thou wilt not have me
in another life. This refers to him who
spends his goods [what he has] on his sin,
then he accuses himself that God has made
him poor.

الْبِسْتَانِيُّ (١) لِأَنَّ الْبَيْرِيَّ * تَرْبِيَّةَ أُمِّهِ وَهَذَا تَرْبِيَّةَ أَمْرَأَةِ أَبِيهِ * هَذَا مَعْنَاهُ أَنْ
 (٢) تَرْبِيَّةَ أُمِّهِ لِلْأَوْلَادِ أَفْضَلُ مِنْ تَرْبِيَّةِ أَمْرَأَةِ الْآبِ

١٦
 أَنْسَانُ وَصَنَمٌ

أَنْسَانٌ كَانَ لَهُ صَنَمٌ فِي بَيْتِهِ يَعْْبُدُهُ وَكَانَ يَدْبَحُ لَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ ذَبْحَةً
 فَأَفْتَى أَجْمِيعَ مَا يَمْلِكُهُ عَلَى ذَلِكَ الصَّنَمِ (١) فَشَاحَصَ لَهُ قَائِلًا لَا تُفْنِ (٢) مَا لَكَ (٣) عَلَى

(الجوى سريع الدبول والعطب), quoniam sic demum sententiarum concin-
 nitas orbem suum conficeret, praesertim quum in cod. Par. quoque similem
 verborum accessionem esse dixisset Saeyus (in *Magas. encyclop.* VI. T. 6.
 p. 360) et egregie illa commendarentur Syntipae fab. 32, ubi haec:
*πῶς τὰ μὲν ἄγρια φυτὰ μῆτε φυτευόμενα μῆτε ἐργαζόμενα ὠραία πεφύ-
 κασι, τὰ δὲ τῆς ἑμῶν φυτηνομίας πολλάκις ζηροαίνεταί.*
 Probavit mea Raskius, eademque verba deinde Schi. dedit ex cod. Par.
 A cod. Ew. vero absunt. Ceterum Calc. quoque editor lacunam esse in
 hac fabula bene sensit, sic autem tentavit explere, ut scriberet: فَقِيلَ لَهُ
 لِمَاذَا لَا تَرْبِيَّ السَّبْقَلِ الْبَيْرِيَّ بَيْتِي الْمُنْتَظَرِ وَهُوَ غَيْرُ مُخْدَمٍ فَقَالَ الْبِسْتَانِيُّ
 تَرْبِيَّةَ أُمِّهِ الْحَجَّ. — 4) Haec verba primus Schi. ex cod. Par. adiecit,
 eademque leguntur in Ox. Ex Syntip. l. c. huc refer verba ὡς τὰ ἄγρια
 τῶν φυτῶν. — 5) Tَرْبِيَّةٌ hoc et proximo loco Calc. ed. et cod. Ox.
 exhibent. Vulg. تَرْبِيَّ hic et تَرْبِيَّ infra. Necessarium tamen illud non
 duco, siquidem V. quoque coniug. verbi رَبَّى habet signif. activam, quod
 negare non debebat Saeyus (in *Journ. des Sav.* 1831. Oct.).

FAB. XVI. 1) فَشَاحَصَ لَهُ قَائِلًا Calc. et cod. Ew. cf. fab. XIV. annot. 1.
 2) Sic Freyt. Humb. فَتَرَايَا [فَتَرَايَا] لَهُ الصَّنَمِ قَائِلًا لَهُ

317
 Freyt. Humb.

انسان واموت

١٤

انسان مرة حمل جرزة حطب فتقلت عليه فلما آعبا وصاجر من
 حملها رمى بها عن كنفه ودعا على روحه باموت (1) فشخص له قائلا * هوذا انا
 لما ذا دعوتني فقال له الانسان دعوتك لتترفع هذه جرزة الحطب على
 كنفى * هذا معناه ان (2) العالم باسره يحب الحياة (3) الدنيا (4) وانما يملون
 الضعف والشقاء

بستانى

١٥

بستانى يوما كان ينقى البقل (1) فقيل له لما ذا البقل البسى (2) بهى
 المنظر وهو غير مخدوم (3) وهذا الجوى سريع الدبول والعتب قال

Ox.; Calc. autem totam hanc sententiam ita mutavit: هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ الْخَفِيرَ
 قَدْ يَطْنُ فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ كَبِيرٌ فَيَطْلُبُ لَهُ مَاجِدًا وَذَكَرًا كَثِيرًا

FAB. XIV. 1) فَحَصَرَ لَهُ شَخْصَ قَائِلًا Calc., cf. cod. Ew., cf. في هذه الدنيا
 fab. xvi. annot. 1. — 2) أَهْلَ الْعَالَمِ Calc. — 3) وَهُوَ يَهَيُّ الْمَنْظَرَ
 Par. — 4) Sic plane Par., et Ox. quoque يَمْلُونَ [leg. وانما] وما يمل من الضعف والشقاء
 vulg. الضعف والشقاء.

FAB. XV. 1) Ox. فقال له قائلا قال له. — 2) Cod. Ox. ordine
 inverso: هُوَ يَهَيُّ الْمَنْظَرَ. Pessimum est autem, quod
 Gol. Schult. Mich. et ipse Causs. ediderunt غير مخدوم — 3) Haec
 verba ego pridem interposui sec. cod. Ox. (in quo huiusmodi sunt وهذه

IV. A man and Death. A man was once carrying a fag of wood and it was oppressing him and when he was wearied & distressed by its burden, he threw it from his shoulder, and called [for himself] when death appeared before him, saying, behold me! why ever hast thou called me? And the man said to him, I called thee that thou shouldst lift the fag of wood upon my shoulder. This means that the whole world loves earthly life even if they are weary of weakness & misery.

V. The Gardener. A gardener was one day pre-
siding a blank and (some one) said to him: why
[this] (is) the blank of the field, beautiful [if] in
appearance [and] [this] without being cultivated
tod. & [this] the garden plants, quick []

1) بَعُوضَةٌ⁵ (يَعْنِي نَامُوسَةً) وَقَفَّتْ عَلَى قَرْنِ تَوْرٍ فَطَقَّتْ أَنَّهُمَا³ قَدْ ثَقَلَتْ عَلَيْهِ فَقَالَتْ لَهُ إِنْ كُنْتُ قَدْ ثَقَلْتُ عَلَيْكَ⁴ فَأَعْلِمْنِي حَتَّى أَطِيرَ عَنْكَ فَقَالَ التَّوْرُ يَا هَذِهِ مَا شَعَرْتُ لِمَنْ نَزَلْتُ وَلَا أَدْرِي لِمَنْ طَرْتُ * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ⁶ يَطْلُبُ أَنْ يَجْعَلَ لَهُ ذِكْرًا وَمَجْدًا وَهُوَ ضَعِيفٌ خَفِيرٌ

certae sunt. Syntip. fab. 42: οἱ τῶν πλειόνων ὀρεγόμενοι καὶ τῶν ἐν χερσὶν ὀλίγων στερισκονται, idemque fab. 27 huic simillima: οἱ πολλοὶ τῶν πλειόνων ὀρεγόμενοι καὶ τῶν ὀλίγων ἐκπίπτουσιν. Cf. Aesop. fab. 24.

F A B. XIII. 1) Ox. بِرَغَشَةٍ⁵ omissis (ut in Calc.) verbis يَعْنِي نَامُوسَةً, addito tamen يَوْمًا i. e. يَوْمًا. — 2) Freytagi correctio, vulg. يُعْنِي ut fab. II. — 3) قَدْ ex ed. pr. restitui, legitur in cod. Par. A Deusingio relicuisque omnibus omissum. — 4) Sic cod. Ox. et Par., vulg. ف om. — 5) Ita Gauss. Freyt. Schi. Rask. Humb., idque emendatius est, quam quod apud rel. et in cod. Ew. legitur هَذَا quanquam hoc etiam ferri potest, modo deinceps cum Deusing. et Calc. scribatur نَزَلْتُ et طَرْتُ, quod est negligentius dicendi genus. In cod. Ox. haec ita leguntur: فَقَالَ لَهَا التَّوْرُ بِهِدْ [يَا هَذِهِ] أَنَا [add. مَا] حَسَبْتُ [i. q. حَسَبْتُ] بِكَ وَقَفَّتْ نَزُولِ [نَزُولِكَ] [leg. وَقَفَّتْ تَطِيرِي] [pr. تَطِيرِينَ] وَأَعْلَمَ بِكَ مَا حَسَبْتُ بِكَ فِي وَقَفَّتْ نَزُولِكَ وَلَا إِذَا أَنَّتِ طَرْتُ أَعْلَمَ بِكَ. Ceterum ex his et ex cod. Ew. sumsi scripturam طَرْتُ pro vulg. صَرَرْتُ, et vix recuso cum Schierio bis scribere لَمَّا pro لِمَنْ. Syntip. fab. 47: οὔτε ἐλθόντος σου ἠσθόμεν οὔτε ὑποχώροῦντά σε γινώσομαι. — 6) يُرِيدُ

أمراة ودجاجة

١٢

أمراة كان لها دجاجة تبيض في كل يوم بيضة فبصت فقالت الامراة
 في نفسها ان انا (١) اكثر (٢) علفها تبيض (٣) في كل يوم * بيصتين فلما (٤) كثر
 علفها (٥) انشقت (٦) حوصلتها فماتت * هذا معناه ان ناسا كثيرا بسبب ربح
 (٧) يسير يهلكون رأس ماله

annot. vel سبع vel سبعة scribebndum censuit. Et سبع quidem habent
 cod. Ox. et Par., cod. Ew. سبع (i. q. سبع, cf. gloss.). Sive سبع dixit
 auctor sive سبعة, voluit certe leonem, simul tamen, ni fallor, allusit
 numero septenario hoc sensu: at singularis, quem pario, catulus leo
 tamen est, qui unus septem tui generis aequat robore. — 8) أخير
 Ox.

F A B. XII. 1) أكثرت Ox. — 2) طعنتها hic et infra Calc. arbi-
 trario, ut videtur. — 3) Haec ex cod. Ox. et ed. Calc. inserui. —
 4) Sic cod. Ew., Ox. أكثرت علفها, Calc. كثرت في طعنتها, vulg.
 كثر علفها. — 5) كُتِرَتْ admisi auctoritate cod. Ox. permotus.
 Sed vix minoris pretii est scriptura تَشَقَّتْ, quam olim tuebar Erpenio
 auctore, cod. Ew. et Par. firmatam et Schierio probatam. Est autem
 تَشَقَّتْ i. q. تَشَقَّقَتْ, quod restituere primus conatus est Golius (in Er-
 ratis), quodque probarunt Mich. Svanb. Bernst. Humb. Calc. —
 6) حصليتها Ox. — 7) Hoc ex cod. Paris. (v. Magas. encyclop. VI, 6.
 p. 360 et Schier.) Causs. Freyt. Schi. Humb. Rask. posuere pro eo quod
 olim legebatur كثير et quod cod. Ew. et Ox. nec non ed. Calc. tuentur.

Potest hoc ita defendi, ut sententia sit: Multi propter lucrum magnum
 (i. e. aliquo modo augendum) perdunt opes suas parvas, quae tamen

III. The Woman and the Hen. A Hen belonging to a
Woman laid every day a silver egg, and the woman
saw to herself if she [multiplied] increased her food
she would lay every day two eggs & when she increased
her food, her crop burst and she died. This means
that many men through desire of a little gain lose
their capital [the head of their wealth].

III. The Gnat & the Bull. A gnat is a widge, was
standing upon the horn of a bull and thought that she
was certainly oppressive to him and [so] said to him
I am oppressive to thee, tell me and I will fly
away from thee. and the Bull said, what my fine
lady [thou] I did not know why thou camest down
and I knew not why thou flewst away.

This refers to him who seeks that there should
be [none] given to him [brain & guts] [and he]
through he is weak and without strength.

V. The Lion and the Linnen. A Lion once went to a
Linnen saying to her, I produce in every year many
young ones [offspring a multitude] and thou hast
only brought forth in all thy time one or two and
the Linnen said to her: thou hast said truly, only if
there was only one he was a lion [except for this and
if there was one she a linn].

This means that one strong child is better
than many weak children. [offspring a multitude
weak ones]

367 112

وَنَعَلَمَ مِنْ حَارِبُونَ لَفَعَلْنَا ذَلِكَ * هَذَا مَعْنَاهُ ⁴⁾ أَنَّهُ مَا سَبِيلَ الْإِنْسَانِ أَنْ
يَحَارِبَ مَنْ هُوَ أَشَدُّ بَأْسًا مِنْهُ

أَرْنَبٌ وَوَلَبْوَةٌ

11

أَرْنَبٌ مَرَّةً ¹⁾ أَعْمِرَتْ عَلَى اللَّبْوَةِ قَالِيَةً لَهَا * أَنَا ²⁾ أَنْتَجُّ فِي كُلِّ سَنَةٍ أَوْلَادًا
كَثِيرَةً وَأَنْتِ إِمَّا تَلِدِينَ فِي كُلِّ عُمْرِكَ وَاحِدًا أَوْ اثْنَيْنِ فَقَالَتْ ³⁾ لَهَا اللَّبْوَةُ
⁴⁾ صَدَقْتِ غَيْرِ ⁵⁾ أَنَّهُ ⁶⁾ وَإِنْ كَانَ وَاحِدًا فَهُوَ ⁷⁾ سَبْعَةٌ * هَذَا مَعْنَاهُ أَنْ وَلَدًا
وَاحِدًا مُبَارَكًا ⁸⁾ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَادٍ كَثِيرَةٍ عَاجِزِينَ

Sacyus (gr. ar. II, 172. ed. 1.), receperunt Mich. Svanb. Bernst. Schi.
Rask. Calc. — 3) Ox. أَنَّمَا نَعْرِفُكُمْ — 4) Sic Ox. et Par., vulgo
legitur مَنْ pro مِّنْ، أَنَّ pro أَلَّا، أَنَّهُ pro مَا أَنْ،

FAB. XI. 1) Sic Ox. et Par., vulg. عَمِرَتْ عَلَى لَبْوَةٍ قَالِيَةً. — 2) Edi-
tores plerique أَنْتَجُّ male, al. أَنْتَجُّ. — 3) Sic Ox. et Par., vulg.
لَهُ. — 4) Sic primus scripsit Freyt. quem Schi. Rask. et Humb. se-
quuntur, Ox. أَنْتِي ut supra صَدَقْتِي، Calc. صَدَقْتِ، rel. omnes صَدَقْتِ. —
5) أَنَّهُ ex coniectura pridem ego posueram, idque ipsum in ed. princ.,
cod. Ox. et Par. scriptum inveni postea, receperunt Schi. Rask. et Humb.,
Calc. correxit أَنَّ وَلَدِي. Deusing., quem plerique sequuntur, edidit
أَنَا، quod Herbinus opinatur loco أَنَّ أَنَّ dictum esse. Freyt. أَنَّا. Cod.
Ew. أَنَّا male. — 6) Ox. et Par. أَنَّ. — 7) سَبْعَةٌ ex vulgari pro-
nuntiatione i. q. سَبْعَةٌ leaena, fera. Golius et Bernst. maluerunt سَبْعَةٌ
quod Herbino quoque placuit; Marcel. interpretatus est leonem, et in

فِي فَعْلِكَ (١) أَنْ تَرْتَمِيَهُ (٢) طُلُوعِكَ قَبْلَ نَزُولِكَ * هَذَا مَعْنَاهُ (٣) مَنْ يَنْقِرُ بِرَأْيِ
نَفْسِهِ بِغَيْرِ مَشُورَةٍ

أَرَانِبُ وَتَعَالِبُ

١٠

النَّسُورُ مَرَّةً وَقَعَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْأَرَانِبِ حَرْبٌ (١) فَمَضُوا الْأَرَانِبُ إِلَى التَّعَالِبِ
يَسُومُونَ مِنْهُمْ (٢) أَخْلَفَ وَالْمُعَاضِدَةُ عَلَى النَّسُورِ فَقَالُوا لَكُمْ لَوْ لَا (٣) عَرَفْنَاكُمْ

(?) الامر ان تر habet Ox. pro 5) — (?). — Ox. اسمت

6) Par. قبل نزولك كيف تطاع وبعد ذلك نزلت. Idem voluisse vi-

detur scriba cod. Ox. ubi legitur: نزولك كيف تطاع وبعد ذلك انزل. —

7) Hanc sententiam recepi ex cod. Par., eaque Syntipae (fab. 10.) testi-
monio valde commendatur: οὗτος ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς αὐτοβούλους
πράττοντας καὶ μὴ πρότερον συμβουλευομένους. Post Erpenium edd.

omnes hanc dederant satis insulsam sententiam: أَلَدِي يَنْزِلُ إِلَى أَسْفَلِ

أَلَجْرٍ وَلَا يَعْرِفُ يَعُومَ حَتَّىٰ إِلَىٰ فَوْقَ وَجْهِ أَلْمَاءِ. Quibus sic mederi stu-

debat Sacyus (in Journ. des Sav. 1831. Oct.), ut pro إِلَىٰ فَوْقَ pone-

ret فِي فَوْقَ vel عَلَا فَوْقَ, ac simili ratione Calc. editor, qui scripsit

يَقَعُ فِي أَلْمَاءِ أَنْ يَنْزِلُ أَسْفَلَ أَلَجْرٍ وَلَا يَعْرِفُ يَعُومَ حَتَّىٰ إِلَىٰ فَوْقَ.

Sed haec inanis sententia, quam tenent etiam cod. Ew. et Ox. (معنى

الناس [الأنسان] أَلَدِي يَنْزِلُ أَسْفَلَ أَلَجْرٍ وَلَا يَعْرِفُ يَعُومَ فَوْقَ وَجْهِ أَلْمَاءِ,
prorsus eliminanda est.

FAB. X. 1) فَمَضَتْ Calc. — 2) أَخْلَفَ quod ed. Erp., retinui ex
auctoritate cod. Ox. Par. et Ew., qui praeterea offert وَالْمُعَاضِدَةُ pro
وَالْمُعَاضِدَةُ, quod in Ox. et Par. est. أَخْلَفَ coni. Golius, probavit

These birds certainly done wrong in [they act] acting
so, because they did not consider how to get
help again before they went down, & they
going up was not considered before they going down.
This is a lesson to be learned by everybody
to his own counsel without advice.

I. The Hares & the Foxes. Once war broke out [happened]
between the eagles and the hares, and the hares
went to the foxes, and asked for their hostility
and help against the eagles, and they said to them,
if we had not known you and were aware
against whom you go to war we should do so.

This means that it is not right for a man
[the way of a man] to make war with him
who is stronger [in might] than himself.

VIII. The Gazelle & the Lion. A gazelle once from his fear of
the hunters fled to a cave and a lion entered it and se-
arched him. And he said to himself, alas [O woe, I]
am miserable! for [I thought] I fled from man and fell
into a laund which is stronger than they [which
stronger than them before]. This means that he
fleees on account of a small fear [than] falls
into a great evil [affliction].

IX. The gazelle & the Lion. A gazelle once was thirsty
and went into a cistern [well] of water to drink & the
water in [the well] is too deep [then as for him]
when he tried [to] the ascent, he could not and the
fox said to him and said to him, Ah! my brother,

عَزَّالٌ وَأَسَدٌ

٨

١) عَزَّالٌ مَرَّةً مِنْ (٢) خَوْفِهِ مِنَ الصَّيَّادِينَ * أَنَّهُزَمَهُ إِلَى مَغَارَةٍ فَدَخَلَ إِلَيْهِ الْأَسَدُ
 (٣) فَانْتَرَسَهُ فَقَالَ * فِي نَفْسِهِ الْوَيْلُ لِي أَنَا (٤) الشَّقِيَّ لِأَنِّي هَرَيْتُ مِنَ النَّاسِ وَوَقَعْتُ
 فِي يَدِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ (٥) بِأَسَا * هَذَا مَعْنَاهُ مَنْ يَفِرُّ مِنْ خَوْفِ يَسِيرٍ (٦) فَيَقْعُ
 فِي بَلَاءٍ عَظِيمٍ

عَزَّالٌ وَتَعَلَّبٌ

٩

١) عَزَّالٌ مَرَّةً عَطَشٌ (٢) فَجَاءَ إِلَى عَيْنِ مَاءٍ يَشْرَبُ وَكَانَ الْمَاءُ فِي جَبِّ عَمِيقٍ
 ثُمَّ إِنَّهُ مِمَّا رَامَ عَلَى الطَّلُوعِ ثُمَّ يَقْدِرُ (٣) فَنَظَرَهُ التَّعَلَّبُ فَقَالَ لَهُ يَا أَخِي (٤) قَدْ آسَأْتُ *

Ox. — 5) Cod. Ew. سَبَعًا et infra السَّبْعُ sec. vulgi appellationem. (vid. Humb., *Guide de la conversation arabe*. Par. 1838. p. 63.)

FAB. VIII. 1) Ox. et Par. (antiquior fortasse scriptura. conf. fab. II.) — 2) Ox. et Par. — 3) فَآكَلَهُ فَقَالَ الْإِيْلُ — 4) Ita Freyt. Schi. Humb., rel. (et. Calc. Rask. et cod. Ew.) Ox. — 5) بالأساس Calc. — 6) Sic scripsi ex auctoritate cod. Ox. et Par., vulg. يَقْعُ.

FAB. IX. 1) Ox. Par. cf. fab. II. — 2) Ox. proxima ad يَقْدِرُ usque sic habet: فَجَاءَ إِلَى جَبِّ مَاءٍ فَشَرِبَ بَشْرَهُ [بَشْرَهُ leg. بَشْرَهُ] ثُمَّ رَانَ [أَرَانَ] الطَّلُوعُ: فَتَوَلَّى إِلَى جَبِّ مَاءٍ فَشَرِبَ مِنْهُ بَشْرَهُ [بَشْرَهُ] Par.: فَكَمْ يَسْتَطِيعُ [يَسْتَطِيعُ] ثُمَّ رَامَ الطَّلُوعُ فَكَمْ يَسْتَطِيعُ [يَسْتَطِيعُ] — 3) Sic cod. Ew. et Par., vulg. فَتَوَلَّى إِلَى جَبِّ مَاءٍ فَشَرِبَ بَشْرَهُ. — 4) Sic Par., vulg. آسَأْتُ، Calc.

تَدْ دَخَلُوا وَلَا أَرَأَىٰ أَنْ خَرَجَ * مِنْهُمْ ^{١٠} وَلَا وَاحِدٌ * هَذَا مَعْنَاهُ ^{١١} أَذَهُ مَا سَبِيلُ
^{١٢} الْإِنْسَانِ أَنْ يَهَاجِمَ عَلَىٰ أَمْرِ الْإِ ^{١٣} حَتَّىٰ يُمَيِّزَهُ ٥

أسد وأنسان

v

أَسَدٌ مَرَّةً وَجَدَ إِنْسَانًا عَلَى الطَّرِيقِ فَجَعَلَ يَتَشَاجَرَانِ بِالْكَلامِ عَلَى الْقُوَّةِ
 وَشِدَّةِ الْبَيَاسِ ^١ وَالْأَسَدُ ^٢ يُطِيبُ فِي شِدَّتِهِ وَبَيَاسِهِ فَنظَرَ الْإِنْسَانُ عَلَى حَاطِطِ
 صَوَارَةٍ رَجُلٍ وَهُوَ يَخْنُقُ الْأَسَدَ فَصَحَّحَكَ الْإِنْسَانُ فَقَالَ لَهُ الْأَسَدُ لَوْ ^٣ كَانِ
 السَّمِيعُ مُصَوِّرِينَ مِثْلَ بَنِي آدَمَ ^٤ لَمْ يَقْدِرِ الْإِنْسَانُ يَخْنُقُ ^٥ سَبْعًا بَدَلًا كَانَ السَّمِيعُ
 يَخْنُقُ الْإِنْسَانَ * هَذَا مَعْنَاهُ أَنْ مَا يَزَكِي الْإِنْسَانَ بِشَهَادَةِ أَهْلِ بَيْتِهِ ٥

II, 71

لَا كِنِ إِلَىٰ أَرَىٰ عِنْدَكَ أَقْدَامَ كَثِيرٍ قَدْ دَخَلُوا. — 9) Ox. — سَيِّدٌ. —
 — 10) om. Calc. — 11) Sic Ox., rel. أَنْ. —
 — 12) Ox. — 13) حتى om. Ox.; Calc. contra om. الْإِ. Cete-
 rum Sacyus (*Journ. des Sav.* 1831. Oct.) recte praecipit مَيِّزَهُ.

FAB. VII. 1) و addidi cum Humb. et Calc. — 2) Sic Deusing. et
 Svanb., idque nunc ego verum iudico. cf. gloss. Ed. pr. et cod. Ox.
 يطيب. Cod. Ew. يُطِيبُ. Plerique ed. يَطِيبُ (et. Calc.). Sacyus
 quidem (in *Magas. encyclop.* ix. T. 1. p. 387) coni. يُطِنِبُ, quod pro-
 bavit Bernst., in contextis posuere Freyt. Humb. Schi. Rask. Causs. (apud
 quem يَطِنِبُ legitur errore typhotetae). Sed isthoc vocabulum rarius
 et fere scholasticum in hoc fabularum genere vix ferendum duco, quam-
 vis Schierio auctore in cod. Par. legatur. — 3) أَنْ Ox. — 4) لَمَّا

is not the way for a man to precipitate himself
upon a thing without [understand that] examin-
ing it.

VII. The Lion and the Man. A lion once found me
a man on the road and they began a dispute
in talk concerning (their) strength and vigour of
fortitude. The lion spoke mildly concerning his
vigour & fortitude when I said the man saw on
the wall a picture of a man and he was slaying
a lion and the man laughed. The lion said if
lions (were) printers like some of men a man
could not strangle a lion, nay, a lion would strangle
a man. This means that a man is not justified
by the testimony of the friends of his house.

VI. The Lion & The Fox. A Lion once was old and weak
had no power over any of the beasts and wished to provide
by cunning for himself food [in his food]. And he
simulated illness & threw himself down in a [certain]
cave. And [it happened] as often as one of the wild
beasts came to visit him, he tore him to pieces in the
cave and eat him. And the fox came to him, but stood
at the entrance of the cave saluting him and
saying to him - how art thou [how is thy condition]
oh! master of the beasts! and the lion said blind, why
dost thou not enter, oh! father of a little farkers (opetit
châtelain) and the fox said to him, oh! my master, I
ventured upon that but that I see steps of many
feet certainly entering thy cave [near thee] & I do not
see one going out [that is goes out of there even not
one]. This means that a man should not []

آسَدٌ مَرَّةً شَاخٌ وَضَعْفٌ وَتَمَّ يَفْقِدُ عَلَى (١) شَيْءٍ مِنَ الْوُحُوشِ فَآرَانُ أَنْ
 جُنَّالٌ (٢) لِنَفْسِهِ فِي الْمَعِيشَةِ * فَتَمَارِضُ وَاللَّقَى نَفْسَهُ فِي بَعْضِ الْمَغَائِرِ وَكَانَ كَلِمًا
 آتَاهُ شَيْءٌ مِنَ الْوُحُوشِ (٣) لِيَعُونَهُ أَنْتَرَسَهُ (٤) دَاخِلَ الْمَغَارَةِ وَأَكَلَهُ فَآتَى التَّلْعَبُ
 (٥) إِلَيْهِ فَوَقَفَ عَلَى بَابِ الْمَغَارَةِ مُسَلِّمًا عَلَيْهِ قَائِلًا لَهُ كَيْفَ حَالِكَ يَا سَيِّدَ
 الْوُحُوشِ فَقَالَ لَهُ الْآسَدُ (٦) لِمَا لَا تَدْخُلُ (٧) يَا أَبَا الْخَصِينِ * فَقَالَ لَهُ التَّلْعَبُ
 يَا (٨) سَيِّدِي قَدْ كُنْتُ عَوَّلْتُ عَلَى ذَلِكَ (٩) غَيْرَ أَنِّي أَرَا عِنْدَكَ آثَارَ أَقْدَامِ كَثِيرَةٍ

II. 5

I. 237 II. 142

FAB. VI. 1) Cod. Ox. et Par. كَسِرَ شَيْءٍ. — 2) عَلَى نَفْسِهِ الْمَعِيشَةِ. Ox. — 3) Id Gol. coni., Hirt. sprevit, Marcel. in Notis probavit, Oberl. Causs. Freyt. Schi. Rask. Calc. Humbert. receperunt, ceteri LIBIDINE. Codice Par. illud confirmatur. Ox. آتَاهُ لِعِنْدِهِ ita tamen ut pro آتَاهُ scriptum sit آتَاهُ. Syntip. fab. 37: εἰς ἐπισκεψιν αὐτοῦ. Aesop. fab. 137: ἐπισκέψεως χάριν. — 4) Herbin. فِي دَاخِلِ. — 5) Ox. et Par. عَائِدًا لَهُ. — 6) Id Gol. et post eum omnes praeter Svanborg. Ceterum pr. مَا لَكَ مَا تَدْخُلُ إِلَى in cod. Ox. leguntur haec: مَا لَكَ مَا تَدْخُلُ إِلَى. — 7) Erpen. يَا أَبُو الْخَسِينِ, quod Marcel. quoque in suis codd. invenit. Cod. Ev. يَا أَبَا الْخَسِينِ. Primus Schult. coniecit يَا أَبُو الْخَصِينِ, quod receperunt Mich. Bernst. Causs. et Freyt.; Ox. يَا أَبَا الْخَصِينِ, Par. يَا أَبَا الْخَصِينِ. Scriptura altera oriri potuit ex يَا أَبَا الْخَصِينِ. Rask. يَا أَبُو الْخَصِينِ. — 8) Sic Ox. et Par. Humb. Calc., Freyt. سَيِّدِ,

+ Bas. ... = ...

أسد وثور

أَسَدٌ مَرَّةً أَرَانُ يَفْتَنِيْسُ ثَوْرًا فَلَمَّ يَجْسُرْ عَلَيْهِ لِيَشِدَّ نِيَهَ فَمَصَى إِلَيْهِ
 لِيَجْتَالِ عَلَيْهِ قَائِلًا (١) أَعْلَمُ أَنِّي قَدْ نَبَحْتُ (٢) خَرُوفًا سَمِيمًا (٣) وَأَشْتَهِي أَنْ تَأْكُلَ عِنْدِي
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ خُبْرًا (٤) فَاجَابَهُ إِلَى ذَلِكَ فَلَمَّا وَصَلَ إِلَى الْمَوْضِعِ وَنَظَرَهُ (٥) إِذَا
 قَدْ اسْتَعَدَّ الْأَسَدُ حَطْبًا كَثِيرًا (٦) وَخَلَاقِينَ (٧) كِبَارًا فَوَلَّى الثَّوْرُ هَارِبًا (٨) لَمَّا عَينَ
 ذَلِكَ فَقَالَ لَهُ الْأَسَدُ لِمَاذَا وَتَبَيْتَ بَعْدَ مَجِيئِكَ إِلَى هَاهُنَا قَالَ لَهُ الثَّوْرُ لِأَنِّي
 عَلِمْتُ أَنَّ هَذَا (٩) الْأَسَدَ إِذَا لَمَّا هُوَ أَكْبَرُ مِنَ الْخُرُوفِ * هَذَا مَعْنَاهُ (١٠) أَنَّهُ مَا سَبِيلُ
 الْعَاقِلِ أَنْ يَصْدُقَ عَدُوَّهُ (١١) وَيَأْتِسَ إِلَيْهِ ٥

FAB. V. 1) Ox. لَهُ فَأَعْلَمُ أَيُّهَا الثَّوْرُ — 2) Ox. add. أَلْيَوْمَ. — 3) و adieci e cod. Ox. — 4) Ox. proxima usque ad
 praebet cod. Ew. — 5) و نَظَرَ وَأَنَّ يَحْطِبُ كَثِيرًا [i. e. بِسْمِ اللَّهِ] وَمَصَا مَعُو [مَعَهُ] sic habet: كِبَارًا
 إِلَى مَكَانِهِ فَاشْتَدَّ الْأَسَدُ يَحْطِبُ حَطْبًا كَثِيرًا [حَطْبًا كَثِيرًا] [pr. كَثِيرًا]. — 6) حَلَالًا cod. Ew. — 7) Ita Freyt. Schi. (in Erratis) Rask., rel. et. Schi. كِبَارًا
 male. — 8) Sic Causs. Schi. et Freyt. ac similiter Ox. لَمَّا quod falso
 scriptum est pro لَمَّا ut fab. III. Ceteri, et. Rask. et cod. Ew. فَلَمَّا. — 9) Ita Oberl. Freyt. Schi. Rask., rel. الاستعدادُ male. Ox. الْأَسَدُ إِذَا لَمَّا هُوَ أَكْبَرُ
 (tum scrib. هَذَا), et لَمَّا pro لَمَّا. — 10) Sic Par. cod. et Ox. Vulg. هَذَا مَعْنَاهُ. — 11) Ita cod. Ew. وَلَا يَأْتِسُ. —

V. The Lion & the Bull.

A lion once wished [sought] to tear in pieces a Bull but did not venture on him on account of his strength. So he went to him to make a plot against him, saying, Know that I now have slaughtered a fat lamb and desire that thou wouldst eat bread at my house (on) this night. And he agreed to this and when he arrived at the place and looked at it, behold, the lion had prepared for himself much wood and great brazen vessels & the bull turned his back & fled [fleeing] when he saw this. And the lion said to him - why [this] dost thou do, often [they] coming to (me) here. And the bull said to him, because I know that this preparation [for thyself] (is) for something greater than the sheep.

This means that the sagacious man will not [it is not the way of the sagacious man] trust his enemy and be false to him.

The ... and the ... of the ...
 ... (should explain of ...). The ... is ... of ...
 ... has ...
 ... (not ... as ... by the ...). ...
 ... (and) ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ... can there be any ... with ...

IV. The Lion & the Fox

A lion once (felt that) the heat of the sun was
 vehement upon him, and he entered into a cave
 [a certain of caves] to be shaded by it, and when
 he lay down, a lizard came to him walking ^[to walk] upon
 his (the lion's) back and he leapt upon his feet
 [standing] and looked on his right hand & left
 and he was very much afraid [fearing was afraid]
 & a fox saw him and laughed at him. Then the
 lion said to him: my fear is not on account of
 the lizard, but only the contempt (shown to me) is
 disagreeable to me (i.e. I am only vexed on account
 of the contempt shown to me by the lizard walking
 on my back).

This means that contempt is worse (stronger)
 to the intelligent man than death.

أَسَدٌ وَتَعَلَّبٌ

f

أَسَدٌ مَرَّةً أُشْتَدَّ عَلَيْهِ حَرُّ الشَّمْسِ فَدَخَلَ إِلَى بَعْضِ الْمَغَائِرِ يَنْظُرُ (١) بِهَا
 فَلَمَّا رَبِضَ إِلَى أَلْيِهِ (٢) جَرَدُونَ (٣) يَمْشِي عَلَى ظَهْرِهِ قَوْتَبٌ قَادِمًا فَيَنْظُرُ بَيْنَنَا
 (٤) وَيَسَارًا وَهُوَ خَائِفٌ مَرْعُوبٌ فَنَظَرَهُ النَّعَلَبُ (٥) فَتَضَحَّكَ عَلَيْهِ * فَقَالَ لَهُ الْأَسَدُ
 لَيْسَ مِنَ الْجَرَدُونَ خَوْفِي (٦) وَأَمَّا كَبِيرٌ عَلَى * أَحْتَقَارِي * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ السَّمَوَانَ
 (٧) عَلَى الْعَاقِلِ أَشَدُّ مِنَ الْمَوْتِ

I. 78

I. 128

FAB. IV. 1) فيها Ox. — 2) Ita Bernst. Causs. Freyt. Rask.; Schult.
 Mich. Marcel. Oberleitner جَرَدُونَ quod idem est. Cod. Ew. جَرَدُونَ.
 Erpen. Gol. Svaub. Herbin. et Schi. cum cod. Par. جَرَدُونَ i. e. mus,
 glis (quanquam Erp. vertit lacerta). vid. Glossar. Ox. hic habet جَرَادَةٌ
 locusta; infra tamen الجَرَدُ (fortasse الجَرَدُ mus). — 3) فَشَسَتْ قَوْتَبٌ Ox.
 — 4) وشمالاً Ox. — 5) فَضَحَّكَ مِنْهُ Ox. — 6) Sic correxi
 suadente Sacyo (Journ. des Savans. 1831. Oct.), posteaque vidi Ox.
 codicem idem praebere, omisso tamen عَلَى. Commendatur haec emen-
 datio tum cod. Par., in quo est وَأَمَّا عَظْمٌ عَلَى أَحْتِقَارِي فِي، tum cod. Ew.,
 qui habet الْأَكْبِيرُ عَلَى a Raskio receptum (expectaveris potius عَلَى).
 Vulg. وَأَمَّا الْأَكْبِيرُ عَلَى quod incommodum est. — 7) Marcel. et cod.
 Ew. عند.

غَزَالٌ

١) غَزَالٌ مَرِيضٌ ٢) فَكَانَ أَصْحَابُهُ مِنْ ٣) الْوَحُوشِ ٤) يَبَاتُونَ أَلْبِيَهُ ٥) وَيَعُودُونَ
 وَيَبْرَعُونَ * مَا حَوْلَهُ مِنَ الْخَشْيِشِ وَالْعَشْبِ فَلَمَّا ٦) أَفَاقَ مِنْ مَرِيضِهِ ٧) الْتَمَسَ شَيْبًا
 لِيَأْكُلَهَا فَاتَمَّ بِجِدِّ ذَهْلِكَ ٨) جُوعًا * هَذَا مَعْنَاهُ مِنْ كَثَرِ أَهْلِهِ كَثُرَتْ أَحْزَانُهُ

F. A. B. III. 1) أسد Ox. — 2) فكَانُوا Ox. — 3) للوحش Ox. —

4) Hoc posui cum Calc. pro vulg. يَبَاتِي utpote quod prorsus insolitam

verborum syntaxin huic loco infert. Confirmatur illud cod. Par. et Ox., quorum hic praebet ياتوه, alter ياتوا. Ed. princeps يانف. — 5) Sic scripsi, cum Calc. et cod. Par. (in quo tamen ويعودوه). Erpen. Mich.

Svanb. Herbin. ويعودو ويعودو ويعودو. Gol. (in Erratis) coni. ويعودو ويعودو,

quod Caus. Freyt. Schi. receperunt. Bernst. commendavit, Humb. recepit. Syntip. fab. 20: εις θεαν αυτης. Marcel. in contextis:

يعودو ويعودو, in annotationibus autem ut cod. Ew.: ويعودو ويعودو,

quod Raskio quoque placuit. Ox. pro ويعودو ويعودو offert يبرحوو

وَمَا يَبْرُحُو مِنْ عَمْدِهِ quae sic videntur scribenda عَمْدِهِ يوزعون يوزعون. — 6) Sic nunc edidi cum Calc. Rask. et cod. Par. Ceteri

٧) قَتَشَ Ox. — 8) Alii

جُوعًا.

a wild beast - can it come from some word
 like the word the black? Will not have
 a thorough theory.

d 727 to pasture - feed - See. Think the stock the same as 727 the
 block upon - See for. See.

f 10% See comp. herba (herba) gazelle - 727 interest.

g 55. (comp. word to touch, feed a)

k Comp. of the great.

III. The Gazelle.

A gazelle once was sick, and [it happened that] his friends from the beasts came to him & visited him and fed upon what [there was] round him of hay & green grass, and when he recovered from his illness, he tried to find [felt around for] something to eat and found nothing [did not find] and perished of hunger.

This means that he who has many friends [family] ~~in~~ nearby, has many troubles.

The hunter says Jan. 16. 16 (cal) 492 frag. alb. blanch.
 VII of 100 frag. 107 but the term is altered by the fall of 3
 100 of 100 light. - will be taken out to be put by the 100. See P. 17. 119
 100 plain of 100 blanch.
 777. IV. See P. 17. have double transition? laid down.
 in nos. use in glossary.
 See 300 for. to dwell - site be longued - snuck in with affair - poor, ?
 See. IV. 13 73000
 The W. of VIII changed to I because of 3. See 116.
 Change to be indigenous (since the similarity of the language) in VIII the indigenous
 probably be. to despise. Destructiveness X. Selfishness & Contentment.

II. The Gazelle.

A Stag, that is - a gazelle, once was thirsty & went
 to a fountain of water to drink & saw his image in
 the water and was vexed by the slenderness of
 his feet but was pleased [made glad] ^{and contented in} by the
 strength of his horns and their size. At that
 moment [and in the moment] the hunters
 attacked him & he fled from them, and while
 [as regards and he] he (was) in the plain they
 did not catch him, but when he ^{came} entered into
 the mountainous country and ^{found} wood-ancient trees
 then [and] the hunters took him & killed him.
 And he said when dying [near his death] alas,
 how miserable! [alas, how I the miserable], that
 which I despised [which I despised in it] saved me
 and that in which I placed hope destroyed me.

عَلَيْهِ (٨) الصَّيَادُونَ فَأَنْتَهُمْ مِنْكُمْ (٩) فَأَمَّا وَهُوَ* فِي السَّهْلِ فَلَسَمَ (١٠) يَدْرُكُوهُ فَلَمَّا دَخَلَ
 فِي (١١) الْجَبَلِ (١٢) وَعَبَّرَ بَيْنَ الشَّجَرِ* (١٣) فَلَحِقُوهُ الصَّيَادُونَ وَقَتَلُوهُ فَقَالَ عِنْدَ مَوْتِهِ
 الْوَيْلُ لِي أَنَا (١٤) الْمُسْكِينِ الَّذِي أَزْدَرَيْتَ (١٥) فِيهِ هُوَ* أَخْلَصَنِي وَالَّذِي (١٦) رَجَوْتَهُ
 أَهْلَكَنِي ۞

inde est. *Calc.*, quod minus aptum. — 8) Id plerique habent, et. *Calc.* et *cod. Ew.*, sed *ed. princeps* hic et *infra* secundum usum vulgarem الصَّيَادِينَ. — 9) Sic *Par.* et *Schi.*, *Freyt.* *coni.* فَمَا هُوَ, quod probatur *Raskio.* *Calc.* فَمَا مَا هُوَ كَانَ. *Vulgo* (et. *Ox.*) هُوَ. — 10) Ox. يَلْحَقُوهُ. — 11) Ox. الْجَبَالِ. — 12) Ox. وَالْعَيْصَةَ وَلَفَّ. — 13) Hoc *Bernst.* emendavit, vulgatum erat (et. *Freyt.*) فَلَحَقُوهُ. *Calc.* فَلَحِقَهُ. — 14) Sic *Freyt.* *Schi.* *Humb.*, *rel.* et. *Rask.* et *cod. Ew.* الْمُسْكِينِ minus recte. *Vid.* de *Sacy* *gr. ar.* II, 643. *ed.* 2. *Ewald.* *gr. ar.* II, p. 180. *Syntip.* *fab.* 15: οἶμοι τῆς ταλαιπόρου. Eiusdem generis scriptura *infra* taxatur *fab.* VIII et XXVII. Ceterum *في* om. *Ox.*, *Calc.* autem sic verba composuit: الْوَيْلُ لِي لِأَنَّ الْمُسْكِينِ الَّذِي أَزْدَرَيْتَهُ الْحَجَّ, et in fine fabulae hanc sententiam adiecit: هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ الشَّيْءَ الْخَفِيرَ الَّذِي يُخَلِّصُكَ وَيَنْفَعُكَ فَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الْمَرْغُوبِ الَّذِي يَهْلِكُكَ وَيُؤْيِقُكَ (ubi يَنْفَعُكَ scribendum pro يَنْفَعُكَ). — 15) Ox. بِهِ فَهُوَ. — 16) Ox. الَّذِي

198.1

223

221 b.a

جَمِيعًا * هَذَا مَعْنَاهُ أَنَّ مَدِينَتَيْنِ إِذَا اتَّفَقُوا عَلَى رَأْيٍ وَاحِدٍ أَهْلَهُمَا فَإِنَّهُ لَا
(٥) يَتِمَّ كُنْ مِنْهُمَا (٦) عَدُوٌّ فَإِذَا اتَّفَقُوا هَلَكَا جَمِيعًا ه

غَزَالٌ

from 21. 7. 109

۲

7571 II. p. 13.

(١) أَيَّلٌ (٢) يَعْنِي غَزَالٌ مَرَّةً (٣) عَطِشٌ فَأَتَى إِلَى عَيْنٍ مَاءً (٤) يَشْرَبُ (٥) فَتَنْظُرُ حَيَالَهُ * فِي
الْمَاءِ فَحَزَنَ لِدَقَّةِ قِوَابِهِ (٦) وَسَرَّ وَأَبْتَهَجَ (٧) لِعَظْمٍ قُرُونِهِ وَكِبْرَهَا وَفِي الْأَحْصَالِ خَرَجَ

τῷ τρόπῳ ἀμφοτέρους τῶν ταύρων ἀνήρηκεν. — 5) Hoc introduxi
ex cod. Ew., Freyt. et Rask. تَمَكَّنَ, Caus. تَمَكَّنَ, Schi. تَمَكَّنَ, rel. تَمَكَّنَ,
Sacyus (in Journ. des Savans. 1831. Oct.) volebat تَمَكَّنَ vel تَمَكَّنَ (i. q.
تَمَكَّنَ). — 6) Sic pro vulg. عَدَاوَاتٍ scripsi cum cod. Par. et Ew. (عَدَاوًا).
Calc. in Erratis عَدَاوَةٌ. Tota conclusio in cod. Par. haec est: هَذَا مَعْنَى
مَدِينَتَيْنِ إِذَا اتَّفَقَ رَأْيُ أَهْلِهِمَا فَإِنَّهُ لَا يَتِمُّ مِنْهُمَا عَدُوٌّ فَإِذَا اتَّفَقُوا هَلَكَا
هَذَا مَعْنَى مَدِينَتَيْنِ إِذَا اتَّفَقَ رَأْيُ أَهْلِهِمَا, in Ox. autem haec: لَا يَمَكِّنُو ظَاهِرَ [i. e. ظَالِمًا] يَدْخُلُ الْبَيْتَ فَإِذَا أَدْخَلُو ذَهَابًا جَمِيعًا

F A B. II. 1) Hirt. أَيَّلٌ, et sic hanc vocem appellabat Erpen. Male vero
Calcutt. editor أَيَّلٌ. — 2) Sic ed. Freyt., priores يَعْنِي male. Cete-
rium verba غَزَالٌ يَعْنِي praepostere addidit nonnemo, qui cervos sibi mi-
nus notos habuit. Ab Ox. et Par. absunt, Calc. quoque omisit. Cf.
fab. VIII. IX. — 3) Ita Hezel. (Anweis. p. 138) Bernst. Freytag.
Schi. Rask. Humb., rel. et cod. Ew. عَطِشٌ ex vulgi ore. — 4) يَشْرَبُ
Ox. Calc. — 5) فَرَعًا ظَلَمَهُ Calc. — 6) Rel., praeter Freyt. Schi.
Rask. Humb., وَسَرَّ falso. — 7) لِعَظْمٍ (et وَكِبْرَهَا) cod. Ew., quod per-

136 The word is usually of course a female slip and = 1
has a human loci or vasis. 221.

جِبَة to be kindy. the hasra shows a temporary state (P. 28)

كِبَة hasra come (P. 92. 175) of hasra - asra.

كِبَة hasra function (from P. 109)

كِبَة for hasra (22) the hasra stands for the hasra form possible in hasra
hasra over the latter. Naturally the hasra = hasra slip. -
Ab. has fl. hasra

كِبَة imp. fr. hasra (92) (temporary state P. 28) imp. appended to the
Perf. = future (P. 13). hasra = hasra. Temp. hasra = drought. Is. 49. 10

كِبَة abstract noun from hasra (?) PPT hasra small.

كِبَة (Kawaimin) hasra fut. hasra stand. hasra (Kāim) hasra hasra
standing. hasra a fut. hasra a few verbal hasra Perf.
= hasra stand up hasra.

كِبَة to make joyful it

كِبَة trans. joyful - be joyful hasra VIII. } hasra hasra hasra

كِبَة hasra - hasra = hasra hasra (cf. hasra = hasra hasra)

كِبَة state (cf. 5177 in Pih. hasra - Dent 32. 18 only - in Pub. hasra)
time - hasra.

+ hasra, hasra with vocal - conj. hasra (hasra hasra) - hasra hasra in hasra.

no. then 20 refer to the Paragraph in Vol I Wright, Grammar.

P. 170 Page
II. 20 Paragraph - Vol II
II. P. 20 Page

July II. 22. 5? The Imperf. of II Conj.
198.2 (Uss the abstract form form in transition verb, of the form (is) entire
obs. the is in 1st line is not the same form but a plural.
Table XVIII (V)
19.3

is sign of
imperfect follow
= dis. used to.

The Fable of Logman the Wise.

The Lion and the Two Bulls.

A Lion once attacked [went against] two Bulls
and they ^{two} joined together and struck with their horns
and did not allow him to enter [of his entering]
between them and he went aside with one of
them and deceived him & promised him that he
would not attack them [even or and] if one of
them retired from his friend. So one of them
retired and he tore them both in pieces.

This (is) its meaning, that [with respect to] two
cities, when the inhabitants of both agreed upon
one counsel, then truly [and with regard to him]
the enemy cannot gain power over them, but when

أَمَّا لُقْمَانُ الْحَكِيمُ

372
364
 C. p. 190 dual. II. 9 Asd and Thurān p. 191

أَسَدٌ مَرَّةً خَرَجَ عَلَى ثَمُورِينَ فَأَجْتَمَعَا جَمِيعًا (1) وَكَانَا يَنْطَحَانِ بِقُرُونَيْهِمَا
 وَلَا يُمَكِّنَانِ مِنَ الدُّخُولِ بَيْنَهُمَا فَتَأْتِفِرُونَ (2) بِأَحْدَيْهَا وَخَدَعَهُ وَوَعَدَهُ (4) أَلَّا
 يُعَارِضِيَهُمَا وَإِنْ تَخَلَّى أَحَدُهُمَا عَنْ صَاحِبِهِ فَتَخَلَّى أَحَدُهُمَا وَأَفْتَرَسَهُمَا

FAB. I. 1) وَكَانَ cod. Ew. Ox. et ed. Calcutt., وَكَانَا rel., etiam cod. Par.,
 in quo proximo verbo pronomen adiectum est يَنْطَحَانِ. — 2) Ita
 cod. Par. Caussin. Freytag. et Schier., idemque volebat librarius cod. Ox.
 scribens بِكُنَا, rel. omnes et. cod. Ew. يُمَكِّنَانِ. Ad illud accedunt graeca
 Syntipae fab. 13: οὐκ εἶλον τὸν λέοντα μέσον αὐτῶν παρελθεῖν. —
 3) Ita Caus. Freytag. et Schier. optime, cod. Par. بِأَحْدَيْهَا وَوَعَدَهُ, cod.
 Ew. بِالْوَأْحِدِ وَوَعَدَهُ, Ox. بِالْوَأْحِدِ وَوَعَدَهُمَا وَأَوَدَعَهُمَا, Erpen. Rask. al.
 وَيَأْخُذُ بِأَحْدَيْهَا وَيَأْخُذُهَا وَأَوَدَعَهُمَا وَأَوَدَعَهَا, Gol. coni. وَيَأْخُذُهَا وَيَأْخُذُهَا وَأَوَدَعَهَا
 لِيَأْخُذَهَا وَيَأْخُذُهَا فَأَوَدَعَهَا. quam coniecturam recepit Herbin, Calc. لِيَأْخُذَهَا وَيَأْخُذُهَا فَأَوَدَعَهَا.
 Graeca Syntipae I. I. huiusmodi sunt: κατεσοφίσათο τοῦ ἐνὸς καὶ πρὸς
 αὐτὸν ἔρησεν. — 4) Cod. Ox. [scr. لَمَّا] فَتَخَلَّوْا عَنْ. Par. [بَعْضُهُمْ] فَدَخَلَ أَلَّاسُ أَفْتَرَسَهُمَا جَمِيعًا
 بَانَ لَا يُعَارِضُهُ أَنْ. بعصم [بَعْضُهُمْ] فَدَخَلَ أَلَّاسُ أَفْتَرَسَهُمَا جَمِيعًا [leg. أَفْتَرَسَهُمَا] جَمِيعًا. Ex
 quo [scr. لَمَّا] فَتَخَلَّوْا عَنْ admisi cum Freyt. et Schi. pro vulg. يَتَخَلَّى. Syntip. I. I.
 ὡς εἶγε τὸν σὸν ἐταῖρον προδώσεις μοι, ἀβλαβῆ σε διατηρήσω. καὶ τοῦτο

Paphlagonia of 2nd century. accusative of names. from ⁵βλῶν ὑπερβαί

امثال

لقمان الحكيم

The great wisdom of Loguman, celebrated by Mohammed
in his Quran (Sura 31. v. 11) and by the Arabs in their
proverbs (Feylagi's proverbial I. 401. 235. 250. II. 698)
has given to a little collection of apologues, probably
of rather modern date, the title: The Fables of
Loguman the Wise.

Loguman does not appear as a Prophet in the
Quran but rather as the representation of human
wisdom having however its source in God and
confirming the precepts of religion. He seems to
answer to Balaam in the Bible, who seems to
represent human wisdom desiring to draw divine
revelation but forced to recognize it and confirm
it by its own testimony. Are Loguman and
Balaam the same person?

The arabic lagima (pét) to swallow = balá (بلا) =
Loguman laq is formed by adding to pét the syllable
as in Heb. בלע by adding ב. Arabic num of בלע
= Heb men. The Father of men = בלע = בלע.

Beidhawi - Com. Sur. 31. v. 11. "Loguman, son of Baoura
of the children of Azar (Tarrak) the son of the sister of the
Cousin of Job" drew: بلع = بلع Balaam's father.

Others say that by tradition Bazar and Laban are the same.
But Laban was the descendant of Azar or Tarrak: Tarrak
the father of Abraham. On the whole the name

likely to be correct than the common tradition
that Logman lived at the time of David.

Condensed from M. Deneubourg's
introduction to his translation of
Logman's fables

Some regard the collection of an ancient prosaic literature
represented by Logman. 1. 346.

In der unterzeichneten Buchhandlung ist erschienen:

C A A B I B E N - S O H A I R

CARMEN IN LAUDEM MUHAMMEDIS DICTUM

DENUO

MULTIS CONIECTURIS EMENDATUM, LATINE VERSUM
ADNOTATIONIBUSQUE ILLUSTRATUM

UNA

CUM CARMINE MOTENABBII GRATULATORIO

PROPTER NOVI ANNI ADVENTUM

ET

CARMINE EX HAMASA UTROQUE INEDITO

EDIDIT

G. W. FREYTAG, Dr.

PROF. PUBL. ORD. IN UNIVERS. BORUSS. RHEN.

1823. 4 maj. Preis: 1 Rthlr. 18 gGr.

GEORGII WILHELMI FREYTAGII
LEXICON
ARABICO - LATINUM

PRÆSERTIM EX DJEUHARII FIRUZABADIIQUE ET ALIORUM
ARABUM OPERIBUS ADHIBITIS GOLII QUOQUE ET ALIORUM
LIBRIS CONFECTUM.

ACCEDIT

INDEX VOCUM LATINARUM

LOCUPLETISSIMUS.

IV TOMI. Lexicon 4.

Complet.

1ste Ausgabe	Lexicon - Quart - Schreibpapier . . .	26 ² / ₃ Rthlr.
2te	— Imperial - Quart - Schreibpapier mit breitem Rande	53 ¹ / ₃ Rthlr.
3te	— Pracht - Ausgabe Imperial - Quart - Velin mit breitem Rande	100 Rthlr.

LEXICON
ARABICO - LATINUM

EX OPERE SUO MAIORE

IN USUM TIRONUM

EXCERPTUM

EDIDIT

GEORG. WILH. FREYTAG.

Lexicon 4. 10 Rthlr.

Halle, im Januar 1839.

C. A. Schwetschke und Sohn.

Arabic Words in modern European Languages.

Mezquin ~~مذقون~~ ١٣٥٧

Dragoman

Hechemish

Algebra

Salib

Gazelle

غزال

Arabic

Smith

خَرَجَ
جَمَعَ
نَطَخَ
مَكَنَ
دَخَلَ

قَرَّ قَرَّبَ قَرَّمَ

TUFTS UNIVERSITY LIBRARIES

3 9090 000 872 909

XVI. XVIII.

